KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2019/1688

2019 m. spalio 8 d.

kuriuo importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir jiems nustatyto laikinojo muito galutinis surinkimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2018 m. rugpjūčio 13 d. Europos Komisija, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 (toliau – pagrindinis reglamentas) 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės karbamido ir amonio nitrato mišinių importo į Sąjungą. Pranešimas apie inicijavimą paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 50 % visų karbamido ir amonio nitrato (toliau – KAN) mišinių Sąjungoje, vardu 2018 m. birželio 29 d. pateikė „Fertilizers Europe“ (toliau – skundo pateikėjas). Skunde pateikta pakankamai dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

1.2. Registracija

(3) Per išankstinio faktų atskleidimo laikotarpį pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalį Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2019/455 ([3]), Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą. Importuojami produktai neberegistruojami po kitoje konstatuojamojoje dalyje nurodytų laikinųjų priemonių įsigaliojimo.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21.
([2]) Pranešimas apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišinių inicijavimą (OL C 284, 2018 8 13, p. 9).
([3]) 2019 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/455, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišinius (OL L 79, 2019 3 21, p. 9).

1.3. **Laikinosios priemonės**

(4) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2019/576 ([4]) (toliau – laikinasis reglamentas) 2019 m. balandžio 12 d. Komisija nustatė laikinąjį antidempingo muitą į Sąjungą importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago (toliau – TT) ir Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) kilmės KAN.

(5) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 26 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą buvo nagrinėjamas 2017 m. liepos 1 d. – 2018 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL), o tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2015 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.4. **Tolesnė procedūra**

(6) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), skundo pateikėjai, Sąjungos gamintojas „OCI Nitrogen B.V.“ (toliau – „OCI Nitrogen“), kelios asociacijos, atstovaujančios naudotojų ir kitų ekonominės veiklos vykdytojų interesams, keturi bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai ir Rusijos Federacijos Vyriausybė (toliau – RV) pateikė pastabų raštu ir išreiškė savo nuomonę dėl negalutinių išvadų.

(7) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Klausyme skundo pateikėjas dalyvavo kartu su atrinktais Sąjungos gamintojais AB „Achema“ ir „Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy SA“, atrinktu Sąjungos gamintoju „OCI Nitrogen“, keliomis asociacijomis, atstovaujančiomis naudotojų ir kitų ekonominės veiklos vykdytojų interesams, keliais jų nariais ir keturiais bendradarbiaujančiais eksportuojančiais gamintojais. Be to, vieno iš Rusijos eksportuojančių gamintojų „Eurochem“ prašymu buvo surengtas klausymas dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui. Šiame reglamente vadovaujamasi per tą klausymą pateiktomis bylas nagrinėjančio pareigūno rekomendacijomis. 2019 m. gegužės 27 d. Komisija nusiuntė Rusijos eksportuojantiems gamintojams papildomo faktų atskleidimo dokumentą, kurį sudarė atitinkami priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimai.

(8) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Kelių eksportuojančių gamintojų atveju, kai buvo nuspręsta patenkinti kai kuriuos prašymus pakoreguoti dempingo skirtumo skaičiavimus arba reikėjo papildomų paaiškinimų dėl konkrečių bendrovių, nagrinėjamosioms šalims buvo individualiai raštu pateiktas papildomo faktų atskleidimo dokumentas. Komisija išnagrinėjo suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir prireikus atsižvelgė į jas atskleisdama konkrečių bendrovių informaciją.

(9) Laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad pastabos raštu dėl laikinojo reglamento turi būti pateiktos per 15 kalendorinių dienų nuo to reglamento įsigaliojimo dienos. 2019 m. birželio 24 d. „Eurochem“ atsiuntė papildomas pastabas raštu dėl šių dalykų: i) vieno iš gamintojų pardavimo, bendrųjų ir administracinių (PBA) išlaidų skaičiavimo, ii) su dujomis susijusio koregavimo teisinio pagrindo ir skaičiavimo, iii) pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo ir iv) 7 konstatuojamojoje dalyje nurodyto papildomo faktų atskleidimo. 2019 m. birželio 21 d. ir 2019 m. birželio 28 d. „Acron“ pateikė raštu papildomų pastabų dėl 2019 m. gegužės 27 d. papildomo faktų atskleidimo ir laikinojo antidempingo skirtumo skaičiavimo tikslumo. Galutinio faktų atskleidimo tikslais su informacija pateiktos pastabos buvo išnagrinėtos tik tiek, kiek jos susijusios su 2019 m. gegužės 27 d. papildomu faktų atskleidimu bendrovėms, kaip paaiškinta pranešimo apie šio tyrimo inicijavimą 7 punkto antrojoje įtraukoje. 2019 m. liepos 8 d. Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė pateikė pastabų raštu dėl pirminio faktų atskleidimo. Galutinai atskleisdama faktus Komisija visas suinteresuotąsias šalis paragino pakartotinai pateikti pastabas, kurios buvo pateiktos pasibaigus laikotarpiams, nustatytiems laikinajame reglamente, pranešime apie inicijavimą arba kituose raštuose susirašinėjant su Komisija šiuo klausimu, jeigu suinteresuotosios šalys mano, jog tai tinkama po galutinio faktų atskleidimo. Komisija išnagrinėjo visą suinteresuotųjų šalių informaciją, pateiktą laiku kaip pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo, įskaitant pastabas po papildomo galutinio faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantiems gamintojams 2019 m. rugpjūčio 6 d.

([4]) 2019 m. balandžio 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/576, kuriuo importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 100, 2019 4 11, p. 7).

(10) Komisija pranešė visoms suinteresuotosioms šalims esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ketino į Sąjungą importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės karbamido ir amonio nitrato mišiniams nustatyti galutinį antidempingo muitą (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikas, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Pastabų gauta iš visų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, „Fertilizers Europe“, „Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawy S. A.“ (toliau – „Grupa Azoty“), naudotojų asociacijų AGPB kartu su IFA, Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės ir RV. „Eurochem“, „Acron“ ir RV buvo surengtas klausymas dalyvaujant Komisijos tarnyboms; be to, „Eurochem“ ir MHTL paprašė, kad dalyvautų prekybos bylas nagrinėjantis pareigūnas. 2019 m. liepos 23 d. abi šalys buvo išklausytos dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(11) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos, įskaitant vėliau pateiktas pastabas po pirminio faktų atskleidimo, kaip nurodyta 9 konstatuojamojoje dalyje, buvo išnagrinėtos ir prireikus į jas buvo atsižvelgta šiame reglamente.

1.5. **Atranka**

(12) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys pateikė su Sąjungos gamintojų atranka susijusių pastabų. Dėl tų pastabų atrinktos bendrovės nebuvo pakeistos. Dėl savo pobūdžio tos pastabos nagrinėjamos toliau 4 ir 5 skirsniuose.

(13) Kadangi kitų pastabų dėl atrankos negauta, buvo patvirtintos laikinojo reglamento 9–19 konstatuojamosios dalys.

1.6. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(14) Negavus pastabų dėl tiriamojo laikotarpio ir nagrinėjamojo laikotarpio, laikinojo reglamento 26 konstatuojamoji dalis buvo patvirtinta.

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(15) Sąjungos gamintojų „Grupa Azoty“ ir „Agropolychim“ prašymu Komisija patikslino, kad laikinojo reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje nurodytą tvirtinimą pateikė abu šie gamintojai. Komisija taip pat patvirtino, kad į tyrimo produkto apibrėžtąją sritį įtraukiami vandeninio arba amoniakinio tirpalo pavidalo karbamido ir amonio nitrato mišiniai, kuriuose gali būti priedų ir kurių KN kodas šiuo metu yra 3102 80 00.

(16) Po galutinio faktų atskleidimo „Fertilizers Europe“, „Grupa Azoty“ ir „Agropolychim“ išreiškė susirūpinimą, kad Komisijai nurodžius KN kodą 3102 80 00 netyčia galėtų atsitikti taip, kad siekiant išvengti muitų nagrinėjamasis produktas bus importuojamas nurodant KN kodus 3102 90 ir 3105 51. Komisija pažymi, kad skundo pateikėjų pateikta produkto apibrėžtis tiksliai atitinka prie KN kodo 3102 80 00 priskiriamų prekių aprašymą ir todėl muitinės tikslais nagrinėjamasis produktas gali būti importuojamas tik pagal tą KN kodą. Deklaravimas nurodant bet kokį kitą KN kodą būtų sukčiavimas.

2.2. **Išvada**

(17) Kadangi jokių kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 27–34 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, kaip patikslinta 15 konstatuojamojoje dalyje.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Rusija**

3.1.1. *Eksportuojantys gamintojai*

(18) Kadangi pastabų dėl Rusijos eksportuojančių gamintojų ir jų platinimo kanalų aprašymo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 35–37 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

3.1.2. *Normalioji vertė*

(19) Normaliosios vertės skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 38–61 konstatuojamosiose dalyse.

(20) Iš RV ir abiejų Rusijos eksportuojančių gamintojų gauta pastabų dėl normaliosios vertės skaičiavimo. Siekiant didesnio aiškumo tvirtinimai dėl normaliosios vertės skaičiavimo metodikos, išdėstyti laikinojo reglamento 38–41, 43–48 bei 50 ir 51 konstatuojamosiose dalyse, ir su gamtinėmis dujomis susijusio sąnaudų koregavimo klausimas, išdėstytas laikinojo reglamento 52–60 konstatuojamosiose dalyse, vertinami atskirai.

(21) Kalbant apie normaliosios vertės skaičiavimo metodiką, abu Rusijos gamintojai reikalavo, kad nustatant vidaus rinkos kainą EXW sąlygomis ji būtų papildomai koreguojama atsižvelgiant į pardavimo nukreipimą per susijusius vidaus rinkos prekiautojus. „Eurochem“ pakartojo savo tvirtinimą, kad vidaus rinkos prekiautojo PBA išlaidas reikėtų atskaityti. Po pirminio faktų atskleidimo ji taip pat pažymėjo, kad reikėtų atskaityti ir vidaus rinkos prekiautojo pelną. „Acron“ prašė atskaityti su platinimo kanalu susijusias vežimo ir tvarkymo sąnaudas, kai prekės fiziškai perkeliamos į susijusio vidaus rinkos prekiautojo sandėlį.

(22) Siekdama apskaičiuoti vidaus rinkos kainą EXW sąlygomis ir laikydamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 dalies Komisija laikė vidaus rinkos gamintojus ir vidaus rinkos prekiautojus vienus ekonominės veiklos vykdytoju. Taigi kaina nebuvo koreguojama atsižvelgiant į prekiautojo PBA išlaidas ir pelną. Kaina taip pat nebuvo koreguojama atsižvelgiant į išlaidas, patirtas tarp gamybos vietos ir bendrovės sandėlio, net jeigu tai susijusio prekiautojo sandėlis, nes bendrovė pati priima sprendimą, ar prekės siunčiamos tiesiogiai pirkėjams, ar pirma į susijusio prekiautojo sandėlį. Todėl prašymai koreguoti vidaus rinkos kainas, kaip nurodyta pirmiau, atmesti.

(23) Po galutinio faktų atskleidimo „Acron“ pakartojo savo tvirtinimą dėl vežimo ir tvarkymo sąnaudų, susijusių su prekių perkėlimu iš gamybos vietos į susijusio vidaus rinkos prekiautojo sandėlį, atskaitymo. Bendrovė pateikė ir papildomą tvirtinimą dėl susijusio vidaus rinkos prekiautojo PBA išlaidų ir pelno atskaitymo. Tačiau nebuvo pateikta jokių naujų įrodymų arba argumentų, dėl kurių pasikeistų Komisijos išvada dėl vieno ekonominės veiklos vykdytojo vidaus rinkoje, išdėstyta 22 konstatuojamojoje dalyje.

(24) Vis dėlto, kalbant apie su prekių perkėlimu iš gamybos vietos į susijusio vidaus rinkos prekiautojo sandėlį susijusias sąnaudas, „Acron“ taip pat pažymėjo, kad kadangi tos išlaidos nėra atskaitomos iš vidaus rinkos kainos, jų taip pat nereikėjo atskaityti iš normaliajai vertei apskaičiuoti panaudotų PBA išlaidų.

(25) Tas bendrovės tvirtinimas buvo priimtas. Komisija perskaičiavo bendrovei „Acron“ normaliąją vertę padidindama bendrovės PBA išlaidas, kaip buvo paprašyta. Tačiau, nepaisant padidėjusių PBA išlaidų, visi „Acron“ sandoriai vidaus rinkoje liko pelningi, taigi dempingo skirtumas nepasikeitė. Informacija apie taip pakoreguotą skaičiavimą buvo atskleista bendrovei „Acron“ kartu su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(26) Be to, abu Rusijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas buvo atliktas ne tuo pačiu prekybos lygiu, nes susiję vidaus rinkos prekiautojai laikomi vienu ekonominės veiklos vykdytoju, tad jų PBA išlaidos ir pelnas nėra atskaitomi iš vidaus rinkos kainos, o susiję prekiautojai trečiosiose šalyse arba ES nėra laikomi vienu ekonominės veiklos vykdytoju, todėl kaina atitinkamai koreguojama.

(27) Šis tvirtinimas atmetamas. Pirma, Komisija pažymi, kad tvirtinimas nėra susijęs su koregavimu atsižvelgiant į prekybos lygį. Veikiau abi bendrovės abejoja dėl normaliosios vertės ir eksporto kainos nustatymo. Komisija pažymi, kad siekiant tinkamai perteikti vidaus rinkoje mokamą ar mokėtiną kainą normaliajai vertei nustatyti, susijusių vidaus rinkos prekiautojų PBA išlaidos ir pelnas nėra atskaitomas. Be to, siekdama nustatyti patikimą eksporto kainą Sąjungos pasienyje, jeigu yra su eksportuojančiais gamintojais susijusių tarpinių prekiautojų, ji turi apskaičiuoti eksporto kainą remdamasi kaina, kuria importuojami produktai pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui, kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje, kurioje taip pat nustatyta, kad būtina iš kainos atskaityti visus koregavimus, padarytus atsižvelgiant į visas išlaidas, patirtas tarp importavimo ir perpardavimo, įskaitant susijusių prekiautojų PBA išlaidas ir pelną.

(28) „Eurochem“ pateikė papildomą tvirtinimą dėl vieno iš jos gamintojų PBA išlaidų lygio, kuris buvo panaudotas skaičiuojant normaliąją vertę.

(29) Kalbant apie tą gamintoją, atlikdama preliminarius skaičiavimus Komisija panaudojo pirminį PBA išlaidų vidaus rinkoje lygį, kurį gamintojas buvo nurodęs klausimyno atsakymuose. Atliekant patikrinimą vietoje buvo atsižvelgta į kitą tam tikrų bendrųjų išlaidų paskirstymą ir tolesniam nagrinėjimui buvo surinkta alternatyvi informacija apie PBA išlaidų paskirstymą. Tačiau Komisija preliminariai nusprendė, kad pirminis bendrovės atsakymas ir PBA išlaidų paskirstymas tarp pardavimo vidaus rinkoje ir pardavimo eksportui tiksliau atitiko sąnaudų pasiskirstymą.

(30) Savo pastabose dėl pirminio ir galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ pateikė papildomų įrodymų, kad PBA išlaidas reikėtų paskirstyti ne tik pardavimui vidaus rinkoje, bet ir pardavimui eksportui. Kadangi, kaip matyti iš įrodymų, tos išlaidos iš tikrųjų buvo susijusios ne tik su pardavimu vidaus rinkoje, Komisija priėmė šį tvirtinimą ir atitinkamai pakoregavo dempingo skirtumą. Informacija apie taip pakoreguotą skaičiavimą buvo atskleista bendrovei „Eurochem“ kartu su papildomu galutiniu faktų atskleidimu.

(31) Po galutinio faktų atskleidimo „Acron“ pateikė papildomą tvirtinimą dėl normaliosios vertės skaičiavimo. Bendrovė tvirtino, kad jos atveju vidaus rinkos kainų nereikėtų naudoti skaičiuojant normaliąją vertę, nes pardavimas vidaus rinkoje nebuvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis.

(32) Pirma, „Acron“ tvirtinimas, atrodo, grindžiamas netinkamu Komisijos veiksmų vertinimu. Apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija nesirėmė aptariamos bendrovės pardavimu vidaus rinkoje ir normaliąją vertę apskaičiavo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, nes pardavimas vidaus rinkoje pagal apimtį nebuvo tipiškas. Tačiau PPO kolegijai šiuo klausimu priėmus nutartį ([5]), apskaičiuojant normaliąją vertę buvo naudojamos vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis sudarytų sandorių PBA išlaidos ir pelnas. Pardavimas vidaus rinkoje, priešingai nei tvirtino bendrovė, buvo laikomas pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, nes jis buvo pelningas. Todėl Komisija tą tvirtinimą atmetė.

(33) Kalbant apie su gamtinėmis dujomis susijusį sąnaudų koregavimą, RV ir du Rusijos eksportuojantys gamintojai pakartojo ankstesnes pastabas ir tvirtinimus dėl:

a) padaryto sąnaudų koregavimo nesuderinamumo su PPO taisyklėmis;

b) to, kad gamtinių dujų kaina Rusijoje nėra iškraipyta. Suinteresuotųjų šalių teigimu, gamtinių dujų kaina Rusijoje atitinka įprastas rinkos sąlygas;

c) neteisingos koregavimo metodikos, nes, suinteresuotųjų šalių nuomone, koregavimą (jeigu jis apskritai reikalingas) reikėtų taikyti tik dujų kainai, neįtraukiant susijusių vežimo išlaidų, ir kitaip skaičiuojant antkainį dėl papildomų mokesčių;

d) koregavimo taikymo ir pirkimui iš nuo „Gazprom“ nepriklausomų vietos tiekėjų;

e) Vaidhauze mokamos kainos, kaip koregavimui naudojamo lyginamojo rodiklio, tinkamumo.

(34) Dėl pirmojo tvirtinimo Komisija pažymėjo, kad PPO kolegija Rusijos ir Ukrainos ginče ([6]), kuria rėmėsi suinteresuotosios šalys, priėmė sprendimą atmesti Ukrainos pritaikytą su dujomis susijusį koregavimą. Kolegija nustatė, kad Ukrainos valdžios institucijos nepateikė tinkamo pagrindo, kuriuo būtų pateisintas sprendimas atmesti dujų kainą Rusijos vidaus rinkoje, o jų atlikti koregavimai buvo nepakankami, kad užtikrintų, jog vietoje dujų kainos naudojamas pakaitinis rodiklis atspindi Rusijoje patiriamas sąnaudas. Taigi kolegija nustatė, kad pagrindinis pažeidimas yra ne esminio, o veikiau procedūrinio pobūdžio. Kitaip tariant, kolegija neatmetė galimybės koreguoti dujų sąnaudas, bet nusprendė, kad nagrinėjamu atveju Ukraina tinkamai nepagrindė sprendimo atmesti. Taigi su PPO byla susiję tvirtinimai šiam tyrimui, atrodo, nėra svarbūs.

(35) Suinteresuotosios šalys taip pat nurodė Apeliacinio komiteto nutartį byloje *Europos Sąjunga. Argentinos kilmės biodyzelinui taikomos antidempingo priemonės (DS473)*. Ta nuoroda pateikiama netinkamoje vietoje. Pirma, Komisija pažymėjo, kad faktinės aplinkybės, dėl kurių kilo ginčas byloje DS473, skiriasi nuo šiuo atveju nagrinėjamų faktinių aplinkybių. Iš tiesų, Argentinos kilmės biodyzelino atveju Komisija koregavo vidaus žaliavų sąnaudas remdamasi skirtingais žaliavoms ir biodyzelinui taikomais eksporto mokesčiais. Dabartiniame tyrime Komisija padarė išvadą, kad valstybė iškraipė dujų kainą dėl 36 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių (iš esmės valstybės dalyvavimas nustatant dujų kainą Rusijoje nėra susijęs vien su eksporto mokesčio taikymu, bet yra gana įprastas dalykas). Komisija pažymėjo, kad Bendrasis Teismas taip pat buvo konstatavęs, jog Komisijos pritaikytas koregavimas biodyzelino byloje buvo neteisėtas ir kad aplinkybės biodyzelino byloje skiriasi nuo įprastų aplinkybių Rusijos dujų rinkoje, dėl kurių, kaip buvo nustatyta, dujų kainos koregavimas yra pagrįstas. Taigi Sprendimo *Unitec Bio/Taryba* byloje T-111/14 49 ir 50 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad: *„49) Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2013 m. vasario 7 d. Sprendimo Acron ir Dorogobuzh/Taryba (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65) 44 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog gamtinės dujos buvo privalomai tiekiamos atitinkamiems*

([5]) DS337. Europos Bendrijos. Norvegijoje veisiamai lašišai taikoma antidempingo priemonė.
([6]) DS493. Ukraina. Amonio nitratui taikomos antidempingo priemonės.

gamintojams (eksportuotojams) labai sumažinta kaina remiantis Rusijos teisės aktais, produkto, nagrinėjamo byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, gamybos kainai turėjo įtakos Rusijos vidaus rinkos iškraipymas, kiek tai susiję su dujų kaina, nes šios kainos nelemia rinkos dėsniai. Todėl reikia manyti, kad institucijos galėjo pagrįstai daryti išvadą, kad viena iš aplinkybių, nurodytų bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, ieškovių apskaitos dokumentuose, negalėjo būti laikoma pagrįsta ir kad todėl reikia ją pakoreguoti remiantis kitais rinkos šaltiniais, kuriuos jos laikė labiausiai tipiniais. 50) Tačiau, kaip teisingai tvirtina ieškovė, skirtingai nei situacija, nagrinėta byloje, kurioje buvo priimtas 2013 m. vasario 7 d. Sprendimas Acron ir Dorogobuzh/Taryba (T-235/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:65), iš bylos medžiagos neišplaukia, kad pagrindinių žaliavų kaina buvo tiesiogiai reguliuojama Argentinoje. Iš tiesų, institucijų nurodyta DEA sistema tik numatė pagrindinių žaliavų ir biodyzelino diferencijuotą eksporto apmokestinimą.“

(36) Neatsižvelgiant į papildomus suinteresuotųjų šalių pateiktus argumentus, yra tam tikrų neginčijamų faktų, kuriais remdamasi Komisija daro išvadą, jog Rusijos gamtinių dujų rinka yra iškraipyta (žr. laikinojo reglamento 53 konstatuojamąją dalį). Minėti faktai: i) tai, kad didžiausią gamtinių dujų vidaus rinkos kainą bendrovei „Gazprom“, kuri tebėra didžiausia gamtinių dujų gamintoja ir pardavėja Rusijoje ir kuriai priklauso dujotiekio vamzdynai, reguliuoja Rusijos valstybė, ii) 30 % eksporto mokesčio taikymas dujoms, iii) tai, kad Rusijos Vyriausybė reguliuoja transportavimo tarifus ir pagalbinių logistikos paslaugų ir tiekimo kainas bei aptarnavimo mokesčius, ir iv) tai, kad gamtinių dujų kainas Rusijoje valstybė reguliuoja ne tik priimdama federalinius teisės aktus, bet ir pagrįsdama jas politikos tikslais.

(37) Kalbant apie iv punktą, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 215 konstatuojamojoje dalyje, vidaus rinkos kaina nustatoma pagal dujų kainos formulę arba taikant indeksavimą; naudojamą indeksą Rusijos ekonominės plėtros ministerija reguliariai skelbia socialinės ir ekonominės plėtros prognozėje. Tame pačiame dokumente konstatuojama ([7]), kad siekiant apriboti dujų kainų augimą siūloma optimizuoti „Gazprom“ investicinę programą, o siekiant skatinti didesnį dujų vartojimą Rusijoje bus sukurtas ir įgyvendintas privalomo BDTS pajėgumų didinimo mechanizmas bendrovę „Gazprom“ įpareigojant prioriteto tvarka užtikrinti tinkamas investicijas. Prognozėje taip pat paminėta, kad nustatant transportavimo tarifus reikia taikyti kitą vežimo išlaidų paskirstymo pardavimui vidaus rinkoje ir pardavimui eksportui metodą.

(38) Be to, tvirtinimo, kad į Rusijos valstybės reguliuojamą vidaus rinkos kainą įskaičiuojamos bendrovės „Gazprom“ sąnaudos, patikrinti nepavyko dėl nepakankamo RV bendradarbiavimo atliekant šį tyrimą. Rusijos eksportuojančių gamintojų pateikti argumentai (vadinamojoje „Brattle“ ataskaitoje) grindžiami „Gazprom“ visų sąnaudų įverčiais, o ne faktiniais skaičiais. Jie taip pat tvirtino, kad kitas Rusijos gamintojas, kuris pardavimus vykdo tik vidaus rinkoje ir taiko panašaus lygio kaip „Gazprom“ vidaus rinkos kainas, veikia pelningai, bet neatsižvelgė į tai, kad gali visiškai skirtis bendrovių sąnaudų lygis ir struktūra.

(39) Dėl trečiojo tvirtinimo reikėtų pažymėti, kad lyginamuoju rodikliu pakeičiamos tik žaliavų sąnaudos. Pagal taikomą metodiką Komisija vežimo išlaidas nuo Sąjungos sienos atgal iki Rusijos dujų tiekėjo pagrindė įverčiais. Tačiau vežimo iš dujų tiekėjo iki eksportuojančių gamintojų išlaidos Rusijoje ir visi kiti papildomi mokesčiai, jei įmanoma, grindžiami eksportuojančių gamintojų pateiktais faktiniais skaičiais. Kaip pažymėta 36 konstatuojamojoje dalyje, Rusijos Vyriausybė reguliuoja tokias išlaidas; tačiau, priešingai nei dujų kainų atveju, nėra pakankamai įrodymų, kad būtų galima pagrįstai daryti išvadą, jog tos išlaidos taip pat yra iškraipytos dėl Vyriausybės reguliavimo. Komisija patikrino, kad eksportuojančių gamintojų pateikti skaičiai yra iš to paties šaltinio, kaip skunde naudojami duomenys (Federalinės tarifų tarnybos nustatyti tarifai). Kadangi manoma, kad eksportuojančių gamintojų pateikti skaičiai yra naujausi iš visų, kuriuos pateikė bet kokios suinteresuotosios šalys, Komisija naudojo būtent juos.

(40) Dėl ketvirtojo tvirtinimo, kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 55 konstatuojamosios dalies c punkte, su dujomis susijęs koregavimas taikomas visam vidaus rinkoje perkamam Rusijos dujų kiekiui, neatsižvelgiant į tai, ar jį tiekia „Gazprom“. Komisijos išvadą, kad „Gazprom“ nustato kainas Rusijos rinkoje, patvirtina ne tik tos bendrovės dominuojanti padėtis; ją aiškiai patvirtina ir audituotos didžiausio (pagal rinkos dalį) privataus bendrovės „Gazprom“ konkurento vidaus rinkoje „Novatek“ finansinės ataskaitos ([8]). Taigi „Gazprom“ vykdomas gamtinių dujų pardavimas iškraipytomis kainomis daro poveikį kitų Rusijos gamtinių dujų tiekėjų, kurie kartais prekiauja dujomis netgi truputį mažesnėmis nei „Gazprom“ kainomis, kainų lygiui.

([7]) 3.2 skirsnis.
([8]) Žr. laikinojo reglamento 8 išnašą.

(41) Galiausiai, kalbant apie lyginamąjį rodiklį, naudojamą atliekant su dujomis susijusį koregavimą, gavusi pastabų dėl pirminio faktų atskleidimo Komisija nepakeitė nuomonės ir vis tiek mano, kad vadinamoji Vaidhauze mokama kaina yra tinkamas lyginamasis rodiklis. Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 55 konstatuojamosios dalies d punkte ir 58 konstatuojamojoje dalyje, ši kaina buvo panaši į kitas svarbias Europoje skelbiamas kainas; jos, kaip lyginamojo rodiklio, naudojimą patvirtino savo sprendimais ir Teisingumo Teismas ([9]). Tai, kad į Vaidhauzą eksportuojamų gamtinių dujų ir Rusijoje vartojamų gamtinių dujų šilumingumas skiriasi, nereiškia, jog tai skirtingi produktai; koregavimas buvo taikomas atskirai.

(42) Atsižvelgdama į 34–41 konstatuojamąsias dalis Komisija padarė išvadą, kad atsižvelgiant į ypatingą padėtį Rusijos dujų rinkoje pirminiame etape taikomas su gamtinėmis dujomis susijęs sąnaudų koregavimas ir naudojama metodika taip pat dera su PPO taisyklėmis.

(43) Po galutinio faktų atskleidimo abu Rusijos eksportuojantys gamintojai pakartojo kai kuriuos iš savo teiginių dėl aptariamo koregavimo suderinamumo su PPO taisyklėmis ir dominuojančios „Gazprom“ padėties Rusijos gamtinių dujų vidaus rinkoje. Tačiau nebuvo pateikta jokių papildomų įrodymų ar argumentų, dėl kurių Komisija pakeistų 42 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą išvadą.

(44) Suinteresuotosios šalys taip pat tvirtino, kad matavimo vienetų perskaičiavimo norma, su vežimo išlaidomis ir platintojų antkainiu susijęs koregavimas ir 30 % eksporto mokestis, įtrauktas į pakoreguotą dujų kainą, nėra teisingi.

(45) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ taip pat tvirtino, kad apskaičiuojant su vežimo išlaidomis susijusį koregavimą buvo panaudotas netinkamas valiutos kursas. Be to, bendrovė teigė, kad reikėtų atlikti papildomą koregavimą atsižvelgiant į Vokietijos tinklo mokesčius.

(46) Dėl pirmiau pateiktų pastabų buvo atlikti tokie taisymai:

a) gamtinių dujų tūrio matavimo vienetas, naudojamas nustatant Vaidhauze mokamą kainą, yra milijonas britų terminių vienetų (mmBtu). Gavus pastabų dėl pirminio faktų atskleidimo perskaičiavimo norma buvo pakeista taip: 1 mmBtu = 31,899 kubinio metro;

b) su vežimo išlaidomis susijęs koregavimas buvo pakeistas atsižvelgiant į faktines vežimo išlaidas, kurias Rusijos gamintojai patiria Rusijoje. Tačiau koreguodama vežimo iš Vaidhauzo ([10]) atgal iki Rusijos sienos išlaidas Komisija vadovavosi skunde pateiktais skaičiais; manoma, kad „Brattle“ ataskaitos duomenys nebuvo tikslesni, nes joje daromos nuorodos į šaltinius, kurių duomenys buvo renkami iki tiriamojo laikotarpio. Vežimo nuo Rusijos sienos iki atitinkamų Rusijos dujų telkinių, kuriuose eksportuojantys gamintojai gavo gamtines dujas, išlaidos grindžiamos reguliuojamu tarifu ([11]);

c) 15 % platinimo antkainis, naudotas atliekant pirminius skaičiavimus, buvo sumažintas iki 1–5 % Apskaičiuojant antkainį buvo atsižvelgta į visas sąnaudas, išskyrus dujų sąnaudas ir vežimo išlaidas (įskaitant perdavimą). Visais atvejais, kai įmanoma, buvo naudojami faktiniai papildomi dujų pirkimo per tiriamąjį laikotarpį mokesčiai, o nesant duomenų buvo naudojamas pagrįstas įvertis, kaip paaiškinta konkrečioms bendrovėms skirtuose faktų atskleidimo dokumentuose. Komisija atmetė „Eurochem“ tvirtinimą, kad vidaus rinkos antkainio nereikėtų taikyti, nes skaičiuojant Rusijos dujų eksporto kainą neatsižvelgiama į jokį antkainį, nurodydama, kad skaičiuojant reguliuojamą eksporto kainą į tokias išlaidas ([12]) neatsižvelgiama ir nebuvo pateikta jokių papildomų tokio antkainio taikymo įrodymų;

([9]) 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas *EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) prieš Europos Sąjungos Tarybą*, T-84/07, ECLI:EU:T:2013:64, ir 2013 m. vasario 7 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas *Acron OAO prieš Europos Sąjungos Tarybą*, T-118/10, ECLI:EU:T:2013:67.

([10]) Vaidhauze mokama kaina – tai Rusijos ir Vokietijos referencinė dujų kaina aprėpiant įvairius vamzdynus iš Rusijos į Vokietiją, kuri atitinka CIF kainą Vokietijos pasienyje.

([11]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ, от 8 июня 2015 года N 216-э/1, Об утверждении тарифов на услуги по транспортировке газа по магистральным газопроводам ОАО „Газпром“, входящим в Единую систему газоснабжения, для независимых организаций (с изменениями на 14 февраля 2018 года): 2015 m. birželio 8 d. Federalinės tarifų tarnybos įsakymas Nr. 216-e/1 dėl dujų transportavimo pagrindiniais „PJSC Gazprom“ dujotiekiais, sudarančiais bendrąją tiekimo sistemą, paslaugų teikimo tarifų, taikomų nepriklausomoms organizacijoms (su 2018 m. vasario 14 d. pakeitimais).
http://docs.cntd.ru/document/420282257.

([12]) ФЕДЕРАЛЬНАЯ СЛУЖБА ПО ТАРИФАМ ПРИКАЗ от 9 июля 2014 г. N 1142-э ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ ОБ ОПРЕДЕЛЕНИИ ФОРМУЛЫ ЦЕНЫ ГАЗА (2014 m. liepos 9 d. Federalinės tarifų tarnybos įsakymas Nr. 1142-e DĖL KAINOS FORMULĖS NUSTATYMO NUOSTATOS PATVIRTINIMO).
Paskelbta http://www.gazprom.com/f/posts/98/377922/prikaz_1142-e.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. liepos 31 d.).

d) prašymas iš lyginamosios kainos atskaityti 30 % eksporto mokestį buvo atmestas – tas mokestis yra viena iš priemonių, dėl kurių Rusijoje atsirado gamtinių dujų rinkos iškraipymas, tad galima daryti pagrįstą prielaidą, jog dujų kaina vidaus rinkoje būtų bent 30 % didesnė, jeigu nebūtų eksporto mokesčio. Kadangi šis mokestis yra Rusijos kilmės dujų sąnaudų dalis Sąjungos rinkoje, jis taip pat įtraukiamas į bazinę lyginamąją kainą;

e) tvirtinimas dėl valiutos kurso naudojimo apskaičiuojant su vežimu susijusį koregavimą buvo priimtas ir skaičiavimai buvo atitinkamai pakoreguoti;

f) prašymas atlikti koregavimą atsižvelgiant į Vokietijos tinklo mokesčius laikomas nesvarbiu, nes Vaidhauze mokama kaina atitinka CIF kainą Vokietijos pasienyje (taigi į tą kainą Vokietijos tinklo mokesčiai neįskaičiuoti).

(47) Peržiūrėtas su dujomis susijusio koregavimo skaičiavimas buvo pateiktas Rusijos eksportuojantiems gamintojams su konkrečiai šioms bendrovėms skirtu faktų atskleidimo dokumentu ir galutinio faktų atskleidimo etape, ir per papildomą galutinį faktų atskleidimą atlikus patikslinimus pagal 45 ir 46 konstatuojamųjų dalių b, c ir e punktuose aprašytas pastabas. Tas koregavimas neturėjo įtakos „Acron“ normaliajai vertei, nes, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje, dempingo skirtumas pasikeistų tik jeigu pakoreguotos gamybos sąnaudos padidėtų tiek, kad kai kurios iš „Acron“ operacijų vidaus rinkoje per TL taptų nepelningos. Remiantis pastabomis dėl galutinio faktų atskleidimo pakoregavus „Eurochem“ normaliąją vertę, dėl peržiūrėto su dujomis susijusio koregavimo „Eurochem“ normalioji vertė nepasikeitė ir atitinkamai neturėjo poveikio dempingo skirtumo skaičiavimui.

(48) Kadangi jokių kitų pastabų dėl normaliosios vertės negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 38–61 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, kaip patikslinta 17–38 konstatuojamosiose dalyse.

3.1.3. *Eksporto kaina*

(49) Eksporto kainos skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 62–65 konstatuojamosiose dalyse.

(50) Pirma reikėtų pažymėti, kad Komisija pritarė „Eurochem“ prašymui dviem eksportuojantiems gamintojams grupėje apskaičiuoti atskirus dempingo skirtumus, nes bendrovė pateikė pardavimo duomenis taip, kad juos galima priskirti kiekvienam iš gamintojų. Juos galima taip išskaidyti nepaisant to, kad dalyvavo kelios prekybos bendrovės ir tų dviejų gamintojų sąnaudos buvo skirtingos, įskaitant pardavimo eksportui į Sąjungą sąnaudas. Vėliau atskiri dempingo skirtumai buvo sudėti nustatant „Eurochem“ grupės vidutinį svertinį skirtumą pagal pardavimo į Sąjungą apimtį. „Eurochem“ gavo konkrečiai jai skirtą informacijos atskleidimo dokumentą, kuriame buvo pateiktas naujas kiekvieno gamintojo dempingo skirtumo skaičiavimas. Skaičiuodama iš naujo tam tikrais atvejais Komisija atsižvelgė į bendrovės technines pastabas dėl skaičiavimo.

(51) Antrasis Rusijos eksportuojantis gamintojas pareiškė, kad koreguojant jo eksporto kainą reikėtų atskaityti faktinį susijusio eksportuotojo Šveicarijoje ir susijusio importuotojo Prancūzijoje pelną, o ne įvertintą pagrįstą pelną. Tačiau reikėtų pažymėti, kad faktinis aptariamų bendrovių pelnas grindžiamas sandorių kainomis. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(52) Bendrovė taip pat teigė, kad Komisija klaidingai apskaičiavo skiedimo išlaidas, nes perskaičiavimo normą, kuri buvo taikoma sandorių apimčiai siekiant nustatyti atskiesto produkto eksporto kainą, taip pat reikėtų taikyti atskiesto produkto sandorio vertėms. Tačiau reikėtų pažymėti, kad į eksportuojamo produkto ir atskiesto produkto kainų skirtumą jau atsižvelgta konvertuojant sandorių apimtį, nes dėl tokio perskaičiavimo atskiesto produkto vieneto kaina padidėja, tarsi tas produktas nebūtų atskiestas. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(53) Po galutinio faktų atskleidimo „Acron“ tvirtino, kad Komisija du kartus paskaičiavo susijusio importuotojo Prancūzijoje skiedimo išlaidas, nes tos išlaidos buvo tariamai atskaitytos iš pardavimo kainos, tačiau kartu neatskaitytos iš bendrovės PBA išlaidų. Tačiau, priešingai nei teigė bendrovė, skiedimo išlaidos buvo atskaitytos iš PBA išlaidų ([13]).

([13]) Patikrinimo vietoje Prancūzijoje 2 ir 13 įrodymai.

(54) Be to, bendrovė teigė, kad jos susijęs importuotojas Prancūzijoje buvo įsteigtas prieš pat prasidedant TL ir pradėjo prekiauti tik per paskutinį TL ketvirtį. Taigi, bendrovės teigimu, Komisija turėtų pakoreguoti eksporto kainą atsižvelgdama tik į vieną ketvirtąją PBA išlaidų.

(55) Bendrovė per TL patyrė bendrųjų ir administracinių išlaidų. NET jeigu tos išlaidos buvo patirtos prieš pirmąjį pardavimą, kadangi bendrovė dalyvavo tik KAN pirkimo, skiedimo ir perpardavimo veikloje, PBA išlaidos buvo susijusios su nagrinėjamuoju produktu. Todėl tvirtinimas atmetamas.

(56) Be to, po papildomo galutinio faktų atskleidimo vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad Komisija neturėtų atskaityti nesusijusio importuotojo 4 % pelno dydžio iš susijusio prekiautojo Vokietijoje pardavimo nesusijusiems pirkėjams ES kainų. Gamintojas tvirtino, kad Vokietijos subjektas nebuvo nesusijęs importuotojas, kalbant apie pardavimą nesusijusiems pirkėjams ES, nes neatliko jokių su nagrinėjamojo produkto importu į ES rinką susijusių formalumų.

(57) Komisija pažymėjo, kad susijęs prekiautojas Vokietijoje laikomas susijusiu importuotoju, nes atliko visas importuotojo funkcijas. Taigi į perpardavimo kainą paprastai turėtų būti įtraukiamos importuotojo PBA išlaidos ir pelnas, t. y. būtent aptariamas koregavimas. Atlikdama tokį koregavimą Komisija išsamiai nenagrinėjo kiekvieno sandorio arba kiekvieno pirkėjo vertindama veiksmus, kuriuos bendrovė vykdė konkrečių importo ir perpardavimo sandorių atveju. Todėl tvirtinimas atmetamas.

(58) Nesant jokių papildomų pastabų dėl eksporto kainos, išskyrus išdėstytąsias 41–44 konstatuojamosiose dalyse, laikinojo reglamento 62–65 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

3.1.4. *Palyginimas*

(59) Nesant jokių papildomų pastabų dėl normaliosios vertės palyginimo su eksporto kaina, išskyrus išdėstytąsias 3.1.2 ir 3.1.3 punktuose, laikinojo reglamento 66 ir 67 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

3.1.5. *Dempingo skirtumai*

(60) Kaip paaiškinta 17–47 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į suinteresuotųjų šalių pastabas ir perskaičiavo Rusijos dempingo skirtumus.

(61) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Acron Group	31,9 %
Eurochem Group	20,0 %
Visos kitos bendrovės	31,9 %

(62) Pagal Rusijos eksportuojančių gamintojų pateiktas pastabas po galutinio faktų atskleidimo atlikus koregavimą, informacija apie individualių dempingo skirtumų skaičiavimą buvo dar kartą atskleista aptariamoms bendrovėms.

3.2. **Trinidadas ir Tobagas**

3.2.1. *Normalioji vertė*

(63) Normaliosios vertės skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 74–79 konstatuojamosiose dalyse.

(64) Dėl pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose „Methanol Holdings (Trinidad) Limited“ (toliau – MHTL) pakartojo kelis konkrečiai su ta bendrove susijusius techninio pobūdžio tvirtinimus dėl normaliosios vertės apskaičiavimo, visų pirma, dėl gamybos sąnaudų, PBA išlaidų ir pelno, kurie turi būti naudojami atliekant skaičiavimą.

(65) Komisija išnagrinėjo tuos tvirtinimus. Vienas iš tvirtinimų susijęs su klausimu, kuris jau buvo nagrinėtas laikinojo reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje (t. y. tvirtinimas, kurį Komisija priėmė). Kadangi nauji MHTL argumentai prieštaravo pirminiam tvirtinimui ir nebuvo pateikta jokio pagrindimo, kodėl jis pasikeitė, tvirtinimas buvo atmestas. Be to, Komisija nusprendė, kad vienas iš kitų tvirtinimų yra pagrįstas. Taigi Komisija atitinkamai pakoregavo normaliosios vertės skaičiavimą. Kadangi pastabos yra susijusios su konkrečios bendrovės duomenimis, kurie buvo panaudoti atliekant skaičiavimus ir laikomi konfidencialiais, nes yra susiję su gamybos sąnaudomis ir PBA išlaidomis, jų atmetimo arba priėmimo motyvai buvo išaiškinti suinteresuotajai šaliai jai skirtame faktų atskleidimo dokumente.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(66) Eksporto kainos skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 80–82 konstatuojamosiose dalyse.

(67) Dėl pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose MHTL pateikė kelis konkrečiai su ta bendrove susijusius techninio pobūdžio tvirtinimus dėl eksporto kainos skaičiavimo, visų pirma, dėl duomenų, kuriais remiantis nustatoma eksporto kaina, ir dėl kainos koregavimo atsižvelgiant į snaudas, patirtas nuo importo iki perpardavimo.

(68) Komisija išnagrinėjo tuos tvirtinimus ir nusprendė, kad kai kurie iš jų yra pagrįsti. Taigi Komisija pakoregavo eksporto kainos skaičiavimą. Kadangi pastabos yra susijusios su konkrečios bendrovės duomenimis, kurie buvo panaudoti atliekant skaičiavimus ir laikomi konfidencialiais, nes yra susiję su sandorių kainomis ir kitomis sąnaudomis, jų atmetimo arba priėmimo motyvai buvo išaiškinti suinteresuotajai šaliai jai skirtame faktų atskleidimo dokumente.

3.2.3. *Palyginimas*

(69) Kadangi jokių pastabų dėl palyginimo negauta, laikinojo reglamento 83 ir 84 konstatuojamosios dalys buvo patvirtintos.

3.2.4. *Dempingo skirtumai*

(70) Kaip paaiškinta 50–57 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atsižvelgė į MHTL pastabas ir perskaičiavo TT dempingo skirtumus.

(71) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8 %
Visos kitos bendrovės	55,8 %

(72) Po galutinio faktų atskleidimo jokių pastabų dėl MHTL dempingo skaičiavimų negauta.

3.3. **Jungtinės Amerikos Valstijos**

3.3.1. *Normalioji vertė*

(73) Normaliosios vertės skaičiavimo duomenys pateikti laikinojo reglamento 90–98 konstatuojamosiose dalyse.

(74) Dėl pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose „CF Industries Holdings“ (toliau – CFI) tvirtino, kad Komisija, padariusi išvadą, jog pelningumas įprastomis prekybos sąlygomis nustatomas juridinio subjekto lygmeniu, nepagrįstai atmetė jos prašymą nustatyti pardavimo vidaus rinkoje pelningumą remiantis kiekvienos gamybos įmonės gamybos sąnaudomis atskirai.

(75) Šiuo klausimu CFI tvirtino, kad tokie argumentai nėra teisiškai pagrįsti, nes Sprendime *Alumina* ([14]) Teisingumo Teismas konstatavo, kad pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnyje nėra pateikiamas išsamus metodų, leidžiančių nustatyti, ar kainos taikytos įprastomis prekybos sąlygomis, sąrašas ir kad taikydama įprastų rinkos sąlygų kriterijų Komisija turėtų išnagrinėti parduodamo produkto pelningumą atsižvelgdama į to produkto gamybos sąnaudas.

(76) Be to, CFI paminėjo metodą, kuriuo Komisija vadovavosi atlikdama ankstesnius tyrimus ([15]): pardavimo vidaus rinkoje pelningumui nustatyti Komisija paprastai naudojo konkrečios gamyklos gamybos sąnaudas.

(77) Galiausiai CFI tvirtino, kad pateikė duomenis, pagal kuriuos galima atsekti pardavimo sandorius iki pat gamyklos, kurioje jie buvo sudaryti.

(78) Komisija išnagrinėjo 74–77 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus tvirtinimus ir nustatė, kad Sprendime *Alumina* Teisingumo Teismas tiesiog konstatavo, jog pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnyje nėra pateikiamas išsamus metodų, leidžiančių nustatyti, ar pardavimas vidaus rinkoje vykdytas įprastomis prekybos sąlygomis, sąrašas. Tačiau Teisingumo Teismas neįpareigojo Komisijos atlikti tyrimo dėl bendrovės dalių, kurios nėra atskiras juridinis subjektas.

(79) Be to, atlikdama CFI paminėtus tyrimus Komisija nagrinėjo pavienes gamybos įmones, nes tos bendrovės, nors ir priklausė tai pačiai grupei, buvo atskiri juridiniai subjektai.

(80) Komisijai padarius išvadas, kaip paaiškinta 78 ir 79 konstatuojamosiose dalyse, nereikėjo tirti, ar pagal CFI pateiktus duomenis būtų galima nustatyti aiškų ryšį tarp pavienių pardavimo vidaus rinkoje sandorių ir gamybos įmonių. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(81) Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo CFI pakartojo savo tvirtinimą dėl pardavimo vidaus rinkoje pelningumo. Bendrovė tvirtino, kad Komisija turėjo atsižvelgti ne tik į tai, ar gamybos įmonės yra atskiri juridiniai subjektai, bet ir į tai, ar grupės struktūroje įmanoma nustatyti grupei priklausantį gamintoją pagal pardavimą ir gamybą, daug kartų darydama nuorodą į Komisijos nustatytus faktus besiūlių vamzdžių tyrime (žr. 76 konstatuojamąją dalį).

(82) Dėl pirmiau išdėstyto tvirtinimo Komisija priminė, kad tyrimui, į kurį daro nuorodą CFI, būdingi tam tikri ypatumai. Komisijos išvada atlikus tyrimą dėl besiūlių vamzdžių, kad galima apskaičiuoti individualius dempingo skirtumus, nes gamintoją galima nustatyti pagal pardavimą ir gamybą, yra svarbi tik jeigu tenkinama pirmoji pagrindinė sąlyga, t. y. kad tyrime nagrinėjamos bendrovės yra atskiri juridiniai subjektai, o CFI atveju taip nėra.

(83) Be to, net jeigu Komisija svarstytų galimybę įvertinti gamybos įmonės pardavimo vidaus rinkoje pelningumą, gamintoją pavyktų nustatyti ne visais atvejais. Bendrovė vidaus rinkoje vykdo prekybą tiesiogiai iš gamybos įmonės arba panaudodama daugelį paskirstymo rezervuarų. Komisija nustatė, kad gamybos įmonės aprūpino daugiau nei vieną paskirstymo rezervuarą ir kad daugumą paskirstymo rezervuarų aprūpino daugiau nei viena gamybos įmonė. Dėl to neįmanoma aiškiai susieti pardavimo sandorio ir gamybos įmonės, kurioje buvo pagamintas tam tikras produktas.

(84) Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.3.2. *Eksporto kaina*

(85) Kadangi jokių pastabų dėl eksporto kainos negauta, laikinojo reglamento 99 ir 100 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

([14]) Sprendimo *Taryba/Alumina d.o.o.*, C-393/13 P, PEU:C:2014:2245, 25 punktas.

([15]) Pavyzdžiui, besiūlių vamzdžių byloje, 2012 m. birželio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento 585/2012, kuriuo, atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas tam tikriems importuojamiems Rusijos ir Ukrainos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba plieno, ir baigiamas priemonių, taikomų tam tikriems importuojamiems Kroatijos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba plieno, galiojimo termino peržiūros tyrimas (OL L 174, 2012 7 4, p. 5) 60 konstatuojamoji dalis; 2018 m. spalio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1469, kuriuo, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą, tam tikriems importuojamiems Rusijos ir Ukrainos kilmės besiūliams vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 246, 2018 10 2, p. 20), 81 konstatuojamoji dalis.

3.3.3. *Palyginimas*

(86) Laikinojo reglamento 101 ir 102 konstatuojamosiose dalyse paaiškinta, kaip buvo atliktas normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas.

(87) Dėl pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose CFI tvirtino, kad norėdama atlikti sąžiningą palyginimą pagal pagrindinio antidempingo reglamento 2 straipsnio 10 dalies k punktą Komisija turėjo atlikti du koregavimus: su kiekiu susijusį koregavimą ir su sąnaudomis susijusį koregavimą.

(88) Dėl su kiekiu susijusio koregavimo CFI tvirtino, kad pardavimo vidaus rinkoje sandorių kaina turėtų būti koreguojama atsižvelgiant į poveikį, kurį pardavimo kainai daro skirtingi vidaus rinkoje tiekiami kiekiai, palyginti su Sąjungos rinka, nes pagal atskirus sandorius tiekiamas kiekis vidaus rinkoje paprastai būna mažas, o eksportui į Sąjungą – didelis.

(89) Šiuo klausimu CFI taip pat pateikė skaičiavimą, iš kurio matyti, kad esant skirtingiems parduodamiems kiekiams skiriasi vidutinė svertinė pardavimo vidaus rinkoje kaina. Komisija sutiko, kad kainos skiriasi, bet negali atmesti galimybės, jog kainų skirtumą lėmė kiti veiksniai, kaip antai sezoninis nagrinėjamojo produkto pobūdis, pagrindinės sutarties pasirašymo momentas ir pagrindinėje sutartyje numatyta apimtis (o ne atskiras vežimas).

(90) Be to, bendrovė nepateikė jokių įrodymų (kainodaros politikos, susirašinėjimo elektroniniu paštu ir kt.), kad derėdamasi dėl pardavimo kainos atsižvelgė į parduodamą kiekį. Galiausiai Komisija nustatė, kad į visas papildomas sąnaudas, susijusias su nedidelių kiekių tvarkymu ir vežimu, palyginti su dideliais kiekiais, buvo atsižvelgta kaip į išmokas. Todėl Komisija tą tvirtinimą atmetė.

(91) Dėl su sąnaudomis susijusio koregavimo CFI tvirtino, kad Komisija turėjo pakoreguoti pardavimo vidaus rinkoje kainą atsižvelgdama į pavienių gamybos įmonių gamybos sąnaudų skirtumą. CFI pateikė kelis konkrečiai su bendrove susijusius argumentus tam tvirtinimui pagrįsti.

(92) Komisija išnagrinėjo tuos argumentus, nusprendė, kad tvirtinimas nėra pagrįstas ir galiausiai jį atmetė. Kadangi argumentai buvo nagrinėjami konfidencialiai, jų atmetimo motyvai buvo paaiškinti suinteresuotajai šaliai jai skirtame faktų atskleidimo dokumente.

(93) Savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo CFI pakartojo savo tvirtinimą dėl su sąnaudomis susijusio koregavimo. Tačiau bendrovė nepateikė naujų įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti. Todėl Komisija patvirtino, kad tvirtinimas atmetamas.

(94) Be to, CFI taip pat pakartojo, kad Komisija turėjo atlikti koregavimą atsižvelgdama į su kiekio, kuris paprastai parduodamas vidaus rinkoje, ir į Sąjungą eksportuojamo kiekio skirtumą. CFI tvirtino, kad išmoka už vežimo išlaidas nepadengia kainų skirtumų, nes vertinant su kiekiu susijusį koregavimą kainos buvo lyginamos neįtraukiant vežimo išlaidų. CFI taip pat teigė, kad yra didelė masto ekonomija (visų pirma, kalbant ne tik apie administravimo, prekybos ir pardavimo išlaidas, bet ir gamybos planavimo ir kitose srityse), dėl kurios bendrovė gali nustatyti mažesnes gamintojo kainas EXW sąlygomis.

(95) Komisija nustatė, kad, nors kainų lygiai buvo lyginami naudojant kainas atskaičius visas išmokas, visa masto ekonomija, susijusi su didelių siuntų vežimu ir tvarkymu, palyginti su mažomis siuntomis, jau įtraukta į tas išmokas. Kalbant apie su administravimo, prekybos ir pardavimo išlaidomis susijusią masto ekonomiją, CFI nepateikė jokių įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti. Be to, faktiškai patirtos PBA išlaidos buvo įtrauktos į pelningų pardavimo vidaus rinkoje sandorių kainą, naudojamą normaliajai vertei apskaičiuoti. Todėl Komisija patvirtino, kad tvirtinimas atmetamas.

(96) Kadangi abu CFI tvirtinimai buvo atmesti, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 101 ir 102 konstatuojamąsias dalis.

3.3.4. *Dempingo skirtumai*

(97) Kaip paaiškinta 60–77 konstatuojamosiose dalyse, Komisija atmetė visus tvirtinimus dėl CFI dempingo skaičiavimo ir patvirtino pirminius JAV nustatytus dempingo skirtumus.

(98) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas
CF Industries Holdings, Inc.	37,3 %
Visos kitos bendrovės	37,3 %

4. **ŽALA**

4.1. **Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba**

(99) Eksportuojantys gamintojai „Acron“ ir CFI pateikė pastabą, kad skundui prieštarauja du Sąjungos gamintojai, kuriems tenka maždaug 30 % Sąjungos gamybos. CFI taip pat pažymėjo, kad dar keli gamintojai nuomonės nepateikė ir kad tiriamas importas jiems poveikio nepadarytų, ir suabejojo žalos rodiklių patikimumu.

(100) Komisija priminė, kad buvo atrinkti trys iš keturių didžiausių Sąjungos gamintojų, kuriems kartu tenka daugiau nei 50 % Sąjungos gamybos ir pardavimo apimties. Todėl atrinktos bendrovės yra akivaizdžiai tipiškos Sąjungos pramonės bendrovės. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje, daugelis žalos rodiklių buvo nustatyta makro lygmeniu, tad buvo susiję su visais Sąjungos gamintojais.

(101) Be to, gamintojai, kuriems tenka daugiau nei 50 % Sąjungos gamybos, pritarė tyrimo inicijavimui, tad teisiniai reikalavimai dėl padėties buvo įvykdyti.

(102) Kadangi jokių papildomų pastabų dėl šio skirsnio negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 108 ir 109 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.2. **Sąjungos suvartojimas**

(103) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 110–112 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

(104) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ tvirtino, kad po 2016 m. importas iš bendrai vertintų šalių nedidėjo ir kad jis vėliau padidėjo dėl sumažėjusio importo iš trečiųjų šalių. Bendrovė teigė, kad skystų trąšų, kaip antai KAN, importas negali labai padidėti, nes tam trukdo logistikos ir atsargų pajėgumai. Tuo pačiu klausimu eksportuojantis gamintojas CFI ir naudotojų asociacija AGPB tvirtino, kad vertindama importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties padidėjimą per nagrinėjamąjį laikotarpį Komisija neatsižvelgė į tai, kad to padidėjusio kiekio dalis buvo panaudota norint pakeisti labai sumažėjusį iš Egipto importuojamą kiekį arba kiekį, kurį anksčiau tiekė Sąjungos gamintojas, per tą laiką nustojęs gaminti KAN. Taigi papildoma per nagrinėjamąjį laikotarpį iš nagrinėjamųjų šalių importuojamo produkto apimtis, kuri galėjo padaryti poveikį Sąjungos pramonei, sudarytų mažiau nei pusę tų 672 000 tonų, nurodytų laikinojo reglamento 2 lentelėje. Šiuo požiūriu Komisija vis dėlto pažymėjo, kad, kaip matyti iš laikinojo reglamento 2 lentelės, importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio didėjo kiekvienais metais ir absoliučiais skaičiais, ir pagal rinkos dydį. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(105) Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA tvirtino, kad Sąjungos pramonės rinkos dalis po tiriamojo laikotarpio padidėjo. Šiuo klausimu, pirma, Komisija paprastai tiria žalai įvertinti svarbias tendencijas, įskaitant importą, remdamasi tam tikru daugiamečiu ataskaitiniu laikotarpiu, kuris visiems svarbiems duomenims yra tas pats ir baigiasi iš karto prieš tyrimo inicijavimą. Į įvykius, kurie tariamai įvyko vėliau, iš principo neturėtų būti atsižvelgiama, nes jie nepatenka į tą ataskaitinį laikotarpį. Antra, Sąjungos pramonės rinkos dalies raidai po tiriamojo laikotarpio tikriausiai padarė poveikį ir ją iškreipė pats tyrimo inicijavimas. Trečia, norint apskaičiuoti rinkos dalį po tiriamojo laikotarpio Komisijai būtų reikėję gauti ir patikrinti naujesnius duomenis apie Sąjungos pramonės pardavimą Sąjungos rinkoje, bet jų nebuvo. Taigi dėl visų šių priežasčių tvirtinimas buvo atmestas.

(106) Eksportuojantys gamintojai „Acron“, CFI ir „Eurochem“ užginčijo Komisijos atliktus priverstinio kainų mažinimo skaičiavimus. Pirma, jie nesutiko, kad dėl dalies Sąjungos pramonės pardavimo kainų Komisija panaudojo kainą, mokamą pristatant į tokius uostus, kaip Ruanas (Prancūzija) ir Gentas (Belgija), kaip išsamiai paaiškinta laikinojo reglamento 128 ir 129 konstatuojamosiose dalyse. Tuo pačiu klausimu „Eurochem“ teigė, kad laikinajame reglamente nėra aiškiai pasakyta, kuriai tokios pardavimo apimties daliai tai taikytina.

(107) Komisija patikslino, kad siekdama apskaičiuoti priverstinį kainų mažinimą ji nustatė vienintelės iš nagrinėjamųjų šalių eksportuojamo produkto (KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %) rūšies vieną Sąjungos pramonės pardavimo kainą Ši kaina buvo patikrinta atrinktų Sąjungos gamintojų tokios rūšies produkto pardavimo kaina. Maždaug 40 % buvo parduota į tokius uostus, kaip Ruanas arba Gentas, ir tos pardavimo kainos buvo pakoreguotos dėl laikinojo reglamento 128 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių. Likusių 60 % Sąjungos pardavimo, kurį vykdė atrinktos šalys, atveju buvo naudojama gamintojo kaina EXW sąlygomis, nes vykdant pardavimą produkto nereikėjo vežti jūrų keliais į pagrindinę lyginamąją vietą (paprastai Ruaną ar Gentą). Todėl skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą buvo naudojama vidutinė svertinė Sąjungos pramonės pardavimo kaina. Taigi prielaida laikinojo reglamento 130 konstatuojamojoje dalyje, kad palyginimui buvo naudojami skirtingų rūšių produktai, yra klaidinga, nes iš nagrinėjamųjų šalių buvo importuojamas tos pačios rūšies produktas, t. y. KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %, ir Sąjungos pramonėje taip pat buvo naudojamas tik tos rūšies produktas. Laikinojo reglamento 127 ir 129 konstatuojamosiose dalyse daromos nuorodos į „trečdalį“ Sąjungos pramonės pardavimo, kai produktai turėjo būti pristatyti jūra į Vakarų Europos uostus, ir „du trečdalius“ kito Sąjungos pramonės pardavimo nėra visiškai tiksli ir turėtų būti suprantama atitinkamai kaip „40 %“ ir „60 %“.

(108) Sąjungos gamintojas „OCI Nitrogen“ tvirtino, kad nė viena iš priežasčių, kurias laikinojo reglamento 128 konstatuojamojoje dalyje išvardija Komisija, negalima pateisinti nukrypimo nuo įprastos praktikos lyginti eksportuojančių gamintojų CIF kainą Sąjungos pasienyje su Sąjungos gamintojų kaina EXW sąlygomis. Bendrovė teigė, kad nurodytos priežastys yra labai dažnos atliekant daugelį antidempingo tyrimų arba jomis nesąžiningai siekiama kompensuoti gamintojų konkurencinius trūkumus, susijusius su jų buvimo vieta, arba jos būtų vienodai taikytinos eksportuojantiems gamintojams. Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ pateikė panašių pastabų. Komisija atmetė tą prielaidą, nes, jos nuomone, iš minėtos konstatuojamosios dalies teksto aiškiai matyti, kad šiuo konkrečiu atveju padėtis yra tokia išskirtinė, kad iš tikrųjų reikia taikyti pasirinktą metodą. Nagrinėjamosios šalys nesugebėjo pateikti objektyvių argumentų prieš Komisijos pasirinktą metodą. Jos taip pat suabejojo, ar panašiomis išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija anksčiau yra taikiusi tokį metodą. Tai, ar Komisija yra tai dariusi anksčiau ar ne, savaime nėra svarbu, bet Komisijai iš tikrųjų yra tekę naudotis šia metodika, kai atliekant ankstesnius tyrimus buvo panašių sudėtingų situacijų, kaip antai neseniai atlikto tyrimo dėl labai atsparaus nuovargiui plieno strypų, naudojamų kaip gelžbetonio armatūra, atveju ([16]). Nors priežastys nenukrypti nuo gamintojo kainos EXW sąlygomis tame tyrime galbūt buvo kitos, kaip teigė „Eurochem“, akivaizdu, kad Komisija mano, jog tam tikromis aplinkybėmis nuo standartinio metodo reikia nukrypti.

(109) Kalbant apie bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų eksporto kainą, dauguma parduodamų produktų buvo pristatyti į Vakarų Europos uostus, kaip antai Ruaną ar Gentą. Apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą buvo naudojama eksporto kaina, į kurią buvo įtrauktas ir vežimas produktus pristatant į CIF uostą tose vietose. Tam tikro nedidelės apimties pardavimo, kuris buvo deklaruotas kitose Sąjungos vietose, atveju į eksporto kainą taip pat buvo įtrauktas vežimas iki Sąjungos pasienio CIF sąlygomis. Taigi priverstinis kainų mažinimas buvo apskaičiuotas simetriškai ir Sąjungos viduje, ir eksporto atveju.

(110) Todėl Komisija laikėsi savo nuomonės, kad dėl laikinojo reglamento 126–131 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių tam tikrą Sąjungos pramonės pardavimo dalį šiame tyrime reikėjo koreguoti atsižvelgiant į CIF kainas. Žinoma, dėl visų laikinajame reglamente aprašytų faktinių aplinkybių šioje rinkoje susiklostė išskirtinė padėtis. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

([16]) 2016 m. liepos 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1246, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės labai atsparaus nuovargiui plieno strypams, naudojamiems kaip gelžbetonio armatūra, nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 204, 2016 7 29, p. 70).

(111) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ nesutiko su simetrija tarp Sąjungos pramonės ir eksporto ir remdamasi Eurostato duomenimis tvirtino, kad 35 % iš Rusijos importuojamo kiekio būtų įvežama ne į Prancūziją ir Belgiją, taigi ne per tokius uostus, kaip Ruanas ar Gentas. Bendrovė teigė, kad, kalbant apie tuos 35 % Rusijos į Sąjungą parduodamo kiekio, į Sąjungos pramonės kainą būtų įtrauktas koregavimas atsižvelgiant į vežimą į Ruaną ar Gentą, bet importas iš Rusijos nebuvo pasiekęs tokio lygio. Tvirtinimas buvo atmestas, nes Sąjungos pramonės pardavimo, kuris buvo naudojamas atliekant palyginimą, CIF kainos vietoj gamintojo kainų EXW sąlygomis buvo naudojamos tik kai tai buvo tinkama pardavimo atveju (paprastai pardavimo per Ruaną ar Gentą atveju), bet ne viso kito pardavimo atveju.

(112) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad priverstinis kainų mažinimas buvo apskaičiuotas taikant klaidingą metodiką, nesuderinamą su 2019 m. balandžio 10 d. Bendrojo Teismo sprendimu, t. y. vieną dieną prieš laikinųjų priemonių nustatymą, byloje T-301/16 *Jindal Saw Ltd ir Jindal Saw Italia SpA/Europos Komisija* (toliau – Sprendimas *Jindal Saw*) ([17]). Visų pirma, teigiama, kad tuose skaičiavimuose naudojama Sąjungos pramonės kaina ir eksporto kainos nebuvo vienodo prekybos lygio. Jos tvirtino, kad Sąjungos pramonės kainos buvo pakoreguotos siekiant perteikti kainas pristatymo galutiniam naudotojui vietoje, o eksportuojančių gamintojų atveju buvo pasirinktos CIF kainos Sąjungos pasienyje, neatsižvelgiant į tai, kur produktas buvo pristatytas galutiniam naudotojui. Panašiai tvirtinama, kad pagal Sprendimą *Jindal Saw* Komisija turėtų lyginti Sąjungos pardavimo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams kainas su susijusių eksportuojančių gamintojų bendrovių pardavimo pirmiesiems nepriklausomiems pirkėjams kainomis. Komisija to nepadarė, nes eksportuojančių gamintojų atveju ji sumažino Sąjungos pardavimo kainas susijusių prekybos bendrovių Sąjungoje PBA išlaidų ir pelno suma, o vertindama Sąjungos pramonės pardavimą per susijusius prekiautojus tokio atskaitymo Komisija nedarė. Viena šalis taip pat tvirtino, kad Komisijos metodika neatsižvelgiama į tai, kad ne visas pardavimas galiausiai buvo skirtas Belgijos ir Prancūzijos rinkoms ir į naudojamas kainas nebūtų įtrauktos susijusių prekiautojų PBA išlaidos ir pelnas pristatant produktą pirkėjams.

(113) Sprendime *Jindal Saw* Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija pasielgė neteisingai atskaičiusi „Jindal“ susijusių importuotojų Sąjungoje pardavimo išlaidas iš pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui, ir neatskaičiusi Sąjungos pramonės susijusių parduodančiųjų subjektų pardavimo išlaidų iš Sąjungos pramonės pardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kainų. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad tos dvi kainos nebuvo simetriškai lyginamos tuo pačiu prekybos lygiu.

(114) Komisija nusprendė papildyti pirminiame etape atliktus priverstinio kainų mažinimo skaičiavimus atsižvelgdama į neseniai priimtą Bendrojo Teismo sprendimą ir tuo klausimu gautas suinteresuotųjų šalių pastabas. Komisija pažymėjo, kad Sprendimas *Jindal Saw* iš esmės susijęs su importo ir Sąjungos pramonės kainų ir prekybos lygio sąžiningo palyginimo aspektais. Nustatant Sąjungos pramonės vidutinę pardavimo kainą pardavimo per susijusias šalis sandoriai sudarė tik apie 40 % atrinktų Sąjungos pramonės bendrovių pardavimo, kuris buvo panaudotas palyginimui. Susijusių prekiautojų PBA išlaidos ir pelnas nebuvo dideli ir, kadangi didžioji dalis Sąjungos pramonės pardavimo buvo vykdoma ne per susijusius prekiautojus, tai nepadarytų poveikio priverstinio kainų mažinimo nustatymui viso importo atveju, net jeigu atsižvelgiant į tokius aspektus skaičiavimai būtų koreguojami. Iš tikrųjų, Sąjungos pramonės pardavimas susijusioms šalims buvo vykdomas rinkos kainomis ir didelio skirtumo tarp pardavimo susijusioms šalims kainų ir pardavimo nesusijusiems pirkėjams kainų nebuvo. Atskaičius Sąjungos susijusių parduodančiųjų subjektų PBA išlaidas ir pelną visų eksportuojančių gamintojų (išskyrus vieną) atveju vis tiek būtų stebimas priverstinis kainų mažinimas ir bet kuriuo atveju priverstinį kainų mažinimą vykdytų kiekviena iš nagrinėjamųjų šalių. Todėl Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad priverstinio kainų mažinimo nustatymo metodika pirminiame etape nebuvo akivaizdžiai netinkama, kaip teigia kelios suinteresuotosios šalys.

(115) Bet kuriuo atveju pirminio priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo tinkamumą taip pat patvirtino papildomas skaičiavimas, kurį atliekant nebuvo įtrauktas Sąjungos pramonės pardavimas per susijusias šalis. Atliekant šį skaičiavimą panaudota pardavimo dalis vis dar sudarė didelę ir tipišką Sąjungos pramonės pardavimo apimties dalį, t. y. maždaug 60 % KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %, kuriuos Sąjungoje parduoda atrinktos šalys. Ta apimtis yra panaši į importo iš Rusijos ir JAV apimtį ir yra akivaizdžiai didesnė nei importo iš TT apimtis. Į tą papildomą skaičiavimą taip pat nebuvo įtraukta nedidelė dalis pardavimo galutiniams naudotojams. Taigi Sąjungos pardavimas buvo tokio pat prekybos lygio, kaip viso importo duomenys. Iš to antrojo skaičiavimo matyti šiek tiek didesnio

([17]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=EN&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

lygio priverstinis kainų mažinimas nei taikant pirminiame etape nustatytą metodiką. Atlikus tą skaičiavimą skirtumai buvo nuo 3,7 iki 11,2 %. Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ teigė, kad atlikus šį skaičiavimą sąžiningas palyginimas neįmanomas, nes lyginamas tik Sąjungos pramonės pardavimas nesusijusiems pirkėjams ir bendrovės pardavimas susijusioms šalims. Tačiau ta pastaba yra neteisinga, nes palyginimui naudojamas „Eurochem“ pardavimas yra pardavimas nesusijusiems pirkėjams, tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į CIF lygį. „Eurochem“ taip pat pasiūlė apskaičiuoti Sąjungos gamintojų CIF kainą naudojant kelis atrinktus vežimo įkainius (pateiktus lentelėje bendrovės pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo). Tačiau, atrodo, kad tai „Eurochem“ įkainiai, susiję su išvežimo vietomis, kurių Sąjungos pramonė nenaudoja. Taigi šis tvirtinimas buvo atmestas, nes dėl jo skaičiavimas nebūtų toks tikslus.

(116) Komisija pažymėjo, kad iš tų papildomų skaičiavimų aiškiau matyti, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonės kainos priverstinai sumažintos, neatsižvelgiant į naudojamą metodiką. Todėl šalių tvirtinimai šiuo klausimu buvo atmesti.

(117) Be nustatyto priverstinio kainų mažinimo, iš tyrimo taip pat matyti, kad bet kuriuo atveju dėl importo dempingo kaina poveikio kainos Sąjungos rinkoje per tiriamąjį laikotarpį buvo smukdomos. Laikinajame reglamente jau buvo paminėtas kainų smukdymas, visų pirma, 149, 166 ir 167 konstatuojamosiose dalyse. Tai taip pat patvirtina duomenys, pateikti dėl vienos suinteresuotosios šalies argumento, išdėstyto 131 konstatuojamojoje dalyje. Iš tikrųjų, kaip išsamiau paaiškinta 125 ir 131 konstatuojamosiose dalyse, laikinajame reglamente buvo aiškiai pabrėžtas kainų smukdymas Sąjungos rinkoje, nes pardavimo kainų nebuvo galima didinti siekiant padengti gerokai padidėjusias sąnaudas, kaip matyti iš 7 lentelės. Tai, kad Sąjungos pramonė negalėjo didinti pardavimo kainų, lėmė didėjančios apimties importo dempingo kaina poveikis Sąjungos rinkai. Iš visų šių duomenų matyti, kad, be paskesnio priverstinio kainų mažinimo, importas dempingo kaina lėmė didelį kainų smukdymą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio antidempingo reglamento 3 straipsnio 3 dalį.

(118) Eksportuojantis gamintojas MHTL taip pat tvirtino, kad priverstinio kainų mažinimo skaičiavimas neatitinka 2011 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Transnational Company 'Kazchrome AO ir ENRC Marketing AG/Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija*, T-107/08 (toliau – Sprendimas *Kazchrome*) ([18]). Pagal tą sprendimą apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis) reikėtų naudoti galutinę pirkėjui taikomą kainą, o ne „teorinę Komisijos apskaičiuotą kainą“. Tačiau pagal tą sprendimą reikalaujama, kad lyginimo aspektas būtų tikras fizinis aspektas, pagal kurį pirkėjai lygina kainas Sąjungos rinkoje. Turėdama omenyje, kad pagrindinis kainų lyginimo aspektas Sąjungos rinkoje yra CIF kaina sumokėjus muitą ir kad į CIF kainas prie sienos atsižvelgiama, be kita ko, kai Vakarų Europoje Ruane ir Gente atliekamos importo muitinės procedūros, Komisija buvo įsitikinusi, kad skaičiavimas visiškai atitinka Sprendimą *Kazchrome*.

(119) Be to, Komisija pažymėjo, kad *Kazchrome* byla buvo susijusi su ypatinga padėtimi: prekės pirmiausia pateko į Sąjungos rinką per Lietuvą (tranzitu), vėliau į Roterdamą, kur buvo atliktas jų muitinis įforminimas. Tuo atveju Komisija nusprendė priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis apskaičiuoti remdamasi kaina tranzito metu, o ne kaina po muitinio įforminimo. Šiame tyrime aplinkybės kitokios – neprieštaraujama tam, kad priverstinis kainų mažinimas ir priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis grindžiamas CIF kaina po muitinio įforminimo.

(120) Komisija buvo įsitikinusi, kad Komisijos nustatytos eksporto kainos ir Sąjungos pramonės gamintojo kainos EXW sąlygomis, prireikus pakoreguotos atsižvelgiant į CIF lygį, yra sąžiningo ir tinkamo palyginimo pagrindas. Reikėtų prisiminti, kad idealaus palyginimo atveju reikėtų atsižvelgti tik į pasiūlymus dėl tos pačios sutarties, nes tik tada pardavimo sąlygos būtų identiškos. Kadangi idealus palyginimas neįmanomas, Komisija buvo įsitikinusi, kad jos metodika (pagal kurią naudojamos panašių produktų vidutinės kainos per vienų metų tiriamąjį laikotarpį) yra sąžininga. Apie tą metodiką tinkamai pranešta per faktų atskleidimą.

(121) Be to, Komisija nusprendė, kad dėl suinteresuotųjų šalių siūlomo priverstinio kainų mažinimo metodo būtų nevienodai apskaičiuojami jų ir kitų atrinktų eksportuojančių gamintojų, kurie produktą parduoda nepriklausomiems importuotojams, skirtumai. Kitiems eksportuojantiems gamintojams taikyta metodika buvo

([18]) Sprendimas *Transnational Company 'Kazchrome' AO ir ENRC Marketing AG/Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija*, T-107/08, ECLI:EU:T:2011:704.

grindžiama CIF eksporto kaina, dėl to, žinoma, neįtraukiamos Sąjungos pardavimo, bendrosios ir administracinės išlaidos ir pelnas iš perpardavimo Sąjungoje po muitinio įforminimo. Komisijos pasirinkta metodika užtikrinama, kad abi aplinkybės (t. y. kai eksportuojama susijusiems arba nepriklausomiems veiklos vykdytojams Sąjungoje) būtų vertinamos vienodai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(122) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ tvirtino, kad apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %, reikėjo atskirti nuo KAN, kurių azoto kiekis yra 30 %, nes Sąjungos rinkoje buvo parduotas didelis jo kiekis. Šis tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo. Tačiau pagal metodiką, kuri buvo panaudota skaičiuojant šio eksportuojančio gamintojo dempingą, perparduotas atskiesto produkto kiekis buvo perskaičiuotas kaip KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %, nes tą produktą importavo susijusi šalis. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(123) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad atrinkti Sąjungos gamintojai nėra tipiški, nes daugiau atrinkta Sąjungos rytuose įsisteigusių gamintojų nei gamintojų kitose dalyse. Jeigu gavusi jo pastabas pirminiame tyrimo etape Komisija būtų pakeitusi atrinktus gamintojus (taip pat žr. 12 konstatuojamąją dalį), Rytų Europos pardavimas, susijęs su didelėmis vežimo išlaidomis, sudarytų gerokai mažesnę atrinktų bendrovių duomenų dalį. Taigi, šios bendrovės teigimu, Sąjungos pramonės pardavimo kaina, pagal kurią buvo skaičiuojamas priverstinis kainų mažinimas ir priverstinis pardavimas mažesnėmis kainomis, būtų daug mažesnė. Be to, eksportuojantis gamintojas vadovavosi prielaida, kad atrinkto gamintojo „OCI Nitrogen“ pardavimas nebuvo įtrauktas skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis), nes ta bendrovė nepardavė tokios rūšies produktų, kuriuos į Sąjungą eksportavo tas eksportuojantis gamintojas.

(124) Komisija jau patvirtino atrinktų Sąjungos gamintojų tipiškumą laikinojo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje. Buvo atrinkti gamintojai, kuriems tenka daugiau nei 50 % visos Sąjungos gamybos ir pardavimo apimties, remiantis didžiausia bendradarbiaujančių gamintojų, įskaitant tris didžiausius bendradarbiaujančius gamintojus, gamybos ir pardavimo apimtimi. Kalbant apie tai, kad tariamai atrinkta daugiau Rytų Europos bendrovių, laikyta, kad nėra tikslinga atmesti dviejų didžiausių gamintojų. Taigi bendrovės buvo atrinktos objektyviai, remiantis pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalimi. Po galutinio faktų atskleidimo naudotojų asociacijos AGPB ir IFA taip pat išreiškė abejonių dėl atrinktų bendrovių tipiškumo ir, visų pirma, padarė nuorodą į „Yara“ pranešimą žiniasklaidai, kad parodytų, jog Sąjungos gamintojai apskritai žalos nepatyrė. Tačiau Komisija priminė, kad „Yara Sluiskil B.V.“ iš pradžių buvo atrinkta, bet atsisakė bendradarbiauti. Be to, dėl vieno Sąjungos gamintojo pranešimo žiniasklaidai nekvestionuojamas visų atrinktų bendrovių tipiškumas. Po galutinio faktų atskleidimo JAV Vyriausybė tvirtino, kad Komisija neturėjo vykdyti atrankos ir turėjo ištirti visus Sąjungos gamintojus. Dar prieš tyrimo inicijavimą, atsižvelgdama į tai, kad yra daug susijusių Sąjungos gamintojų, ir siekdama baigti tyrimą per teisės aktuose nustatytą terminą, Komisija nusprendė sumažinti tirtinų Sąjungos gamintojų skaičių iki pagrįsto skaičiaus, atrinkdama tik kai kuriuos iš jų. Tai visiškai suderinama su pagrindinio reglamento 17 straipsniu. Ta pati šalis taip pat kritikavo atranką, nes, jos nuomone, atranka vyko tendencingai atrenkant skundui pritariančius gamintojus ir neatrenkant gamintojų, kurie nesiskundė. Primenama, kad atranka vyko remiantis visų žinomų gamintojų, ne tik skundą pateikusių bendrovių, gamybos ir pardavimo apimtimi, kaip numatyta pagrindinio reglamento 17 straipsnio 1 dalyje. Faktiškai iš pradžių buvo atrinktas skundui prieštaraujantis Sąjungos gamintojas, bet jis atsisakė bendradarbiauti. Jis buvo pakeistas kitu skundui prieštaraujančiu gamintoju. Galiausiai JAV Vyriausybė iškėlė klausimą, ar atrinktoms šalims tenka didžioji Sąjungoje gaminamo KAN kiekio dalis, kaip reikalaujama pagal PPO antidempingo susitarimo 4.1 straipsnį. Pirma, PPO antidempingo susitarimo 4.1 straipsnyje daroma nuoroda į vidaus pramonės apibrėžtį, o ne atranką (taigi nėra reikalavimo, kad atrinktoms bendrovėms tektų didžioji Sąjungos gamybos dalis). PPO antidempingo susitarimo 6 straipsnyje ir pagrindinio reglamento 17 straipsnyje minima atranka ir, kaip jau minėta, atranka buvo atlikta laikantis tų nuostatų. Todėl šios pastabos buvo atmestos.

(125) Kalbant apie pardavimo duomenis, kuriais remiantis buvo skaičiuojamas priverstinis kainų mažinimas, Komisija pabrėžė, kad atlikus tyrimą paaiškėjo (laikinojo reglamento 149 ir 165 konstatuojamosios dalys), kad Sąjungos pramonės kainos per tiriamąjį laikotarpį buvo labai smukdomos dėl importo dempingo kaina ir kad tai ypač akivaizdu kalbant apie didelį kiekį, parduotą pagrindinėse importo vietose, kaip antai Ruane ir Gente. Iš laikinojo reglamento 10 lentelės matyti, kad dėl tokios raidos Sąjungos pramonė per tiriamąjį laikotarpį patyrė nuostolių. Todėl būtų neteisinga daryti prielaidą, kad Sąjungos pramonei pavyko susigrąžinti visas išlaidas (įskaitant vežimo

išlaidas). Taigi Komisija ir toliau tvirtino, kad nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio kainos Sąjungos rinkoje buvo smukdomos. Byloje nėra informacijos apie tai, ar neatrinktų Sąjungos gamintojų kainos labai skyrėsi nuo atrinktų gamintojų kainų. Taigi, jeigu būtų atrinkti kiti Sąjungos gamintojai, nustatytas priverstinis kainų mažinimas ir kainų smukdymas tikriausiai būtų tokie pat. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas. Dėl Sąjungos pramonės pardavimo, pagal kurį buvo apskaičiuotas priverstinis kainų mažinimas, Komisija patvirtino, kad KAN, kurių azoto kiekis yra 32 %, importas buvo lyginamas tik su Sąjungos pramonės tokios pat rūšies produkto pardavimu.

(126) Be minėtos Europos teismų praktikos, eksportuojantis gamintojas MHTL taip pat nurodė kitas priežastis, dėl kurių galima daryti išvadą, jog Komisijos metodika, pagal kurią ji nustatė priverstinį kainų mažinimą, buvo neteisėta. Ši šalis tvirtino, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies, pagal kurią apskaičiuojama eksporto kaina, kai pardavimas vykdomas per susijusią šalį Sąjungoje, kaip priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis atveju, taikymas nesuderinamas su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalimi, nes ta nuostata turi būti taikoma tik dempingo skaičiavimui ir negali būti naudojama analizuojant žalą. Galiausiai taikoma metodika taip pat pažeidžiama PPO teisė, nes palyginimas nėra sąžiningas.

(127) Komisija priminė, kad, kalbant apie priverstinio kainų mažinimo skirtumo nustatymą ir siekiant nustatyti, ar nagrinėjamoji šalis vykdo priverstinį kainų mažinimą, pagrindiniame reglamente tam nėra nurodyta jokia konkreti metodika. Taigi Komisija turi didelę veikimo laisvę vertindama šį veiksnį. Šią veikimo laisvę riboja būtinybė išvadas pagrįsti tiesioginiais įrodymais ir atlikti objektyvų vertinimą, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje. Komisija taip pat priminė, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje konkrečiai nustatyta, kad tai, ar yra didelis priverstinis kainų mažinimas, reikia nustatyti importo dempingo kaina lygiu, o ne vėlesnių perpardavimo Sąjungos rinkoje kainų lygiu.

(128) Tuo remiantis, kalbant apie elementus, į kuriuos atsižvelgiama skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą (visų pirma, eksporto kainą), Komisija turi nustatyti pirmąjį momentą, kada prasideda (arba gali prasidėti) konkurencija su Sąjungos gamintojais Sąjungos rinkoje. Šis momentas faktiškai yra pirmojo nesusijusio importuotojo pirkimo kaina, nes ta bendrovė iš principo gali rinktis: pirkti iš Sąjungos pramonės arba iš užsienio tiekėjų. Šis vertinimas turėtų būti grindžiamas eksporto kaina Sąjungos pasienyje, kuri laikoma palyginama su Sąjungos pramonės kaina EXW sąlygomis. Pardavimo eksportui per susijusius importuotojus atveju palyginimo momentas turėtų būti iškart po to, kai prekės kerta Sąjungos sieną, o ne vėliau platinimo grandinėje, t. y. kai parduodama galutiniam prekės naudotojui. Taigi pagal analogiją metodui, kurio buvo laikomasi skaičiuojant dempingo skirtumą, eksporto kaina nustatoma remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Kadangi minėtas straipsnis yra vienintelė pagrindinio reglamento nuostata, kurioje rekomenduojama, kaip nustatyti eksporto kainą, jo taikymas pagal analogiją yra pateisinamas. Dėl priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis Komisija pažymėjo, kad dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies taikymo palyginimas nebuvo nesimetriškas (priešingai nei byloje *Jindal*), nes lyginant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis Sąjungos pramonės tikslinė kaina buvo nustatyta į ją įtraukiant tik gaminančiojo subjekto gamybos sąnaudas, PBA išlaidas ir tikslinį pelną, taigi ją galima palyginti su apskaičiuotąja eksporto kaina. Kitaip tariant, lyginant Sąjungos pramonės tikslinę kainą su apskaičiuotąja eksporto kaina, į su Sąjungos gamintojais susijusių parduodančiųjų subjektų sąnaudas nebuvo atsižvelgiama.

(129) Eksportuojantis gamintojas „Eurochem“ taip pat tvirtino, kad skaičiuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija padarė kelias korektūros klaidas, visų pirma, susijusias su CIF eksporto kainos skaičiavimu, o ištaisęs tas klaidas padarė išvadą, jog dėl jo importo į Sąjungą Sąjungos pramonės kainos nebuvo priverstinai mažinamos. Komisija išnagrinėjo tuos tvirtinimus ir tam tikrais atvejais atitinkamai perskaičiavo eksporto kainą. Komisija vis tiek priėjo prie išvados, kad dėl šio eksportuojančio gamintojo vykdomo importo Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos.

(130) Tas pats eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija turėtų pateikti priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo skirstymą pagal Sąjungos pramonės pristatymo sąlygas. Komisija manė, kad nėra prasmės taip skirstyti duomenų, nes dėl Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungos rinkoje buvo pateikti išsamūs paaiškinimai. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(131) „Fertilizers Europe“ pateikė pastabą, kad per tiriamąjį laikotarpį buvo akivaizdžiai smukdomos kainos ir kad tai gali daryti dar didesnę žalą nei priverstinis kainų mažinimas. Šiuo klausimu Komisija priminė, kad laikinojo reglamento 166 ir 167 konstatuojamosiose dalyse ji jau padarė išvadą, jog 2017 m. Sąjungos rinkos kainos buvo iš tiesų smukdomos ir kad per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos rinkos kainos buvo nusmukusios, nes dar labiau padidėjus dujų sąnaudoms pardavimo kainos nepadidėjo dėl didėjančios apimties importo dempingo kaina poveikio. Tai buvo akivaizdžiai įmanoma dėl importo koncentracijos tokiuose uostuose, kaip Gentas ir Ruanas, dėl rinkos skaidrumo ir dėl to, kad KAN yra labai vienarūšis produktas, perkamas orientuojantis beveik tik į kainą. Taigi Sąjungos pramonė buvo priversta parduoti sparčiai mažėjant pelnui ir galiausiai per tiriamąjį laikotarpį patyrė 3,5 % nuostolį.

(132) Siekdama nuodugniau ištirti kai kurių suinteresuotųjų šalių tvirtinimą, kad priverstinis kainų mažinimas nebuvo apskaičiuotas tuo pačiu prekybos lygiu, Komisija išnagrinėjo pirkėjų tipus. Iš nagrinėjamųjų šalių produktai importuotojams ir platintojams buvo importuojami dideliais kiekiais. Atrinkti Sąjungos gamintojai pardavė produktus prekiautojams, platintojams, žemės ūkio produktų mažmenininkams ir dideliems kooperatyvams. Visi tie pirkėjai pirko nefasuotus produktus ir tiekė didelius kiekius savo pirkėjams. Tik labai nedidelė atrinktų Sąjungos pramonės bendrovių pardavimo dalis buvo skirta galutiniams naudotojams ir nebuvo įtraukta į 115 konstatuojamojoje dalyje nurodytą skaičiavimą. Todėl buvo padaryta išvada, kad priverstinis kainų mažinimas buvo apskaičiuotas vienodu prekybos lygiu.

(133) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija turėjo atsižvelgti į kainų sezoniškumą. Kadangi KAN nėra vienodai naudojami ištisus metus, kainos gerokai skiriasi priklausomai nuo pirkimo laiko. Be to, perkant ne sezono metu, t. y. daug mažesne kaina, taip pat tektų patirti daug didesnes sandėliavimo išlaidas nei tos, kurias Komisija naudojo kaip importo kainų koregavimo, susijusio su sandėliavimu, sumą apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą (ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis).

(134) Komisija ištyrė atrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktą informaciją pagal sąskaitos faktūros datą, kad nustatytų, ar kainos per tiriamąjį laikotarpį kito sezoniškumo principu, ir kurios šalys vykdė pardavimą sezono ir (arba) ne sezono metu. Komisija išsiaiškino, kad per tiriamąjį laikotarpį kainos buvo didžiausios 2018 m. sausio–kovo mėn. Atlikus analizę taip pat nustatyta, kad Sąjungos pramonė parduodavo palyginti vienodą kiekį visus metus. Be to, iš nagrinėjamųjų šalių taip pat importuota visus metus palyginti tolygiai. Taigi turimuose duomenyse nebuvo jokių svarbaus ir nuoseklaus sezonų poveikio skaičiavimams įrodymų. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(135) Du Rusijos eksportuojantys gamintojai „Acron“ ir „Eurochem“ tvirtino, kad apskaičiuodama priverstinį kainų mažinimą Komisija padarė kelias korektūros klaidas. Visų pirma, vienas iš jų užginčijo CIF verčių skaičiavimą, susijusį su atskiesto produkto pavertimu į eksportuojamą produktą, kiekiams pritaikius perskaičiavimo normą. Kaip pažymėta 52 konstatuojamojoje dalyje, tas tvirtinimas buvo atmestas.

(136) Po galutinio faktų atskleidimo JAV Vyriausybė tvirtino, kad Komisija neatliko poveikio kainoms analizės, įskaitant priverstinį kainų mažinimą, remdamasi viso nagrinėjamojo laikotarpio duomenimis, o ne tik tiriamojo laikotarpio kainomis. Šis tvirtinimas atmetamas. Laikinojo reglamento 164–166 konstatuojamosiose dalyse nustatyti faktai dėl poveikio kainoms grindžiami visą nagrinėjamąjį laikotarpį aprėpiančia analize. Iš tikrųjų importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 30–34 % priklausomai nuo šalies. Toks pardavimo kainų smukimas buvo ypač akivaizdus 2016 m. (sumažėjimas 23–27 % priklausomai nuo šalies, palyginti su 2015 m.); be to, tais metais daugiausia iš visų metų, t. y. 50 %, padidėjo importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis. 2016 m. taip pat buvo metai, kuriais Sąjungos pramonės pardavimo kainos sumažėjo labiausiai (26 %) ir kuriais pradėjo mažėti Sąjungos pramonės pelningumas. Ir importo, ir Sąjungos pramonės pardavimo kainų tendencijos byloja apie kainų smukdymą dėl nagrinėjamojo importo per nagrinėjamąjį laikotarpį. Be to, kaip paaiškinta 152 konstatuojamojoje dalyje, priverstinis kainų mažinimas yra tik vienas daug išsamesnės poveikio kainoms analizės veiksnys, kurioje pagrindinis su priežastiniu ryšiu susijęs argumentas yra kainų smukdymas.

(137) Kadangi kitų pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių negauta, Komisija patvirtino visas kitas laikinojo reglamento 113–131 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(138) Kadangi jokių pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 132–136 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

(139) Tam tikros suinteresuotosios šalys paprašė paaiškinti laikinajame reglamente nustatytą makroekonominių rodiklių metodiką ir šaltinį. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 134 konstatuojamojoje dalyje ir atitinkamose lentelėse, Komisija patvirtina, kad makroekonominių rodiklių duomenų šaltinis yra „Fertilizers Europe“. Tačiau „Fertilizers Europe“ pateikti skaičiai ne visais atvejais buvo panaudoti tokie, kokie buvo pateikti. Iš tikrųjų, tam tikrų rodiklių, visų pirma, gamybos, gamybos pajėgumų, pajėgumų naudojimo ir bendros pardavimo apimties, atveju Komisija pakeitė tam tikrus su konkrečiomis bendrovėmis susijusius duomenis, kuriuos pateikė „Fertilizers Europe“, jeigu jie skyrėsi nuo patikrintų vienos iš atrinktų bendrovių duomenų. Be to, siekiant patikimai priskirti pardavimo duomenis susijusioms ir nesusijusioms šalims ir suskirstyti juos į Sąjungos pardavimą ir pardavimą eksportui kaip paskirstymo kriterijus buvo naudojami patikrinti atrinktų bendrovių duomenys. Galiausiai „Fertilizers Europe“ laikotarpio pabaigos atsargų ir užimtumo duomenys buvo išnagrinėti, bet nuspręsta, kad reikėtų naudoti patikrintais atrinktų gamintojų duomenimis grindžiamą ekstrapoliaciją, nes ji laikoma patikimesne. Suinteresuotosios šalys gavo šiuos paaiškinimus per klausymus po pirminio faktų atskleidimo.

(140) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Acron“ padarė išvadą, kad iš pirmiau pateikto paaiškinimo matyti, jog Komisijos atlikta makroekonominių rodiklių analizė buvo pagrįsta nepatikrintais duomenimis ir netiksli. Šis tvirtinimas buvo atmestas. Kaip pirmiau aprašyta, analizė atlikta visiškai priešingai, nei tvirtino „Acron“, t. y. išsamiai ir kruopščiai patikrinti pramonės pateikti duomenys ir svarstyta, kaip tuos duomenis geriausia panaudoti.

(141) Po klausymo pateiktose pastabose raštu ir po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas „Acron“ teigė, kad laikinajame reglamente pateikti pajėgumų naudojimo skaičiai yra perdėti, nes kai kurios gamyklos nuo KAN gamybos perėjo prie kitų didesnės pridėtinės vertės trąšų gamybos. Eksportuojantis gamintojas CFI pateikė pastabų dėl laikinajame reglamente nurodytų gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo skaičių. Jis tvirtino, kad pajėgumų skaičiai tikriausiai pernelyg dideli, nes į juos įtraukti nenaudojami pajėgumai.

(142) Pirma, tiesa, į laikinajame reglamente pateiktus skaičius buvo įtrauktas nenaudojamų pajėgumų elementas. Jeigu nenaudojami pajėgumai nebūtų įtraukti, bendri gamybos pajėgumai per tiriamąjį laikotarpį sudarytų maždaug 7 000 000 tonų (vietoj 8 385 000 tonų), o pajėgumų naudojimas siektų 56 % (vietoj 46 %). NET jeigu nenaudojami pajėgumai nebūtų įtraukti, per analizės laikotarpį vis tiek būtų matyti mažėjimo tendencija, labai panaši į laikinajame reglamente naudojamus duomenis.

(143) Antra, nagrinėdama gamybos pajėgumus ir pajėgumų naudojimą, kaip nurodyta laikinajame reglamente, savo analizėje Komisija nusprendė, kad gamintojai gali (tam tikru mastu) pradėti gaminti kitus azoto produktus. Taigi Komisija nelaikė pajėgumų ir pajėgumų naudojimo veiksniais, kurie būtų padarę didelį poveikį šiame tyrime nagrinėjamai žalai.

(144) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas buvo 100 % ir kad visi deklaruoti nenaudojami pajėgumai buvo naudojami kitoms trąšoms gaminti. Tačiau jis nepateikė jokių įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti, o laikinajame reglamente naudojami pajėgumų ir pajėgumų naudojimo koeficiento skaičiai buvo tinkamai patikrinti. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(145) Kadangi jokių kitų pastabų dėl makroekonominių rodiklių negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 137–147 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

(146) Eksportuojantis gamintojas „Eurochem“ tvirtino, jog atsižvelgiant į tai, kad laikinajame reglamente kelis kartus minimos kintančios dujų kainos, Sąjungos gamintojai turėjo pateikti nekonfidencialią santrauką, iš kurios būtų matyti jų dujų pirkimo kainų tendencija. Tačiau pateikus klausimyną atrinktų gamintojų nebuvo paprašyta konkrečiai nurodyti dujų pirkimo kainų, tad atsakymuose jų nebuvo. Tos kainos buvo gautos ir patikrintos tikrinamųjų vizitų metu, o atliekant patikrinimus vietoje sudaryti priedai buvo laikomi konfidencialiais, nes juose buvo atskleistos Sąjungos gamintojų vidaus sąnaudos. Jas apibendrinus ir pateikus nekonfidencialiu formatu jos kito taip:

Atrinktų gamintojų dujų pirkimo kainos (indeksuotos)

2015 m.	2016 m.	2017 m.	TL
100	*72*	*83*	*89*

(147) Eksportuojantis gamintojas CFI pateikė pastabą dėl laikinojo reglamento 158 konstatuojamosios dalies dėl pajėgumo padidinti kapitalą. Ta šalis tvirtino, kad apskritai bendrovės pajėgumas padidinti kapitalą tiesiogiai susijęs ne su pinigų srautu, o su bendrovės finansiniu patikimumu apskritai. Tačiau šiame tyrime Sąjungos gamintojas pranešė, kad paprastai finansuoja investicijas iš pinigų srauto pertekliaus. Be to, atliekant tyrimą buvo nustatyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės bendra finansinė padėtis akivaizdžiai pablogėjo. Taigi dėl iškelto klausimo laikinojo reglamento 158 konstatuojamojoje dalyje pateiktos išvados nepasikeitė.

(148) CFI taip pat tvirtino, kad Sąjungos pramonės patirta žala būtų kitokia, jeigu analizė būtų atlikta atskirai dėl kiekvieno Sąjungos gamintojo. Tai lėmė tokie aspektai, kaip dujų gavimo sąnaudos arba geografinė padėtis.

(149) Žalos analizė buvo atlikta dėl visos Sąjungos pramonės, o ne dėl kiekvieno gamintojo atskirai. Taigi pavienių bendrovių (grupių) padėtis nėra svarbi bendram vertinimui. Bet kuriuo atveju atlikus šį konkretų tyrimą paaiškėjo, kad visų trijų atrinktų Sąjungos gamintojų (laikomų tipiškais Sąjungos pramonės padėties pavyzdžiais) tendencijos buvo panašios ir neigiamos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(150) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ ir RV užginčijo išvadą dėl žalos ir pateikė pastabų dėl tam tikrų žalos veiksnių, kurie, jų teigimu, bylojo apie teigiamą raidą tam tikrame analizės laikotarpio arba netgi ankstesniame etape. Tačiau norint atlikti prasmingą vertinimą būtina atsižvelgti į visus pagrindinio reglamento 3 straipsnyje išvardytus veiksnius, kaip Komisija šiuo atveju ir padarė. Tuo remdamasi Komisija šiuos tvirtinimus atmetė.

(151) Kadangi jokių kitų pastabų dėl mikroekonominių rodiklių negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 148–158 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

4.4.4. *Išvada dėl žalos*

(152) Kadangi jokių kitų pastabų dėl išvados dėl žalos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 159–161 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(153) Eksportuojantis gamintojas MHTL tvirtino, kad priežastinio ryšio vertinimas grindžiamas priverstinio kainų mažinimo buvimu. Kadangi, tos bendrovės nuomone, priverstinio kainų mažinimo nustatymo metodika yra ydinga, ydinga ir visa priežastinio ryšio analizė, kuri taip pat nesuderinama su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5, 6, 7 ir 8 dalimis.

(154) Išnagrinėjusi po pirminio faktų atskleidimo gautas pastabas Komisija patvirtino, kad dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių Sąjungos gamintojų pardavimo kainos buvo priverstinai mažinamos. Bet kuriuo atveju, atliekant priežastinio ryšio analizę buvo atsižvelgta į daugelį kitų veiksnių, ne tik į priverstinio kainų mažinimo buvimą. Iš tiesų, kaip nurodyta laikinojo reglamento 166 ir 167 konstatuojamosiose dalyse, kainų smukdymas dėl importo iš

nagrinėjamųjų šalių per tiriamąjį laikotarpį yra itin svarbus su priežastiniu ryšiu siejamas argumentas. To reglamento 7 lentelėje taip pat parodyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės pardavimo kainos sumažėjo daug labiau nei jos sąnaudos. Be to, nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio pardavimo kainos sumažėjo, o vieneto gamybos sąnaudos – gerokai padidėjo. Abi tendencijos liudijo apie nagrinėjamojo importo sukeltą kainų smukdymą. Tokią išvadą patvirtino ir galutinė analizė, todėl eksportuojančio gamintojo tvirtinimas buvo atmestas.

(155) Kadangi jokių kitų pastabų dėl nustatytos žalos susiejimo su nagrinėjamuoju importu negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 163–167 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

(156) Kelios suinteresuotosios šalys nepritarė dėl vaidmens, kurį Komisija priskyrė importui dempingo kaina laikinojo reglamento 163–167 konstatuojamosiose dalyse, nes, jų nuomone, žalą lėmė kiti veiksniai. Šie tvirtinimai nagrinėjami toliau.

5.2.1. *(Pasaulinė) karbamido kaina*

(157) Kelios suinteresuotosios šalys pakartojo tvirtinimą, kad KAN kainų raida daugelyje rinkų atitinka karbamido kainų raidą. Jos nesutiko su Komisijos laikinojo reglamento 176 ir 177 konstatuojamosiose dalyse atlikta šio tvirtinimo analize, nes ji netiksliai apibūdino argumentą, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl karbamido kainų raidos, o ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių.

(158) Eksportuojantis gamintojas CFI taip pat pateikė pastabą, kad laikinojo reglamento 149 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta Komisijos išvada, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos 2016 m. krito dėl padidėjusio importo ir kad tos kainos vėliau liko nusmukusios, nėra patvirtinta faktais. Galima laikyti, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainų raidą lėmė tik karbamido kainų raida. Tas pats tvirtinimas buvo pakartotas po galutinio faktų atskleidimo; jį taip pat pateikė „Eurochem“.

(159) Komisija sutiko, kad karbamido ir KAN kainų tendencijos apskritai susijusios. Iš tikrųjų, remiantis informacija iš įvairių statistinių duomenų šaltinių, tarp abiejų trąšų kainų raidos yra tam tikra koreliacija. Kartais ta koreliacija yra stipri, o kartais, kaip per nagrinėjamąjį laikotarpį, KAN ir karbamido tendencijos Sąjungoje skiriasi. Pavyzdžiui, 2019 m. balandžio 26 d. pateiktoje pastaboje skundo pateikėjas įvertino prekybos srities leidiniuose nurodytus reikšmingus kainų skirtumus tarp karbamido ir KAN kainų pagal azoto vienetą Sąjungoje įvairiais nagrinėjamojo laikotarpio momentais.

(160) Sąjungos gamintojas „OCI Nitrogen“ tvirtino, kad padidėjus KAN importo apimčiai skirtumas tarp KAN ir karbamido kainų neįtraukiant azoto turėtų būti didesnis, kad būtų galima pateisinti nustatytą priežastinį ryšį su importu dempingo kaina. Jo analizėje nekalbama apie reikšmingą skirtumo padidėjimą tais mėnesiais, kai didėjo importo apimtis, tad ta šalis padarė išvadą, jog tarp nagrinėjamojo importo ir Sąjungos gamintojų patirtos žalos priežastinio ryšio nėra.

(161) Tačiau, net jeigu tarp jų galėtų būti ryšys, tai nereikštų, kad negalima laikyti, jog Sąjungos pramonės patirtą žalą lėmė importas dempingo kaina. Kalbant apie aptariamo importo poveikį Sąjungos pramonės padėčiai, Komisija priminė, kad, palyginti su ankstesniais metais, importo kainos daugiausia sumažėjo (– 30 %), o importo apimtis labiausiai padidėjo (+ 50 %) 2016 m. Tais pačiais metais Sąjungos pramonė neteko rinkos dalies (– 14 %), sumažėjo jos pardavimo kainos (– 26 %), pradėjo drastiškai smukti pelningumas ir ilgainiui per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė patyrė didelius nuostolius. Dėl šių faktinių aplinkybių neginčijama, kad tarp importo dempingo kaina ir žalos yra aiškus priežastinis ryšys.

(162) Aptariamo Sąjungos gamintojo analizėje to ryšio nesimatė, nes importo apimties ir tokio mėnesinio importo (neįtraukiant karbamido) kainų skirtumo analizė buvo atlikta dėl kiekvieno mėnesio atskirai. Komisija su ta analize nesutiko. Pirma, ir karbamido, ir KAN sudėtyje yra azoto; abu produktus naudoja tie patys pramonės naudotojai (t.

y. ūkininkai). Todėl tam tikra koreliacija nestebina. Antra, lyginant kiekvieno mėnesio pakoreguotą kainų skirtumą su importo apimtimi neatsižvelgiama į tai, kad kainos neretai derinamos likus keliems mėnesiams iki atvežimo į Sąjungą ir gali skirtis priklausomai nuo sezono, per kurį jos nustatomos. Taigi, Komisijos nuomone, nėra jokio pagrindo i) koreguoti kainų, kaip tai daro nagrinėjamoji šalis savo tvirtinime, ir ii) manyti, kad paskiau pateikta kiekvieno mėnesio analizė yra vertinga. Atsižvelgiant į tai, kad ir kokia koreliacija būtų tarp karbamido ir KAN kainų, priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir žalos nesumažėja.

(163) Eksportuojantis gamintojas CFI nesutiko su Komisijos išvada, kad momentinės karbamido kainos įvairiose pasaulio vietose rodo, jog per nagrinėjamąjį laikotarpį, priklausomai nuo rinkos, esama įvairių kainų. Ta bendrovė pažymėjo, kad iš Komisijos nurodytos informacijos faktiškai matyti, kad yra pasaulinių karbamido kainų koreliacija. Be to, ji kritikavo keturias rinkas, kurios buvo paminėtos laikinojo reglamento 15 išnašoje nurodytoje medžiagoje, nes dvi iš jų yra Kinijoje ir Komisija mano, kad karbamido sektoriuje jos yra iškraipytos, ir tvirtino, kad „US Gulf FOB barge“ arba „Middle East granular FOB“ lyginamosios rinkos kainos, kuri tariamai yra daug svarbesnė, nebuvo. Šiuo klausimu Komisija pažymėjo, kad, kalbant apie medžiagos kokybę, kadangi nė viena suinteresuotoji šalis laiku nepateikė trąšų kainų diagramų, kurioms nebūtų taikomos autorių teisės, Komisija naudojo tam tikrą turimą informaciją, kuriai netaikomos autorių teisės ir iš kurios bet kuriuo atveju matyti, kad neseniai karbamido kainos įvairiose pasaulio vietose kito pagal skirtingus modelius.

(164) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ taip pat pareiškė prieštaravimą dėl to, kad Komisija preliminariai naudojo Kinijos kainas, kad įrodytų, jog koreliacijos nėra, ir kad ji nepanaudojo vėliau pateiktų pareiškimų. Tačiau Komisija išnagrinėjo visus šiuo klausimu turimus įrodymus ir padarė išvadą, jog pasaulinė karbamido kaina nepadarė didelio poveikio Sąjungos pramonei. Tai patvirtino ir kitoje konstatuojamojoje dalyje išdėstyti argumentai.

(165) Po galutinio faktų atskleidimo „Fertilizers Europe“ pateikė papildomų įrodymų, kad karbamido ir KAN kainų koreliacija per tiriamąjį laikotarpį ir ypač vėliau buvo išardyta. Ši informacija iš esmės patvirtino Komisijos išvadą, kad koreliacija struktūriškai nėra stipri, priešingai nei teigia kai kurios šalys.

(166) „OCI Nitrogen“ taip pat nesutiko, kad laikinojo reglamento 176 konstatuojamojoje dalyje Komisija naudojo informaciją, kuri buvo viešai paskelbta internete, nors ta informacija nebuvo įtraukta į atvirą bylos medžiagą. Tos šalies teigimu, pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c ir e punktus Komisija privalėtų naudoti tik į tyrimo bylą įtrauktą informaciją, kurią Komisija gali tinkamai patikrinti, o toks patikrinimas šiuo atveju neįmanomas, nes šalis, iš kurios ta informacija buvo gauta, nesutiko bendradarbiauti atliekant tyrimą.

(167) Komisija atmetė šį teiginį ir pažymėjo, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies c ir e punktai šiuo atveju nėra svarbūs, nes jie yra susiję su dempingo skaičiavimu didelių iškraipymų eksportuojančioje šalyje atveju. Be to, kruopščiai atlikdama savo darbą Komisija turi patikrinti informaciją, kuria suinteresuotosios šalys pagrindžia savo tvirtinimus, kituose svarbiuose informacijos šaltiniuose. Taigi Komisija patikrino tam tikrus „OCI Nitrogen“ pateiktus karbamido kainų duomenis pagal 2018 m. pristatymą, kurį kitas procese dalyvaujantis Sąjungos gamintojas yra paskelbęs savo interneto svetainėje. Tame pristatyme pateikta diagrama su rinkos tyrėjų nurodytomis karbamido kainomis įvairiose pasaulio šalyse nuo 2015 m. sausio mėn.

(168) Todėl, kaip konstatuojama laikinojo reglamento 177 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad (pasaulinė) karbamido kaina negalėjo padaryti didelio poveikio Sąjungos pramonės pardavimo kainoms ir žalingai padėčiai.

5.2.2. *Kiti veiksniai*

(169) Eksportuojantis gamintojas „Eurochem“ nesutiko su Komisijos pastaba laikinojo reglamento 155 konstatuojamojoje dalyje, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainos buvo smukdomos dėl importo, ir pažymėjo, kad Sąjungos pramonės kainoms buvo daromas spaudimas dėl nuo 2017 m. padidėjusių gamtinių dujų sąnaudų. Po galutinio faktų atskleidimo tas tvirtinimas buvo pateiktas dar kartą. RV taip pat tvirtino, kad poveikį Sąjungos pramonės pelningumui padarė padidėjusios gamtinių dujų sąnaudos. Šis aspektas jau buvo nagrinėtas laikinojo reglamento 178–180 konstatuojamosiose dalyse. Sąnaudos galėjo padidėti dėl dujų kainų raidos, bet nei dujų, nei kitų sąnaudų padidėjimas nebuvo ta priežastis, dėl kurios Sąjungos pramonė negalėjo padidinti savo kainų (kurias nusmukdė nagrinėjamasis importas), kad išvengtų per tiriamąjį laikotarpį nustatytų nuostolių. Viena iš šalių tvirtino, kad 2017 m. ir per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės pelningumas staigiai ir smarkiai nusmuko, nes Sąjungos pramonė nusprendė „veikti prieš rinką“ ir išlaikyti palyginti žemo 2016 m. lygio kainas, neatsižvelgdama į gerokai

padidėjusias gamtinių dujų kainas ir, atitinkamai, sąnaudas. Ta šalis pažymėjo, kad Sąjungos pramonė galėjo priimti kitus sprendimus, bet bylos medžiagoje nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis tai nepatvirtinama; iš jų matyti, kad net tokiomis kainomis nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio Sąjungos pramonė neteko 3,5 % rinkos dalies Sąjungoje (laikinojo reglamento 5 lentelė). Nuo 2016 m. Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimas 2,1 procentinio punkto kontrastuoja su nagrinėjamojo importo Sąjungos rinkos dalies padidėjimu 3,7 procentinio punkto per tą patį laikotarpį (laikinojo reglamento 2 lentelė). Per tą patį laikotarpį, nuo 2016 m. iki tiriamojo laikotarpio, vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos sumažėjo daugiau nei 7 % (laikinojo reglamento 3 lentelė). Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo pardavimo kainų tiek, kiek didėjo sąnaudos, kad prarastų kuo mažiau rinkos dalies, tad kainos buvo labai nusmukdytos ir pelningumas drastiškai sumažėjo. Kitaip tariant, kainos buvo smukdomos dėl didėjančio importo dempingo kaina, dėl kurio sumažėjo pelningumas, nes pagal tokį scenarijų Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo pardavimo kainų atsižvelgdama į sąnaudų padidėjimą. Taigi, dujų kainų raida negalima paaiškinti šiuo atveju mažėjančio pelno; jos negalima laikyti veiksniu, dėl kurio Sąjungos pramonė atsidūrė žalingoje padėtyje.

(170) Kelios suinteresuotosios šalys tvirtino, kad priežastinio ryšio analizė nebuvo tinkama dėl atrinktų gamintojų, kurie, jų nuomone, nėra tipiški Sąjungos pramonės gamintojai, nes AB „Achema“ ir „Grupa Azoty“ buvo susidūrusios su konkrečiai joms būdingais sunkumais, kurių visi kiti Sąjungos gamintojai nepatyrė. Jos, visų pirma, pakartojo, kad AB „Achema“ ir „Grupa Azoty“ buvo taikomos reguliuojamos didelės dujų kainos ir kad jos patyrė pernelyg dideles vežimo išlaidas, susijusias su pardavimu Vakarų Europai, kurioje buvo parduodama daugiausia KAN. Tie tvirtinimai buvo pakartoti po galutinio faktų atskleidimo.

(171) Dėl šio tvirtinimo, pirma, reikėtų pažymėti, kad vertinant žalą makroekonominiai rodikliai yra susiję su visais Sąjungos gamintojais, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 134–136 konstatuojamosiose dalyse. Atrinktų gamintojų lygmeniu vertinami tik mikroekonominiai rodikliai. Todėl tai, kokie gamintojai yra atrinkti, nedaro jokio poveikio su dauguma makroekonominių rodiklių, visų pirma, gamybos apimtimi, pardavimo apimtimi ir rinkos dalimi, susijusiai neigiamai tendencijai. Antra, kaip jau minėta 124 konstatuojamojoje dalyje, gamintojai buvo atrinkti remiantis panašaus produkto gamybos ir pardavimo apimtimi per tiriamąjį laikotarpį ir jiems tenka daugiau nei 50 % Sąjungos gamybos ir pardavimo apimties. Todėl jie laikomi tipiškais ir visiškai atitinkančiais pagrindinio reglamento 17 straipsnio nuostatas.

(172) Dėl dujų kainų problemos, su kuria susidūrė AB „Achema“ ir „Grupa Azoty“, dėl visų trijų atrinktų Sąjungos gamintojų Komisija išnagrinėjo, kaip ir kokiomis sąnaudomis buvo gaunamos dujos. Nors dujų kainos ir kitos dujų gavimo sąnaudos skirtingose valstybėse narėse akivaizdžiai skiriasi, aišku, kad visų trijų gamintojų dujų kainų tendencija buvo panaši. Dujų sąnaudos sumažėjo 2016 m. ir padidėjo 2017 m. ir per tiriamąjį laikotarpį (taip pat žr. 146 konstatuojamosios dalies lentelę). Visų trijų gamintojų pelningumas per analizės laikotarpį stabiliai mažėjo, nes didesnės sąnaudos (kurių didžiausia ir nepastoviausia dalis yra dujos) neatitiko didesnių pardavimo kainų 2017 m. ir per tiriamąjį laikotarpį. Kitaip tariant, net jeigu kai kurių iš šių rodiklių absoliučios reikšmės galbūt skyrėsi priklausomai nuo gamintojo (kaip po galutinio faktų atskleidimo tvirtino „Eurochem“), žala buvo akivaizdi visų trijų gamintojų atveju ir bylos medžiagoje nėra jokių požymių ar įrodymų, kad atrinkus kitus gamintojus išvados dėl žalos būtų kitokios.

(173) Kalbant apie klausimą, kad atrinkti Sąjungos gamintojai patyrė žalą dėl savo geografinės padėties dėl vežimo išlaidų, susijusių su nagrinėjamojo produkto vežimu į rinką, per tiriamąjį laikotarpį buvo 20 žinomų nagrinėjamojo produkto gamintojų, kurių gamyklos buvo įsteigtos visose Sąjungos dalyse. Be to, nors dalis atrinktų bendrovių parduodamo kiekio buvo vežama į kitas Sąjungos dalis jūrų transportu, daugiausia buvo parduodama vietoje ([19]).

([19]) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis į tai nebuvo atsižvelgta. Tačiau tai netiesa. Tai, kad Sąjungos pramonė daugiausia produkcijos pardavė vietoje, reiškė, kad maždaug dėl 60 % Sąjungos pramonės pardavimo kainų, kurios buvo panaudotos skaičiuojant priverstinį kainų mažinimą, buvo naudojamos gamintojo kainos EXW sąlygomis, o tikslinės kainos koregavimas atsižvelgiant į vežimo sąnaudas skaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis taip pat grindžiamas tuo santykiu.

Trečia, nėra neįprasta, kad gamintojų pirkėjai yra taip nutolę, kad tenka patirti nemažas vežimo išlaidas. Tačiau Komisijai atliekant tyrimą svarbu tai, kad kainos tokiose rinkose yra smukdomos dėl nesąžiningai nustatomų importo kainų poveikio. Reikėtų taip pat pažymėti, kad per pirmuosius dvejus nagrinėjamojo laikotarpio metus nepaisant geografinės padėties Sąjungos pramonė sugebėjo gauti pakankamą pelną.

(174) Kalbant apie pardavimą Ruane ar Gente, kaip nurodyta 107 konstatuojamojoje dalyje, vežimo išlaidos iki CIF vietos sudarė apie 15–20 % CIF kainos. Tačiau tokias sąnaudas teko patirti kiekvienais metais ir 2015 ir 2016 m. visa pramonė, įskaitant tokių CIF sąnaudų patiriančius gamintojus, buvo visiškai pelninga. Kaip jau minėta, šiuo atveju iš tendencijų matyti, kad žalą akivaizdžiai patyrė visi trys atrinkti gamintojai, o ne tik tie, kurie yra įsisteigę Lenkijoje ir Lietuvoje. Todėl buvo padaryta išvada, jog dėl su produkto vežimu į rinką susijusių vežimo išlaidų priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos nesumažėja.

(175) „OCI Nitrogen“ pateikė pastabą, kad Komisija neatsižvelgė į argumentą, kad trąšų pramonėje svarbiausia integracija. Bendrovė tvirtino, kad KAN gamybos linijos neintegravus į kitų trąšų gamybos linijas, dėl rinkos nepastovumo gamintojas tampa pažeidžiamas, o tai yra sau padarytos žalos pavyzdys. Tačiau visos trys atrinktos bendrovės gamino KAN ir kitus trąšų produktus integruotose gamyklose. Tai, kad kai kurie gamintojai buvo labiau priklausomi nuo KAN nei kiti gamintojai, nereiškia, kad jie darė sau žalą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(176) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad našumas sumažėjo 1 %, o darbo sąnaudos padidėjo 10 % ir kad tokios papildomos sąnaudos nėra susijusios su importu; analizuodama priežastinį ryšį Komisija turėjo į tai atsižvelgti.

(177) Komisija tą tvirtinimą atmetė, nes padidėjus vidutinėms vieno darbuotojo darbo sąnaudoms vieneto gamybos sąnaudos panašiai nepadidėjo – jos, priešingai, kaip matyti iš laikinojo reglamento 7 lentelės, per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 11 %. Be to, našumas galėjo sumažėti dėl to, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos gamintojai apskritai sumažino KAN gamybą; tai taip pat sietina su importo daromu spaudimu Sąjungos KAN rinkoje.

(178) Sąjungos gamintojas „OCI Nitrogen“ ir eksportuojantys gamintojai CFI ir „Acron“ taip pat tvirtino, kad laikinojo reglamento 186 konstatuojamojoje dalyje Komisija nepagrįstai atmetė sezoniškumo poveikį kainoms. Visų pirma, jie teigė, kad Komisija negali ir toliau laikytis nuomonės, jog metinio vidurkio nustatymas kompensuotų kainos sezoniškumo svarbą. Jie tvirtino, kad AB „Achema“ pranešė, jog 2016 m. birželio–spalio mėn. sumažino veiklą ir produkciją 50 % ir kad kasmet paprastai sustabdo dalį gamybos, dažniausiai vasarą, kai rinkoje dėl mažos paklausos siūlomos mažiausios trąšų kainos. Kalbant apie AB „Achema“ stabdomą gamybą, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad ne tik AB „Achema“, bet ir kiti KAN gamintojai sumažina arba laikinai nutraukia gamybą dėl techninės priežiūros ar remonto. Logiška, kad, jei įmanoma, tokie darbai numatomi ne sezono metu. Be to, laikinojo reglamento 166 konstatuojamojoje dalyje kai kurios gamybos pertraukos Sąjungoje siejamos su rinkos nuosmukiu. Bet kuriuo atveju, kaip jau nuspręsta atlikus skirtumų ir pardavimo kainų analizę 133 ir 134 konstatuojamosiose dalyse, nėra jokių įrodymų, kad sezoniškumas nuolat darytų didelį poveikį kainų analizei. Komisija mano, kad metinio kainų vidurkio nustatymas yra sąžiningas, nes KAN sektoriuje per antrąjį pusmetį yra įprasta užsitikrinti tam tikrą kiekį ir kainas tiekimui kitų metų pirmąjį pusmetį. Taigi Komisija patvirtina, kad šį tvirtinimą reikėtų atmesti.

(179) Eksportuojantys gamintojai CFI ir „Eurochem“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė padidino savo pardavimą eksportui sumažinusi pardavimą Sąjungoje ir būtent dėl to, o ne dėl padidėjusio importo iš nagrinėjamųjų šalių, sumažėjo Sąjungos pramonės rinkos dalis. „Eurochem“ taip pat tvirtino, kad Sąjungos pramonė nusprendė sutelkti dėmesį į pelningesnius azoto produktus, kaip antai amonio nitratą, taip sumažindama Sąjungoje KAN rinką; po galutinio faktų atskleidimo tas tvirtinimas buvo pakartotas. Po galutinio faktų atskleidimo taip pat buvo pakartota, kad importas buvo būtinas spragai užpildyti, nes Sąjungos pramonė nebebuvo suinteresuota gaminti KAN savo pirkėjams Sąjungoje. Kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 5.2.2 punkte, padidėjusiu (maždaug 280 000 tonų) Sąjungos pramonės pardavimu jos eksporto rinkose pavyko kompensuoti tik nedidelę maždaug 700 000 tonų, kurių ji neteko Sąjungos rinkoje, dalį. NET turint omenyje per tą patį laikotarpį sumažėjusį suvartojimą, negalima laikyti, kad Sąjungos pramonė nebegalėjo aprūpinti savo pirkėjų Sąjungoje, nes padidino pardavimą eksportui. Komisija mano, jog tai, kad kai kurie Sąjungos gamintojai nusprendė pradėti gaminti kitus produktus (kaip

pažymėta laikinojo reglamento 139 konstatuojamojoje dalyje), yra logiška Sąjungos gamintojų pasirinkta priemonė pradėjus mažėti pelningumui ir KAN kainoms Sąjungoje dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių. Be to, šios bylos aplinkybėmis Sąjungos pramonės patiriama žala negalėjo padidėti dėl to, kad gamintojai ėmė labiau orientuotis į eksporto rinkas; tai kaip tik galbūt padėjo šiek tiek sumažinti importo dempingo kaina sukeltą žalą. Primenama, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas sumažėjo 7 procentiniais punktais iki 46 %. Taigi padidėjęs pardavimas eksportui nepadarė neigiamo poveikio Sąjungos pramonės gebėjimui aprūpinti Sąjungos rinką. Todėl šie tvirtinimai atmetami.

(180) RV teigė, kad tai, jog skundo 57 puslapyje daroma nuoroda į Sąjungos gamintojų pajėgumų naudojimo padidėjimą 21 % per 2013–2017 m. laikotarpį, byloja apie tai, kad tarp tariamo Rusijos dempingo ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ryšio nėra. Šis tvirtinimas atmetamas. Laikinojo reglamento 4 lentelėje parodyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį pajėgumų naudojimas sumažėjo.

(181) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ tvirtino, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl rinkos dinamikos, o ne dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių. Ta rinkos dinamika – tai sumažėjusios karbamido kainos ir dujų sąnaudų raida. Tačiau tas tvirtinimas, atrodo, tėra kitaip suformuluoti ankstesni tvirtinimai ir kitų šalių tvirtinimai, kurie jau buvo išnagrinėti ir atmesti. Vis dėlto, apibendrinant Komisijos nustatytus faktus, Sąjungos pramonė įrodė, kad 2015 ir 2016 m. jai pavyko gauti pelno neatsižvelgiant į tai, ar dujų kainos buvo didelės ar mažos. Tačiau 2017 m. kainos smukdytos būtent dėl padidėjusios importo dempingo kaina apimties ir per tiriamąjį laikotarpį Sąjungos pramonė negalėjo padidinti kainų, kad padengtų sąnaudas. Todėl tvirtinimas, kad žala buvo patirta dėl rinkos dinamikos, o ne dėl importo dempingo kaina, buvo atmestas.

(182) Po galutinio faktų atskleidimo CFI ir IFA tvirtino, kad atrinkto Sąjungos gamintojo AB „Achema“ ir atrinktų šalių pelningumui padarė poveikį papildomi mokesčiai, kuriuos bendrovei teko sumokėti per tiriamąjį laikotarpį. Taigi Komisija turėjo į tai atsižvelgti, kaip į veiksnį, kuris galėjo sukelti žalą. Tačiau reikėtų pažymėti, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo visų trijų gamintojų dujų pirkimo sąnaudos (įskaitant muitus, mokesčius ir vežimą). Faktiškai visų trijų gamintojų dujų pirkimo sąnaudos kito panašiai. Nebuvo jokių įrodymų, kad vieno Sąjungos gamintojo sumokėti papildomi mokesčiai padarė didelį poveikį atrinktų pramonės bendrovių pelningumui. Priešingai, Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo dėl to, kad Sąjungos pramonė negalėjo didinti kainų pagal bendrai padidėjusias sąnaudas. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

5.2.3. *Išvada*

(183) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir negavusi jokių kitų pastabų Komisija padarė išvadą, kad nė vienas iš kitų pirminiame ir galutiniame etape išnagrinėtų veiksnių negalėjo padaryti reikšmingo poveikio Sąjungos pramonės žalingai padėčiai. Taigi dėl nė vieno iš veiksnių, kurie buvo išnagrinėti po vieną arba kartu, priežastinis ryšis tarp importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonės patirtos žalos nesumažėjo tiek, kad nebebūtų realus ir didelis, tad laikinojo reglamento 190 konstatuojamojoje dalyje išdėstyta išvada buvo patvirtinta.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

(184) Rusijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad mažesnio muito taisyklės netaikymas importui iš Rusijos pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį tiesiog reikštų, kad antidempingo muitai surenkami diskriminuojant ir tai nesuderinama su PPO antidempingo susitarimo 9.2 straipsniu.

(185) Komisija iš pat pradžių pažymi, kad mažesnio muito taisyklės taikymas pagal PPO antidempingo susitarimą nėra privalomas ir to susitarimo 9.1 straipsnyje nustatyta, kad jos taikymas „yra pageidautinas“. Nėra jokių papildomų nuostatų, kuriomis būtų paaiškinamos esminės tos taisyklės taikymo sąlygos, kai PPO šalys narės nusprendžia taikyti tą taisyklę. Todėl ES turi didelę veiksmų laisvę nustatydama mažesnio muito taisyklės taikymo sąlygas.

(186) Komisija taip pat pažymi, kad, priešingai nei mano šie eksportuojantys gamintojai, mažesnio muito taisyklė vis dar taikytina pagal pagrindinį antidempingo reglamentą, kuris paskutinį kartą buvo iš dalies pakeistas 2018 m. gegužės 30 d. Atlikus tuos pakeitimus pasikeitė taisyklės taikymo sąlygos, nes tais atvejais, kai pagal 7 straipsnio 2a dalį yra su žaliavomis susijusių iškraipymų, laikoma, kad dempingo skirtumas atspindi Sąjungos pramonės patirtą žalą, kaip paaiškinta ir laikinojo reglamento 221–237 konstatuojamosiose dalyse.

(187) Diskriminacija gali atsirasti tik tuo atveju, kai dviejose panašiose situacijose elgiamasi skirtingai arba dviejose skirtingose situacijose elgiamasi vienodai. Tokia pat logika grindžiama ir nediskriminavimo nuostata PPO antidempingo susitarimo 9.2 straipsnyje, neatsižvelgiant į tai, ar tai taip pat taikytina mažesnio muito taisyklės, kuri pagal tą susitarimą nėra privaloma, taikymo sąlygoms.

(188) Šiuo konkrečiu atveju Komisija nustatė, kad pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį su žaliavomis susijusių iškraipymų yra tik Rusijoje, o kitose tyrimo eksportuojančiose šalyse nėra, kaip paaiškinta 217 konstatuojamojoje dalyje. Taigi eksportuojančių gamintojų padėtis Rusijoje, kur esama su žaliavomis susijusių iškraipymų, negali būti lyginama su eksportuojančių gamintojų padėtimi Trinidade ir Tobage ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, kur tokių iškraipymų nėra. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.1. **Su Trinidadu ir Tobagu ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

(189) Kelios šalys tvirtino, kad Sprendimas *Jindal Saw* taip pat daro poveikį priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumų skaičiavimui. Reikėtų patikslinti, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas, šiame tyrime naudojamas kaip žalos pašalinimo lygis, buvo nustatytas remiantis Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudomis. Prie gamyklos sąnaudų nebuvo pridėtos jokios sąnaudos, susijusios su Sąjungos pramonės susijusių pardavimo bendrovių (jeigu tokių buvo) sąnaudomis. Taigi Sprendime *Jindal* Bendrojo Teismo nustatytos asimetrijos, darančios poveikį priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimui, šiuo atveju nėra ir dėl to šis tvirtinimas atmetamas.

(190) Primenama, kad pirminiame etape priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas buvo apskaičiuotas naudojant maždaug 40 % Sąjungos pramonės pardavimo apskaičiuotąją tikslinę CIF kainą. Sąnaudos nuo EXW iki CIF sudarė 15–20 % CIF kainos. Galutiniame etape tos sąnaudos buvo peržiūrėtos ir truputį padidintos siekiant ištaisyti nedidelę skaičiavimo klaidą, kuri buvo susijusi su kai kuriomis vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų CIF kainomis ir dėl kurios tos kainos buvo šiek tiek sumažintos. Faktiniai skaičiai yra konfidencialūs ir buvo atskleisti nagrinėjamajai šaliai.

(191) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad Komisija tikslinio pelno neturėjo skaičiuoti pagal 2013–2015 m. gautą pelną, nes 2006–2015 m. Sąjungos pramonė gavo labai didelį pelną dėl itin didelių pasaulinių karbamido kainų. Be to, eksportuojantis gamintojas MHTL teigė, kad buvo nustatytas nepagrįstai didelis tikslinio pelno, panaudoto skaičiuojant Sąjungos pramonės tikslinę kainą, lygis. Jis tvirtino, kad 10 % tikslinis pelnas pernelyg didelis, palyginti su 8 % tiksliniu pelnu ir 5 % tiksliniu pelnu, kurie buvo nustatyti kai kuriuose kituose tyrimuose dėl trąšų 2000 ir 2001 m. Komisija nepateikė jokių duomenų, bylojančių apie pasikeitusias aplinkybes, dėl kurių buvo nustatytas didesnis tikslinis pelnas. Todėl jis turėtų būti minimalaus 6 % lygio, kaip numatyta pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalyje.

(192) Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad pasirinkdama šiame tyrime naudotą tikslinio pelno nustatymo metodiką ir nustatydama tinkamą laikotarpį Komisija atsižvelgė į tai, kad pelno normos gali kisti. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 154 konstatuojamojoje dalyje, 2015 m., kai importo skvarba vis dar buvo nedidelė, buvo pasiekta 14 % pelno norma. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, jog jos panaudotas 10 % lygis buvo nepagrįstai didelis arba išskirtinis.

(193) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad kadangi Sąjungos pramonė patyrė žalą ir dėl kitų priežasčių, ne tik importo, arba kad jos bent jau buvo sunkinantis veiksnys, norint perteikti tokių kitų priežasčių poveikį reikėtų pakoreguoti tikslinį pelną ir jį sumažinti. Šis tvirtinimas atmetamas.

(194) Kaip pažymėta 183 konstatuojamojoje dalyje, Komisija padarė išvadą, kad kiti veiksniai nebuvo susiję su Sąjungos pramonės žalinga padėtimi. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 198 ir 199 konstatuojamosiose dalyse, tikslinis pelnas buvo nustatytas remiantis naujosiomis taisyklėmis, įtvirtintomis pagrindinio reglamento 7 straipsnio

2c dalyje. 7 straipsnio 2c dalyje išvardijami įvairūs veiksniai nenustatant jokios jų hierarchijos. Komisija atsižvelgė į pelningumą prieš padidėjant importui iš tiriamųjų šalių, pelningumą, kuris yra būtinas visoms sąnaudoms ir investicijoms, taip pat mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros (MTTP) ir inovacijų išlaidoms padengti, ir pelningumą, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis. Remdamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalimi Komisija nusprendė naudoti vidutinį svertinį pelną, kurį Sąjungos pramonė gavo per 2013–2015 m. laikotarpį, t. y. prieš pat padidėjant importui ir kartu sumažėjant Sąjungos pramonės pelningumui. Taip užtikrinama, kad tikslinis pelnas atspindėtų įprastas konkurencijos sąlygas rinkoje, nes importo dempingo kaina rinkos dalis buvo dar nedidelė. Importo padidėjimas ir pelningumo sumažėjimas 2016 m. pradžioje yra akivaizdus ir jokiais kitais veiksniais, juos vertinant atskirai arba kartu, negalima paneigti priežastinio ryšio, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 190 konstatuojamojoje dalyje.

(195) Pradėjusi taikyti laikinąsias priemones Komisija šiek tiek pakeitė savo būsimų reikalavimų laikymosi sąnaudų skaičiavimą remdamasi 7 straipsnio 2d dalimi. Ji atnaujino tikėtinas ES apyvartinių taršos leidimų sąnaudas (žr. laikinojo reglamento 202 konstatuojamąją dalį) ir pradėjo naudoti 2019 m. gegužės 30 d. „Bloomberg New Energy Finance“ paskelbtas prognozuojamas kainas. Nustatyta galutinė vidutinė ES apyvartinių taršos leidimų kaina, lygi 25,81 EUR už vieną išmestą CO_2 toną, palyginti su pirminiame etape nustatyta 24,14 EUR už vieną išmestą CO_2 toną kaina. Prireikus buvo šiek tiek pakeisti ir kiti skaičiavimo elementai. Taip buvo nustatytos papildomos 3,8 % sąnaudos (vietoj pirminiame etape nustatytų 3,7 %) ir tos sąnaudos buvo įtrauktos į nežalingą kainą. Papildomame pranešime, įtrauktame į dokumentus, skirtus suinteresuotosioms šalims susipažinti, pateikiama išsamesnė informacija apie padarytus pakeitimus. Suinteresuotosios šalys nepateikė jokių pastabų, be tų, kurios nagrinėjamos 197 konstatuojamojoje dalyje.

(196) CFI ir „Acron“ taip pat tvirtino, kad Komisija neturėjo taikyti jokio su būsimomis reikalavimų laikymosi sąnaudomis susijusio koregavimo pagal 7 straipsnio 2d dalį, nes Komisijos padaryta išvada nepatvirtinama, jog esama tiesioginių įrodymų ir galima pakankamai pagrįstai teigti, jog Sąjungos pramonė turės būsimų sąnaudų. Ta bendrovė taip pat pažymėjo, kad tikslinės kainos apskaičiavimas remiantis ankstesnėmis gamybos sąnaudomis ir ankstesniu pelnu ir kartu įtraukiant būsimų sąnaudų elementus yra nenuoseklus ir netikslus. Tas tvirtinimas buvo atmestas, nes laikinajame reglamente išsamiai paaiškinamas būsimų reikalavimų laikymosi sąnaudų koregavimo teisinis pagrindas, o tokioms sąnaudoms apskaičiuoti naudojamas metodas grindžiamas tiesioginiais įrodymais, atitinkančiais geriausius turimus duomenis.

(197) Po galutinio faktų atskleidimo „Fertilizers Europe“ tvirtino, kad per tą laiką vidutinė ES apyvartinių taršos leidimų kaina būtų dar labiau padidėjusi, ir pateikė duomenų iš kito šaltinio nei naudotas pirminiame ir galutiniame etape (t. y. „Bloomberg New Energy Finance“). Todėl „Fertilizers Europe“ tvirtino, kad Komisija turėtų įvertinti šį aspektą iš naujo. Tačiau Komisija nusprendė, jog svarbiausia, kad būtų aiškus lyginamojo rodiklio, naudojamo tikėtinoms ES apyvartinių taršos leidimų sąnaudoms nustatyti, šaltinis ir (tiek pirminio, tiek galutinio) nustatymo laikas. Taigi 195 konstatuojamojoje dalyje pateikti skaičiai patvirtinami.

(198) Eksportuojantis gamintojas MHTL tvirtino, kad Komisija klaidingai apskaičiavo priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumą remdamasi apskaičiuotąja CIF eksporto kaina dėl taip pat 126 konstatuojamojoje dalyje išdėstytų priežasčių. Komisija nusprendė, kad, kaip paaiškinta 108–110 konstatuojamosiose dalyse, dėl tam tikros pardavimo dalies reikia nustatyti CIF lygmens gamybos sąnaudas, kad būtų galima tiksliai ir prasmingai nustatyti žalos skirtumą sąžiningam palyginimui atlikti.

(199) Tas pats eksportuojantis gamintojas taip pat tvirtino, kad skaičiuodama žalą Komisija turėjo kaip vardiklį naudoti kitą CIF kainą, kad būtų atspindėti pardavimo Sąjungos rinkai sutarčių ypatumai. Tačiau pagal Komisijos nusistovėjusią praktiką, nustatant dempingo ir žalos skaičiavimo vardiklį, naudojama faktinė Sąjungos muitinei deklaruota kaina. Šis metodas yra teisingas būdas nustatyti skirtumus; juo užtikrinama, kad ir dempingo, ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai būtų nustatomi kaip tos pačios kainos procentinės dalys. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(200) Galutinių skaičiavimų rezultatai pateikiami lentelėje toliau.

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas (%)
Trinidadas ir Tobagas	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2
Trinidadas ir Tobagas	Visos kitos bendrovės	55,8	16,2
Jungtinės Amerikos Valstijos	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9
Jungtinės Amerikos Valstijos	Visos kitos bendrovės	37,3	23,9

6.2. **Su Rusija susijusio skirtumo, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, nagrinėjimas**

(201) Palyginus Rusijos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinę svertinę galutinę importo kainą su galutine Sąjungos pramonės tiksline kaina siekiant Rusijos atveju įvertinti, ar iš pradžių nustatytas dempingo skirtumas būtų didesnis nei skirtumas, kuris būtų tinkamas Sąjungos pramonės patiriamai žalai pašalinti, gauti tokie rezultatai:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas (%)
Rusija	PJSC Acron	31,9	13,7
Rusija	Joint Stock Company Azot	20,0	16,3
Rusija	Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot	20,0	16,3
Rusija	Visos kitos bendrovės	31,9	16,3

(202) Taigi patvirtinta, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas buvo mažesnis nei dempingo skirtumas ir kad Komisija turėtų atlikti pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje nurodytą nagrinėjimą.

(203) Po galutinio faktų atskleidimo „Eurochem“ tvirtino, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainą, kuri buvo panaudota skaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, reikėtų sumažinti 7 EUR už toną, kad būtų atsižvelgta į vienos KAN tonos gamybos sąnaudų skirtumą tarp 2017 m. ir tiriamojo laikotarpio, nes sąnaudos padidėjo dėl padidėjusių dujų sąnaudų ir todėl jų padidėjimo nereikėtų sieti su nagrinėjamuoju importu. Ta pati šalis teigė, kad Sąjungos pramonės pardavimo kainą reikėtų sumažinti dar 15–20 % dėl atrinktų Sąjungos gamintojų atokios padėties, net tai yra dar vienas žalą darantis veiksnys.

(204) Dėl 169, 173 ir 174 konstatuojamosiose dalyse paaiškintų priežasčių nei dujų kainų raidos, nei vežimo išlaidų ar atrinktų gamintojų padėties negalima laikyti veiksniais, dėl kurių Sąjungos pramonė atsidūrė žalingoje padėtyje. Be to, kaip patvirtinta 124 konstatuojamojoje dalyje, atrinkti Sąjungos gamintojai yra tipiški visos Sąjungos pramonės gamintojai, tad dėl jų padėties skaičiai nėra iškraipomi.

(205) Kalbant apie tikslinį pelną, naudojamą Sąjungos pramonės tikslinei kainai apskaičiuoti (žr. laikinojo reglamento 198–200 konstatuojamąsias dalis ir šio reglamento 191–194 konstatuojamąsias dalis), po galutinio faktų atskleidimo „Acron“ tvirtino, kad Komisija turėtų atskleisti 2013 ir 2014 m. Sąjungos pramonės uždirbtą vidutinį

svertinį pelną, kuris kartu su 2015 m. pelnu buvo panaudotas skaičiuojant 2013–2015 m. tikslinį vidutinį svertinį pelną, arba taikyti 8 % tikslinį pelną, kuris buvo panaudotas neseniai užbaigtame amoniako nitrato peržiūros tyrime. Komisija nesutiko su argumentais, kuriais grindžiamas šis tvirtinimas. Tačiau, kalbant apie Sąjungos pramonės pelningumą 2013 ir 2014 m., kadangi atrinktų bendrovių pelnas 2015 m. buvo 14 %, o vidutinis svertinis pelnas siekė 10 %, akivaizdu, kad Sąjungos pramonės uždirbtas pelnas 2013 ir 2014 m. buvo gerokai mažesnis, palyginti su 2015 m. Tikslaus vidutinio svertinio pelno, kurį atrinkti gamintojai uždirbo 2013 ir 2014 m., pateikti neįmanoma, nes vienas iš atrinktų gamintojų „OCI Nitrogen“ negalėjo Komisijai nurodyti savo kelerių metų iki 2015 m. pelningumo, tad tų metų duomenys buvo apskaičiuoti remiantis tik dviejų gamintojų pelningumu. Todėl dėl konfidencialaus pelningumo duomenų pobūdžio tų skaičių atskleisti negalima. Tačiau Sąjungos pramonės vidutinis svertinis pelningumas kiekvienais iš tų metų, panaudotas apskaičiuojant 10 %, buvo 5–9 %.

(206) „Acron“ taip pat tvirtino, kad su būsimomis reikalavimų laikymosi sąnaudomis susijęs koregavimas pagal 7 straipsnio 2d dalį nereikalingas, nes nėra patikimų įrodymų, jog Sąjungos pramonė patirs tokias sąnaudas. Šis tvirtinimas nagrinėjamas 196 konstatuojamojoje dalyje. Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad didesnės būsimos reikalavimų laikymosi sąnaudos buvo apskaičiuotos tiksliai, remiantis į bylos medžiagą įtraukta teigiama informacija. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

6.3. **Su žaliavomis susiję iškraipymai**

(207) Su žaliavomis susijusių iškraipymų nagrinėjimas ir priežastys taikyti Rusijai 7 straipsnio 2a dalį išdėstyti laikinojo reglamento 207–220 konstatuojamosiose dalyse.

(208) Abu Rusijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad skunde nebuvo pateikta pakankamai įrodymų, kuriais būtų pagrįstas tyrimo inicijavimas pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį.

(209) Laikinojo reglamento 207 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų šiuo klausimu ir konkrečiai paminėjo Rusijoje taikomą dvejopą gamtinių dujų kainodarą. Visų pirma, skunde pateikiamas Rusijos gamyklos pavyzdys, įskaitant gamybos sąnaudas, iš kurio aiškiai matyti, kad dujų sąnaudos sudaro gerokai daugiau nei 17 % gamybos sąnaudų. Be to, skunde Rusijos dujų kainos vidaus rinkoje lyginamos su eksporto į Sąjungą kainomis, kurios akivaizdžiai daug didesnės. Galiausiai ir skunde, ir santraukoje aiškiai daromos nuorodos į pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymą, turint omenyje, kad valstybė dirbtinai nustato mažas dujų kainas vidaus rinkoje ir tai tariamai yra struktūrinis iškraipymas. Todėl tvirtinimas atmetamas.

(210) Be to, vienas iš Rusijos eksportuojančių gamintojų užginčijo tyrimo išvadas dėl pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies taikymo sąlygų. Jis nesiginčijo dėl 30 % eksporto mokesčio taikymo, vienos bendrovės monopolio dujų eksporto srityje ir dvejopos kainodaros sistemos, kaip aprašyta laikinojo reglamento 212–215 konstatuojamosiose dalyse, bet suinteresuotoji šalis pateikė prieštaravimų dėl dviejų pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalies sąlygų:

a) kad dėl tokių iškraipančių priemonių dujų kaina Rusijos rinkoje yra daug mažesnė, palyginti su kainomis tipiškose tarptautinėse rinkose,

b) kad gamtinių dujų sąnaudos sudarė daugiau nei 17 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų.

(211) Dėl pirmojo punkto bendrovė pakartojo savo argumentus, kad Vaidhauze mokamos kainos ir Sąjungos rinkos apskritai negalima laikyti „tipiška tarptautine rinka“, priešingai nei JAV rinkos atveju.

(212) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 55 konstatuojamosios dalies d punkte, Komisija nustatė, kad Vaidhauze mokama kaina yra tinkamas tipiškos tarptautinės rinkos kainos lyginamasis rodiklis. Vis dėlto reikėtų paminėti, kad net jeigu tipiška tarptautine rinka Komisija laikytų JAV rinką, reguliuojama kaina Rusijos rinkoje vis tiek būtų 20 % mažesnė.

(213) Dėl bendrovės tvirtinimo, kad gamtinių dujų sąnaudos, neįtraukiant vežimo išlaidų, sudarė mažiau nei 17 % KAN gamybos sąnaudų, reikėtų pakartoti, kad abiejų gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis gamtinės dujos sudarė daugiau nei 17 % nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų. Ši išvada buvo patvirtinta atliekant skaičiavimus, atsižvelgiant į neiškraipytas gamtinių dujų kainas, t. y. Vaidhauze mokamą kainą, kuri šiuo atveju laikoma tinkama, ir atsižvelgiant į vežimo išlaidas arba ne. Todėl šis tvirtinimas atmetamas.

(214) Be to, abu Rusijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad su žaliavomis susijusių iškraipymų buvimo nustatymo visos šalies mastu ir paskesnio sprendimo nustatyti dempingo skirtumo dydžio priemones negalima taikyti atskiroms bendrovėms neįvertinus konkrečios jų padėties. Rusijos eksportuotojai teigė, kad jie neturėtų būti baudžiami dėl RV nenoro bendradarbiauti, dėl kurio išvados dėl su žaliavomis susijusio iškraipymo buvimo buvo iš dalies pagrįstos pagrindinio reglamento 18 straipsniu.

(215) Šiuo požiūriu reikėtų pažymėti, kad iškraipymų buvimas buvo nustatytas remiantis eksportuojančių gamintojų pateiktais duomenimis. Iš tikrųjų, nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudų analizė, bendrovių gamtinių dujų pirkimo kainos palyginimas su neiškraipytu lyginamuoju rodikliu (pakoreguotu atsižvelgiant į kainų lygį Rusijos gamyklose) ir gamtinių dujų sąnaudos kaip gamybos sąnaudų dalis bei tų dujų tiekimo šaltiniai buvo nustatyti remiantis atskirų bendrovių duomenimis. Dėl kai kurių Rusijos dujų rinkoje pastebėtų iškraipymų pobūdžio individualus eksportuojančių gamintojų elgesys nėra svarbus. Pavyzdžiui, jie naudojosi dėl eksporto apribojimų ir eksporto mokesčių iškraipyta gamtinių dujų kaina, neatsižvelgiant į konkretų jų naudojamą gamtinių dujų tiekimo šaltinį (jeigu tai buvo Rusijos kilmės gamtinės dujos). Galiausiai nė viena šalis nepateikė jokių įrodymų, kad laikinojo reglamento 211–214 konstatuojamosiose dalyse paminėtos priemonės nebuvo taikomos.

(216) Galiausiai ir RV, ir abu Rusijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymas nesuderinamas su PPO taisyklėmis, nes ji būtų taikoma diskriminuojant Rusijos eksportuojančius gamintojus, palyginti su eksportuojančiais gamintojais iš kitų dviejų tyrimo šalių.

(217) Tvirtinimas dėl diskriminuojamo elgesio su Rusijos eksportuojančiais gamintojais nebuvo pagrįstas. Gavusi pirmines Rusijos suinteresuotųjų šalių pastabas, atlikdama tyrimą Komisija išnagrinėjo galimą 7 straipsnio 2a dalies taikymą TT ir JAV eksportuojantiems gamintojams. Komisija ištyrė suinteresuotųjų šalių tvirtinimus, bet padarė išvadą, jog 7 straipsnio 2a dalies taikymas būtų nepagrįstas, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 195 konstatuojamojoje dalyje:

1) nustatytos priemonės nebuvo 7 straipsnio 2a dalyje išvardytų rūšių iškraipymas

2) arba dėl savo pobūdžio jos nepadarytų poveikio žaliavos kainai.

(218) Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

(219) Po galutinio faktų atskleidimo abu Rusijos eksportuojantys gamintojai pakartojo savo tvirtinimus dėl diskriminuojamo elgesio su Rusija šiame tyrime, ypač turint omenyje TT dujų rinkos organizavimo aplinkybes.

(220) Dėl šio tvirtinimo Komisija priminė, kad nė vienas iš tariamų TT dujų rinkos iškraipymų nėra nurodytas kaip eksporto apribojimas pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalyje.

(221) Be to, „Eurochem“ pakartojo tvirtinimą, kad gamtinių dujų sąnaudos nesudarė 17 % gamybos sąnaudų. Tačiau nebuvo pateikta jokių naujų įrodymų ar argumentų, dėl kurių Komisija pakeistų 213 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą išvadą.

(222) Galiausiai „Eurochem“ nesutiko su Komisijos nustatytais faktais dėl Rusijos gamtinių dujų rinkos iškraipymo visos šalies mastu nustatymo. Bendrovė konkrečiai pažymėjo, kad 30 % eksporto mokestis taikomas tik bendrovei „Gazprom“ ir netaikomas privačių dujų gamintojų, kurie yra pagrindiniai gamtinių dujų tiekėjai bendrovei „Eurochem“, pardavimui eksportui.

(223) Atsakant į šį tvirtinimą reikėtų pabrėžti, kad privatiems dujų gamintojams Rusijoje apskritai neleidžiama eksportuoti. Be to, suskystintų gamtinių dujų, dėl kurių „Eurochem“ pateikė tvirtinimą, eksportas (su apribojimais arba be) šiuo atveju nėra svarbus, nes, kaip paaiškėjo, suskystintos gamtinės dujos nėra žaliava, kurią Rusijos eksportuojantys gamintojai naudoja KAN gamybai, todėl jos nebuvo nagrinėjamos šiame tyrime pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2a dalį.

(224) Kadangi kitų pastabų dėl su žaliavomis susijusių iškraipymų Rusijos vidaus rinkoje negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 207–220 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas, kaip paaiškinta šio reglamento 207–222 konstatuojamosiose dalyse.

6.4. **Sąjungos interesai pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį**

(225) Vienas iš Rusijos eksportuojančių gamintojų tvirtino, kad 7 straipsnio 2a dalies taikymas neatitiktų Sąjungos interesų pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2b dalį. Toliau nagrinėjami argumentai, kuriais grindžiamas šis tvirtinimas. Dar kelios suinteresuotosios šalys taip pat pateikė pastabų dėl kai kurių analizės aspektų ir tos pastabos taip pat nagrinėjamos.

6.4.1. *Nepanaudoti eksportuojančiosios šalies pajėgumai*

(226) Abu Rusijos eksportuojantys gamintojai nepritarė negalutinėms išvadoms dėl nepanaudotų pajėgumų. „Acron“ teigė, jog dirba visu pajėgumu, o „Eurochem“ prognozavo, kad nuo 2020 m. Rusijos KAN eksportas sumažės.

(227) Šie tvirtinimai nepaneigia bendrų Komisijos nustatytų faktų dėl nepanaudotų Rusijos pajėgumų apskritai ir Rusijos eksporto potencialo bent artimoje ateityje. Komisija atmetė šiuos tvirtinimus ir patvirtino laikinojo reglamento 6.4.1 skirsnyje išdėstytas išvadas.

6.4.2. *Konkurencija dėl žaliavų*

(228) Rusijos gamintojai tvirtina, jog neturi nesąžiningo su gamtinėmis dujomis susijusio pranašumo dėl dujų kainų reguliavimo Rusijoje. Bendrovės atkreipė dėmesį į didėjančią konkurenciją Rusijos vidaus rinkoje ir didėjančią tiekėjų, kurie nepriklauso bendrovei „Gazprom“, svarbą.

(229) Atsižvelgiant į „Gazprom“ dominuojančią padėtį ir jos valstybės reguliuojamą didžiausią kainą ir gamtinių dujų eksporto monopolį, kiti mažesni tiekėjai turi siūlyti kainas, kurios yra mažesnės už reguliuojamą kainą, kad galėtų konkuruoti. Tai reiškia, kad, priešingai nei tvirtina Rusijos gamintojai, konkurencija Rusijoje vis dar ribota. Be to, Rusijos bendrovės naudojasi nesąžiningu pranašumu dėl gamtinių dujų pardavimui nustatyto 30 % eksporto mokesčio.

(230) Vienas iš Rusijos gamintojų tvirtino, kad Sąjungos pramonė importavo iš Rusijos daug amoniako ir todėl taip pat netiesiogiai pasinaudojo mažomis dujų kainomis Rusijoje, nes amoniakas yra trąšų gamybai reikalingas pusgaminis. Iš įrodymų matyti, kad Sąjungos pramonė gamino amoniaką iš dujų iš įvairių šaltinių ir neimportavo didelių amoniako kiekių iš Rusijos. Todėl tvirtinimas atmestas.

6.4.3. *Poveikis tiekimo grandinėms, skirtoms Sąjungos bendrovėms*

(231) Vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas pažymėjo, kad, kaip matyti iš aktyvaus naudotojų dalyvavimo, dempingo skirtumo dydžio priemonių nustatymas tiekimo grandinėms padarytų neigiamą poveikį. Tačiau Komisija mano, kad naudotojų reakcija yra atsakas dėl laikinojo reglamento 253 konstatuojamosios dalies, kuria suinteresuotosios šalys raginamos reikšti nuomonę dėl naudotojų interesų. Tos nuomonės buvo išnagrinėtos ir aptartos 7.3 skirsnyje.

(232) Kita suinteresuotoji šalis pateikė pastabą, kad paklausa, bent jau trumpalaikiu ir vidutinės trukmės laikotarpiu, buvo itin nelanksti, nes KAN yra vienintelė skysta trąša ir reikalauja didelių investicijų į rezervuarus ir purškimo įrenginius. Kelios šalys tvirtino, kad Sąjungoje gaminama nepakankamai KAN ir Sąjungos suvartojimo poreikiai nepatenkinami, nes per kelerius pastaruosius metus Sąjungos gamintojai nukreipė pajėgumus kitiems produktams gaminti arba visiškai nutraukė gamybą.

(233) Dėl paklausos nelankstumo Komisija pritarė, kad norint naudoti skystas trąšas naudotojams reikalinga kita įranga nei kietų trąšų atveju. Tačiau antidempingo priemonėmis siekiama ne priversti ūkius pakeisti KAN kitomis trąšomis (bet kuriuo atveju kai kurie ekonominės veiklos vykdytojai mano, kad toks pakeitimas įmanomas), o sukurti vienodas sąlygas. Kalbant apie tai, kad Sąjungoje KAN pagaminama mažiau nei suvartojama, atlikus tyrimą nebuvo nustatyta, kad būtų kilęs koks nors pavojus tiekimui į Sąjungos rinką. Tokios šalys, kaip Alžyras ir Baltarusija, yra nagrinėjamosioms šalims alternatyvūs šaltiniai. Bet kuriuo atveju antidempingo muitais, taikomais importui iš nagrinėjamųjų šalių, būtų tik užtikrinama, kad šio importo kainos atitiktų sąžiningos konkurencijos lygį. Galiausiai, kaip nustatyta laikinojo reglamento 255 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos KAN gamintojai turi pajėgumus (galimybę) padidinti KAN gamybos apimtį, jeigu veikla vykdoma vienodomis sąlygomis. Šalių tvirtinimai dėl pajėgumų nukreipimo ir uždarymo buvo išnagrinėti 178 konstatuojamojoje dalyje.

6.4.4. *Išvada*

(234) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi daugiau jokių kitų pastabų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 222–237 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Sąjungos pramonės interesai**

(235) Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA abejojo, ar reikia antidempingo muitų, nes trąšų kainos Sąjungoje nuolat yra didesnės nei pasaulinės kainos ir Sąjungos azoto rinka jau apsaugota importo tarifais ir (arba) antidempingo muitais (pvz., importuojant amonio nitratą). Komisija atmetė prielaidą, kad Sąjungos gamintojai nepatiria žalos, nes laikinojo reglamento ir šio reglamento 4 skirsnyje daroma aiški išvada, jog Sąjungos KAN gamintojų padėtis yra žalinga.

(236) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ abejojo, ar antidempingo muitai atitiktų Sąjungos gamintojų interesus, nes didžiausi Sąjungos gamintojai skundo nerėmė. Eksportuojantis gamintojas CFI ir naudotojų asociacija AGPB abejojo, ar antidempingo muitai atitiktų Sąjungos gamintojų interesus, nes, jų vertinimu, Sąjungos gamintojai, kuriems tenka apie 50 % Sąjungos gamybos apimties, nesiekia apsaugos antidempingo muitais.

(237) Pirma, reikėtų paaiškinti, kad pirmiau nurodytas skaičius yra neteisingas, nes skundo pateikėjai pagamina 55–70 % visų KAN Sąjungoje. Antra, du gamintojai, kurie pareiškė prieštaraujantys tyrimui, pagaminama 25–35 % visų KAN Sąjungoje. Taigi likusi KAN gamybos apimtis, t. y. gamintojų, kurie neišsakė jokios nuomonės dėl tyrimo, yra nedidelė.

(238) Taip pat reikėtų pažymėti, kad net jeigu Sąjungos gamintojas prieštarauja dėl antidempingo tyrimo inicijavimo arba antidempingo priemonių nustatymo, tai nebūtinai reiškia, kad priemonės, kurios gali būti nustatytos, jam nebus naudingos. Todėl išvada, jog netaikant priemonių Sąjungos pramonei tikriausiai bus padarytas neigiamas poveikis, o nustačius priemones padėtis pagerėtų, patvirtinama, o tvirtinimas atmetamas.

(239) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 239 ir 240 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.2. **Nesusijusių importuotojų interesai**

(240) Kadangi jokių pastabų dėl nesusijusių importuotojų interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 241–243 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.3. **Naudotojų interesai**

(241) Laikinojo reglamento 253 konstatuojamąja dalimi suinteresuotosios šalys raginamos reikšti nuomonę dėl naudotojų interesų, kad Komisija galėtų atlikti išsamesnę analizę ir užbaigti su naudotojais, visų pirma, ūkininkais, susijusį vertinimą. Kelios šalys tvirtino, kad antidempingo muitų nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Toliau nagrinėjamos po pirminio faktų atskleidimo gautos pastabos ir informacija, taip pat nedaugelis su šiuo skirsniu susijusių pastabų, pateiktų po galutinio faktų atskleidimo.

(242) Pirmiausia primenama, kad, kalbant apie atliekamą analizę, laikydamasi nusistovėjusios su Sąjungos interesų nagrinėjimu susijusios praktikos, Komisija sutelkė dėmesį į sąnaudų padidėjimo poveikio ir antidempingo muitų poveikio importuotojams, naudotojams ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams analizę. Paprastai analizė iš esmės grindžiama suinteresuotųjų šalių pateikta informacija. Priklausomai nuo naudotojų bendradarbiavimo lygio (t. y. ar tinkamai pateikti išsamūs klausimyno atsakymai) taip pat gali būti atliekama jų pelningumo analizė. Tačiau šio tyrimo atveju, atsižvelgiant į tai, kad poveikis gali būti padarytas daugeliui įvairių ūkių ir kitų ekonominės veiklos vykdytojų, Komisija nusprendė, kad pakankamai „analizių vietoje“ atlikti neįmanoma. Vietoj to Komisija nusprendė, kad geriau vadovautis turimais statistiniais ir kitais duomenimis, kuriuos surinko atitinkamos specializuotos Komisijos tarnybos.

(243) Po pirminio faktų atskleidimo naudotojų asociacija AGPB pritarė Komisijos skaičiavimui, kad KAN sudaro mažiau nei 1 % visų ūkininkavimo sąnaudų Sąjungoje ([20]), nors nepritarė tam, kaip Komisija tai įvertino. Tačiau naudotojų asociacija IFA sukritikavo tą procentinę dalį tvirtindama, jog tokiu būdu neatsižvelgiama į tai, kad Sąjungos ūkininkavimo sektoriuje yra daugybė realijų. Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad ši Komisijos analizės dalis neatitinka likusių tyrimo dalių, nes poveikis ūkininkams buvo apskaičiuotas visame ūkininkavimo sektoriuje, o kitose tyrimo dalyse Komisija sutelkė dėmesį į KAN.

(244) Pirma, kalbant apie tvirtinimą, kad poveikis visam ūkininkavimo sektoriui nėra svarbus, nei pirminiame, nei galutiniame etape Komisija negavo jokių patikrinamų skaičių dėl poveikio, kurį priemonės galėtų turėti Sąjungos KAN naudotojams, kaip atskirai naudotojų grupei. Todėl Komisija pirma apskaičiavo poveikį, kurį priemonės turėtų visam ūkininkavimo sektoriui, remdamasi geriausiais turimais ir patikimais statistinių duomenų šaltiniais ir laikydamasi pirmiau aprašytos nusistovėjusios praktikos, turėdama omenyje, kad KAN tėra viena, bet ne labiausiai paplitusi (azoto) trąša Sąjungoje ([21]). Šalis, kuri tvirtino, kad ši analizės dalis nesuderinama su kitomis dalimis, taip pat pateikė su KAN nesusijusių duomenų ([22]) tais atvejais, kai neturėjo konkrečių duomenų dėl KAN.

(245) Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 251 konstatuojamojoje dalyje, Komisija taip pat apskaičiavo poveikį pagal nepalankiausią scenarijų, t. y. didžiausio laikinojo muito poveikį specializuotam ūkiui, kurio vienintelė naudojama azoto trąša yra KAN. Tai kraštutinis teorinis scenarijus. Atlikdama tokią analizę Komisija rėmėsi statistiniais duomenimis, susijusiais su konkrečiomis ūkininkų, daugiausia naudojančių KAN, grupėmis. Komisija suinteresuotosioms šalims pateikė ir tos analizės rezultatus.

(246) Tas pats eksportuojantis gamintojas pripažino, kad Komisija pateikė skaičiavimą pagal nepalankiausią scenarijų, bet kritikavo Prancūzijos šiaurėje esančiame ūkyje, kurio specializacija yra paprastieji kviečiai, auginant COP naudojamų azoto trąšų dalies koregavimą, kuris buvo atliktas siekiant suderinti 2013 m. skaičių su 2017 m. lygiu. Vėlgi toks koregavimas buvo atliktas remiantis patikimais statistinių duomenų šaltiniais, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 28 išnašoje. Be to, Komisijos pritaikytas koregavimas sumažinant vertę grindžiamas naujausiomis Prancūzijos žemės ūkio sąskaitų vertėmis ([23]). Ta šalis taip pat suabejojo dėl to, kad, kaip nustatė Komisija, per tiriamąjį laikotarpį KAN sudarė apie 10 % Prancūzijos ūkių, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai ir kuriuose KAN naudojami kaip vienintelė azoto trąša, gamybos sąnaudų. Tačiau šalis nepateikė jokių įrodymų tam tvirtinimui pagrįsti. Todėl šie tvirtinimai atmetami.

(247) Naudotojų asociacija AGPB sutiko, kad per tiriamąjį laikotarpį KAN sudarė iki 10 % Prancūzijos ūkių, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai, gamybos sąnaudų, kaip tvirtino Komisija ([24]), o skundo pateikėjas pateikė skaičiavimus ir pabrėžė, kad trąšų dalis ūkininkų žaliavų sąnaudose nėra didelė ([25]). Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA pasiūlė Komisijos metodikos alternatyvą, pagal kurią nustatomos bendros ūkininkavimo sąnaudos Sąjungoje remiantis nepalankiausiu scenarijumi, kaip aprašyta laikinojo reglamento 250 ir 251 konstatuojamosiose dalyse. Šalių nustatyti faktai susiję su Prancūzijos naudotojų grupe ([26]), kuri yra didesnė nei grupė pagal Komisijos pasirinktą nepalankiausią scenarijų. Kadangi pagal šalių alternatyvią metodiką buvo prieita prie išvados, kuri šiek tiek, bet nedaug skyrėsi nuo Komisijos išvados, Komisija nusprendė, kad ŪADT paskelbti COP auginančių naudotojų Prancūzijoje duomenys nepaneigė jos išvadų dėl su ūkininkais susijusių Sąjungos interesų.

([20]) t19.001843.
([21]) http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf
([22]) 2019 m. balandžio 29 d. pastabų 4.3.3 punkte eksportuojantis gamintojas (CFI) nepateikia konkrečiai su KAN susijusių duomenų apie darbo vietas, bet konstatuoja, kad „<...> 2017 m. ūkininkavimo sektoriuje dirbo 9 mln. žmonių“.
([23]) Žr. https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/fr_en.pdf, p. 7.
([24]) t19.001843 AGPB konstatuoja: „Mūsų 2018 m. spalio mėn. *Observatoire Arvalis*/*Unigrains*/*CerFrance* duomenimis, <…> azoto trąšos sudarė <…> 10 % visų 2017–2018 m. žieminių kviečių gamybos sąnaudų Prancūzijoje“.
([25]) Žr. t19.002111, kur skundo pateikėjas apskaičiavo, kad Prancūzijoje 2015–2017 m. trąšos sudarė 8,6 % visų tarpinių sąnaudų; Sąjungos žemės ūkio sąnaudų sudedamųjų dalių raida parodyta https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/statistics/factsheets/pdf/eu_en.pdf, p. 10 (atnaujinta 2018 m. gegužės mėn.).
([26]) t19.002212 aptariamos šalys pateikė skaičiavimus, pagal kuriuos 2017–2018 m. atrinktų naudotojų KAN sąnaudos Prancūzijoje sudarė 9–16 % Tie atrinkti naudotojai Prancūzijoje yra ūkiai, kurių specializacija yra grūdinės kultūros, aliejiniai ir baltymingi augalai (15 rūšis, arba angl. COP, AGRI GD ŪADT duomenų bazėje). Taip pat žr. t19.001992 dėl informacinių dokumentų, kuriais naudojosi šalys (pvz., https://ec.europa.eu/agriculture/sites/agriculture/files/fadn/sector-fiches/tf15_fr.pdf).

(248) IFA taip pat tvirtino, kad Komisija nepakankamai įvertino KAN dalį bendrose ūkininkų gamybos sąnaudose atsižvelgiant į KAN kainos padidėjimą, stebimą 2018 m. rugsėjo mėn. Komisija pažymėjo, kad šiam tyrimui pasirinktas tiriamasis laikotarpis yra nuo 2017 m. liepos 1 d. iki 2018 m. birželio 30 d. ir kad dėl to ji buvo teisi ir laikėsi pagrindinio reglamento, kai pirmiau minėtoje analizėje nepanaudojo antrojo 2018 m. pusmečio duomenų. Tačiau sprendžiant, kokių priemonių imtis, kaip paaiškinta 10.1 skirsnyje, buvo išnagrinėti pokyčiai po tiriamojo laikotarpio ir į juos buvo atsižvelgta.

(249) Ta pati asociacija nepritarė, kad apskaičiuodama muito poveikį Prancūzijos ūkių, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai ir kurie naudoja KAN kaip vienintelį azoto trąšų šaltinį, gamybos sąnaudoms, Komisija nusprendė, jog tik 70 % tų ūkių trąšų sąnaudų buvo susiję su KAN, nes azoto trąšos sudaro 70 % visų Sąjungoje naudojamų trąšų. Tačiau jai nepavyko pagrįsti savo tvirtinimo, kuris atrodo nepateisinamas, atsižvelgiant į agronominį veiksmingumą, kurį skundo pateikėjas minėjo t19.002185. Todėl šios šalies tvirtinimas atmetamas.

(250) Naudotojų asociacija „Copa-Cogeca“ pakartojo, kad muitai susiję su papildomomis išlaidomis, kurių ūkininkai negali perkelti tolesnėms žemės ūkio maisto produktų grandinės grandims ir dėl kurių sumažėja ūkininkų pajamos ir konkurencingumas. Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA pažymėjo, kad Sąjungos ūkininkų konkurencingumui jau kenkia importo tarifai ir (arba) antidempingo muitai (pvz., importuojamam AN), kuriais siekiama apsaugoti azoto gamintojus Sąjungoje, ir kad Sąjungos ūkininkams tai kainuoja 1 mlrd. EUR per metus. NET jeigu Komisija sutiktų, kad priklausomai nuo kultūros ir jos rinkos, ūkininkams būtų sunku perkelti tam tikras padidėjusias sąnaudas, 254 konstatuojamojoje dalyje vertinama prognozė, kad artimiausiu metu žemės ūkio pajamos Sąjungoje bus stabilios. Komisija taip pat primena, kad laikinojo reglamento 249 konstatuojamojoje dalyje ji nustatė, jog KAN sudaro mažiau nei maždaug 1 % visų ūkininkavimo sąnaudų Sąjungoje ir 10 % visų sąnaudų specializuotų ūkių atveju (251 konstatuojamoji dalis). Todėl, jeigu būtų imamasi priemonių, su tuo susijęs kainų padidėjimas neturėtų padaryti didelio poveikio visam Sąjungos ūkininkavimo sektoriui. Todėl šis tvirtinimas atmetamas.

(251) Po pirminio faktų atskleidimo buvo surengtas bendras klausymas, kuriame keli naudotojai tvirtino, kad priemonių poveikis ūkininkams bus daug didesnis, nei apskaičiavo Komisija. Jie teigė, kad tam tikrų ūkininkų, kuriems daromas didžiausias poveikis, gamybos sąnaudos padidėtų 5 % ir net iki 12 %, o ne 3–5 %, kaip apskaičiavo Komisija. Tie tvirtinimai buvo pagrįsti įvairiais atsiliepimais arba atrinktų ūkininkų pateiktais duomenimis, kurių neįmanoma patikrinti, ir statistiniais duomenimis. Po galutinio faktų atskleidimo, atsižvelgdamos į peržiūrėtus muitų lygius ir peržiūrėtą priemonių formą, kaip paaiškinta 8.1 skirsnyje, šalys sumažino savo prognozes iki 6 % ir daugiausia iki 9 %, priklausomai nuo to, ar KAN sudarytų 70 % tų ūkių trąšų sąnaudų, kurie, Komisijos nuomone, kaip minėta 248 konstatuojamojoje dalyje, yra realistiškiausias lygis pagal šį kraštutinį scenarijų, arba 100 % tokių sąnaudų. Tačiau toks prognozuojamas sąnaudų padidėjimas taip pat grindžiamas KAN kainomis 2019 m. vasario mėn., kuris ne tik nepatenka į tiriamąjį laikotarpį, bet taip pat yra mėnuo, per kurį kainos buvo išskirtinai didelės (po to jos staigiai nukrito). Be to, buvo remiamasi prielaida, kad bendras sąnaudų padidėjimas dėl galutinių muitų atitiktų palyginti didelį specifinį muitą, apskaičiuotą vienam iš Rusijos eksportuojančių gamintojų, o tai perdėta prielaida, atsižvelgiant į to vieno gamintojo rinkos dalį. Todėl šie tvirtinimai atmetami.

(252) Nustačius laikinąsias priemones „Copa-Cogeca“ apskaičiavo, kad dėl laikinojo antidempingo muito Sąjungos ūkininkams tektų papildomai mokėti 559 mln. EUR per metus, o naudotojų asociacija IFA apskaičiavo, kad ta suma sudarytų 312 mln. EUR. Naudotojų asociacijos AGPB nuomone, tokie papildomi mokesčiai sudarytų 502 mln. EUR per metus. Komisija pažymi, kad nustatydamos tuos skaičius šalys, atrodo, atsižvelgė į kitus bazinius duomenis nei Komisija, t. y. į didžiausius laikinuosius muitus ir KAN kainas per tuos laikotarpius, kai jos buvo (itin) didelės. Po galutinio faktų atskleidimo „Fertilizers Europe“ tvirtino, kad muitas, kurį numatoma nustatyti, ūkininkams kainuos iš viso 32,8 mln. EUR per metus. Tačiau atlikdama skaičiavimus ji neatsižvelgė į galimą muito poveikį Sąjungos pramonės kainoms. Komisija mano, kad darant prielaidą, jog importuotojai perkels 100 % muito Sąjungos ūkininkams, šiame reglamente nustatyto lygio antidempingo priemonės ūkininkams Sąjungoje papildomai kainuos ne daugiau nei 90 mln. EUR per metus. Šis skaičius grindžiamas specifiniais muitais, kurie būtų nustatyti nagrinėjamosioms kilmės šalims, KAN suvartojimu ir rinkos dalimis per tiriamąjį laikotarpį; taip pat numatomas Sąjungos pramonės pardavimo kainų padidėjimas.

(253) Eksportuojantis gamintojas CFI kritikavo tai, kad remiantis laikinojo reglamento 7.3 skyriumi nebuvo įvertintas antidempingo muito poveikis ūkininkų pelningumui, o remiantis Komisijos AGRI GD ataskaita, cituojama laikinojo reglamento 24 išnašoje, kviečių ūkis Prancūzijos šiaurėje 2013 m. patyrė net 10 % nuostolį. Be to, dvi naudotojų asociacijos AGPB ir IFA tvirtino, kad reikėtų vertinti antidempingo muito poveikį ūkininkų pelnui, o ne poveikį gamybos sąnaudoms. Tokia analizė, kaip jos teigė, parodytų, kad dabartiniai ūkininkų pelno dydžiai yra labai nedideli ir kad dėl antidempingo muitų padidėjus sąnaudoms daugelio ūkių gyvybingumui Sąjungoje galėtų būti padarytas neigiamas poveikis. Šalys nepritarė Komisijos išvadai, kad nustatyto laikinojo muito dydis nedarytų neproporcingai didelio poveikio Prancūzijos ūkiams, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai. Vienos iš jų teigimu, bet kokios papildomos su priemonėmis susijusios sąnaudos, kurias patirtų Prancūzijos grūdų augintojai, kurių specializacija yra grūdinės kultūros, aliejiniai ir baltymingi augalai, panaikintų beveik visas menkas pajamas, kurias jie šiuo metu gauna. Rusijos eksportuojantis gamintojas „Acron“ pabrėžė, kad ūkininkų nuotaika buvo itin prasta dėl tariamai katastrofiško derliaus, pandemijos ūkiuose, su klimatu ir rinka susijusios neapibrėžties ir sąnaudų neviršijančių pardavimo kainų. Kito Rusijos eksportuojančio gamintojo nuomone, smarkiai padidėjus kainoms ir nesant įperkamų alternatyvių produktų kiltų pavojus sektoriui, kuriame ūkių pajamos jau dabar nėra stabilios.

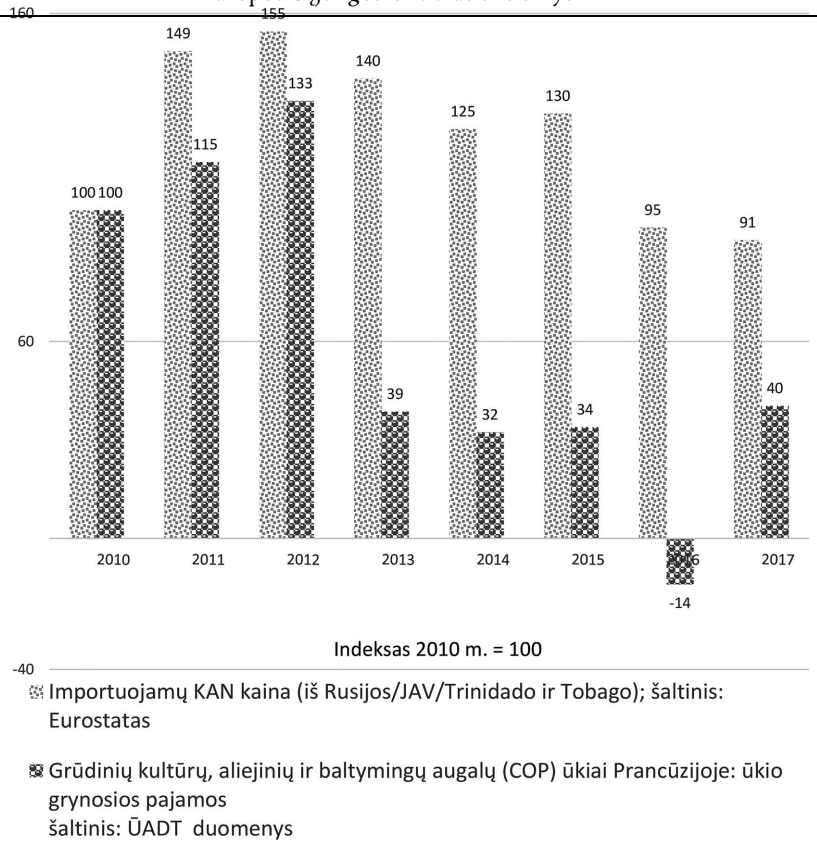
(254) Pirmiau pateikti tvirtinimai dėl ūkininkų pelningumo atmetami.

(255) Pirma, kaip minėta 241 konstatuojamojoje dalyje, Komisijos analizė grindžiama suinteresuotųjų šalių gauta informacija ir patikimais turimais statistiniais ir kitais duomenimis. Antra, Komisija pažymi, kad viešai paskelbti mokslinių tyrimų duomenys verčia suabejoti dėl didelio neigiamo antidempingo muitų poveikio Sąjungos ūkių gyvybingumui. Prancūzijoje, kuri Sąjungos lygmeniu tikriausiai liks svarbia grynąja grūdų eksportuotoja ([27]), iš tikrųjų per pastaruosius du sezonus buvo geresnių kviečių kainų ir derlių, palyginti su 2015–2016 m. ([28]), o 2017 ir 2018 m. tokiose šalyse, kaip Jungtinė Karalystė, Airija ir Prancūzija, ūkininkų ekonominės veiklos rezultatai buvo gana geri ([29]). NET jeigu 2013 m. specializuoto kviečių ūkio pelningumas Prancūzijoje buvo neigiamas ([30]), „2018–2030 m. ES žemės ūkio rinkų ir pajamų perspektyvos“ ([31]) p. 79 minimas žemės ūkio pajamų vienam metiniam darbo vienetui stabilizavimasis per perspektyvos laikotarpį. Tame pačiame dokumente nurodyta, kad per perspektyvos laikotarpį nominaliosios žemės ūkio pajamos išliks stabilios ir atitiks 2016–2018 m. lygį ir kad dabartinė su subsidijomis susijusi padėtis išliks per visą perspektyvos laikotarpį. Pagal tą patį dokumentą grūdų gamyba Sąjungoje, kaip prognozuojama, ir toliau augs ir iki 2030 m. pasieks 325 mln. tonų (palyginti su 284 mln. tonų 2018 m.), o kainos, kaip tikimasi, išliks gana stabilios: pavyzdžiui, paprastieji kviečiai kainuos apie 180 EUR už toną.

(256) Be to, kas išdėstyta, Komisija pažymi, kad dvi 252 konstatuojamojoje dalyje nurodytos naudotojų asociacijos sutiko su Komisijos teiginiu, kad dauguma Sąjungos ūkininkų augina kelias kultūras. Tai gali būti žemės ūkio sektoriaus būtinybė, bet ji be kuriuo atveju laikoma ūkininkų apsaugos priemone, nes kainos ir pajamos skiriasi priklausomai nuo kultūros. Iš tiesų, apie 50 % Prancūzijos ūkininkų, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai (t. y. nepalankiausiame scenarijuje nagrinėjamos grupės), produkcijos įvairinama auginant kitas kultūras.

(257) NET jeigu Komisija negali atmesti galimybės, jog nustatyto dydžio galutiniai antidempingo muitai gali padaryti neigiamą poveikį kai kuriai tam tikrų ūkių veiklai, su prarastu ūkių pelnu susijęs poveikis ateityje negali būti įvertintas kiekybiškai dėl ūkininkavimui būdingo cikliškumo ir neapibrėžties. Bet kuriuo atveju atlikus tyrimą paaiškėjo, kad tarp KAN kainos ir paprastuosius kviečius auginančių Prancūzijos ūkių pagal nepalankiausią scenarijų arba Prancūzijos ūkių, kurių specializacija yra grūdinės kultūros, aliejiniai ir baltymingi augalai, grynosios pelno maržos ryšio nėra. Iš tikrųjų bylos medžiagoje nėra jokių duomenų, kad ūkininkų pajamų padidėjimą per ankstesnius laikotarpius būtų galima susieti su mažėjančiomis KAN kainomis arba kad mažėjančias ūkininkų pajamas būtų galima susieti su KAN kainų padidėjimu, kaip parodyta lentelėje toliau:

([27]) Dėl prognozės žr. AGRI GD „2018–2030 m. ES žemės ūkio rinkų ir pajamų perspektyvą“, p. 35, 2018 m. gruodžio mėn.
([28]) Kainas ir derlius galima pasižiūrėti skundo pateikėjo pastabos dėl Sąjungos interesų t19.002111 p. 4.
([29]) Žr. skundo pateikėjo pastabą t19.002185, t. y. žemės ūkio sąskaitų tyrimus prieduose.
([30]) Remiantis „2013 m. ŪADT duomenimis pagrįsta ES grūdų ūkių ataskaita“, AGRI GD, p. 44, 2013 m. Prancūzijos ūkio, kurio specializacija yra paprastieji kviečiai, bendroji pelno marža buvo +49 EUR už toną, o grynoji pelno marža (prieš taikant nuosavus koeficientus) buvo - 19 EUR už toną.
([31]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/medium-term-outlook-2018-report_en.pdf

(258) Po galutinio faktų atskleidimo naudotojų asociacijos AGPB ir IFA pabrėžė, kad ūkininkų grupės, kuriai priemonės daro didžiausią poveikį, pajamos ilgą laiką mažėja, tad, net jeigu jos pajamos stabilizuotųsi, jos būtų mažos ir priemonės tai grupei padarytų didelį poveikį. Tačiau, nesant ryšio tarp KAN kainos ir pirmiau esančioje lentelėje parodytos pelno maržos, negalima prognozuoti, kad poveikis, kurį priemonės padarys ūkininkų pelnui, bus didelis. Iš tiesų tikrojo poveikio mastą lems per daug veiksnių.

(259) Naudotojų asociacija IFA paprašė Komisijos neremti neveiksmingo gamybos sektoriaus, kuris, priešingai nei žemės ūkis, nedaro didelio poveikio Sąjungos kaimo ekonomikos padėčiai. Šis tvirtinimas yra nepagrįstas ir todėl atmetamas. Sąjungos pramonė yra gyvybinga ir veiksminga, jeigu jai sudaromos vienodos galimybės.

(260) Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA suabejojo, priešingai nei nustatė Komisija, ar yra draudimo priemonių, kuriomis galima apsidrausti nuo su Sąjungos ūkininkų pelno maržomis susijusios rizikos. Komisija pažymėjo, kad šalys laikosi skirtingų nuomonių šiuo klausimu: 2019 m. balandžio 29 d. pastaboje ([32]) eksportuojantis gamintojas CFI tvirtina, kad naudojamos laikinojo reglamento 251 konstatuojamojoje dalyje nurodytos priemonės. Po galutinio faktų atskleidimo AGPB ir IFA tvirtino, kad „šiuo metu ES žemės ūkio sektoriuje nėra aktyviai naudojamasi draudimo nuo su pelno maržomis susijusios rizikos priemonėmis“ ir kad nėra paplitusių su kaina susijusios rizikos draudimo priemonių su ūkių sąnaudomis susijusiai rizikai apdrausti. Tačiau šis tvirtinimas nebuvo pagrįstas.

(261) Nagrinėjamasis eksportuojantis gamintojas abejojo dėl Komisijos nustatytų faktų, išdėstytų laikinojo reglamento 251 konstatuojamojoje dalyje, vertės, t. y. i) kad daugelyje ūkių Sąjungoje auginamos kelios kultūros ir ii) kad ūkininkai turi kelias priemones, kuriomis gali užtikrinti tinkamas KAN kainas. Dėl i punkto jis tvirtino, kad ūkiai, kurių specializacija yra paprastieji kviečiai, įskaitant tą, kurį Komisija minėjo kaip pavyzdį, jau yra palyginti diversifikuoti, bet antidempingo muito poveikis kitoms kultūroms, kurios nėra kviečiai, taip pat būtų didelis, kaip įrodė ūkininkų asociacijos. Dėl ii punkto jis pažymėjo, kad ūkininkai naudojasi tomis priemonėmis jau dabar, todėl jomis nepavyktų sumažinti muito poveikio. Komisija tai šaliai nepritarė, nes ir i punktas, ir ii punktas yra naudingi ūkininkams, tad nėra pagrindo manyti, jog dėl antidempingo priemonių padidėjus sąnaudoms tos naudos nebeliks.

([32]) t19.002016.

(262) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ teigė, jog tai, kad Komisija negalėjo įvertinti su KAN susijusių darbo vietų ūkiuose, nereiškia, kad ūkiuose nėra su KAN susijusių darbo vietų, kurioms kiltų grėsmė. Eksportuojantis gamintojas CFI nesutiko, kad, kaip mano Komisija, antidempingo priemonių poveikis užimtumui būtų ribotas dėl numatomo reikšmingo darbo jėgos mažinimo šiame sektoriuje dėl našumo padidėjimo. Ta šalis taip pat atkreipė dėmesį į tikėtiną (tam tikrų) ūkininkų sąnaudų didėjimą 2017–2030 m.

(263) Komisija paaiškino, kad laikinojo reglamento 252 konstatuojamąją dalį reikėtų aiškinti taip, kad jau (ir anksčiau) numatytas tolesnis darbo jėgos mažinimas Sąjungos ūkiuose neturėtų vykti sparčiau dėl antidempingo muitų. Kalbant apie prognozuojamą sąnaudų didėjimą, 254 konstatuojamojoje dalyje bet kuriuo atveju minimas žemės ūkio pajamų stabilizavimasis.

(264) Kadangi jokių kitų pastabų dėl naudotojų interesų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 241–252 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

7.4. **Kiti veiksniai**

(265) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad Komisija suklydo padariusi išvadą, jog bylos medžiagoje nėra jokių įrodymų, kad KAN kainos padidėjimas (jeigu jis įvyktų) turės didelį poveikį kitų trąšų kainai, nes, tos šalies nuomone, KAN ir AN kainos kinta lygiagrečiai. Tačiau tas tvirtinimas neatitinka per klausymą naudotojų pateiktos medžiagos ([33]), pagal kurią AN kainos Sąjungoje skyrėsi nuo pasaulinių kainų. Dėl tos pačios priežasties buvo atmestas ir naudotojų asociacijos „Copa-Cogeca“ tvirtinimas, kad dėl muitų padidėtų kitų azoto trąšų kainos.

(266) Eksportuojantis gamintojas CFI kritikavo Komisijos nustatytus faktus dėl su KAN susijusių darbo vietų laikinojo reglamento 257 konstatuojamojoje dalyje. Šalis nepateikė alternatyvių skaičiavimų arba skaičiavimų dėl su KAN susijusių darbo vietų Sąjungos ūkiuose. Todėl jos pastabos buvo atmestos.

(267) Rusijos eksportuojantis gamintojas „Acron“ išreiškė abejonių dėl laikinojo reglamento 32 išnašos („amonio nitrato anglies pėdsakas ES sudaro 1,1 tonos CO_2 ekvivalento tonai produkto, JAV –2,3, o Rusijoje – 2,6“) teigdamas, jog jo paties anglies pėdsakas gaminant KAN yra 0,7 tonos CO_2 ekvivalento tonai produkto ([34]), o Rusijos – 0,6–0,8. Pati Komisija lyginamosios analizės duomenų apie KAN anglies pėdsaką neturi. Taigi, kaip aiškiai pažymėta nurodytoje išnašoje, į duomenis buvo įtrauktos amonio nitrato vertės iš trečiosios šalies anglies pėdsako skaičiuoklės. Europos organizacijos skelbia duomenis, iš kurių matyti, kad Sąjungos bendrovių anglies pėdsakas mažėja ([35]).

(268) Suomijos centrinė žemės ūkio produkcijos gamintojų ir miškų savininkų sąjunga MTK tvirtino, kad priemonės kliudytų KAN, kurie tariamai yra labai aplinkai nekenksmingas tręšimo metodas, naudojimui. Eksportuojantis gamintojas „Acron“ tvirtino, kad KAN alternatyvos ne tik brangesnės naudoti, bet ir sukelia didesnę taršą. Šalis padarė nuorodą į tyrimą dėl žemės ūkio kaip pagrindinio azoto oksidų sukeliamos taršos šaltinio Kalifornijoje ir tvirtino, kad dėl su KAN alternatyvų naudojimu susijusių pavojų aplinkai Komisija neturėtų užkirsti kelio įperkamiems KAN patekti į Sąjungą nustatydama antidempingo muitus. Laikinojo reglamento 256 konstatuojamojoje dalyje vis dėlto primenama, kad, nors KAN turi daug agronominių pranašumų, jie nėra neutralūs aplinkai. Šalys nepateikė pakankamai tinkamų patvirtinamųjų įrodymų šiuo klausimu ir tvirtinimai buvo atmesti.

(269) „Acron“ teigė, kad muitai padarys neigiamą poveikį Europos platintojams ir tiekimo grandinėms. Šalis nepateikė jokių patvirtinamųjų įrodymų šiuo klausimu ir tvirtinimas buvo atmestas.

([33]) Šalių klausymo medžiagos 10 skaidrė, t19.002212.
([34]) „Acron“ skaičiavimai pateikti t19.002053.
([35]) https://www.eea.europa.eu/themes/industry/industrial-pollution/industrial-pollution-country-profiles-2018/2018-industrial-pollution-country-profiles

(270) Asociacija MTK iškėlė klausimą, kam būtų naudingi antidempingo muitai, ir pabrėžė, kad dauguma didžiųjų trąšų bendrovių Sąjungos rinkoje yra įsisteigusios ne Sąjungoje. Šiuo klausimu Komisija priminė apie jai nustatytą teisinį įpareigojimą nustatyti antidempingo muitus, jeigu tenkinami teisiniai reikalavimai, nepriklausomai nuo mokesčių ar kitų veiksnių.

(271) Eksportuojantis gamintojas „Acron“ tvirtino, kad Sąjungos gamintojai bando manipuliuoti KAN kainomis. Bendradarbiaujančios naudotojų asociacijos atkreipė dėmesį į padidėjusią Sąjungos gamintojų koncentraciją ir Sąjungos trąšų gamintojų taikomą antikonkurencinę praktiką. Kadangi atitinkamos valdžios institucijos nėra nustačiusios, kad Sąjungos KAN gamintojai būtų taikę antikonkurencinę praktiką, šios pastabos buvo atmestos.

7.5. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(272) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi daugiau jokių kitų pastabų negauta, patvirtintos laikinojo reglamento 239–258 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados.

8. **GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(273) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

8.1. Priemonių forma

(274) Eksportuojantis gamintojas CFI tvirtino, kad *ad valorem* muitai yra netinkami turint omenyje šiuo metu didėjančias kainas, nes dėl jų apsaugos lygis būtų pernelyg didelis, Sąjungos gamintojai nebūtų skatinami mažinti sąnaudų, nepagrįstai padidėtų kainos Sąjungoje, o „Gazprom“ būtų skatinama toliau parduoti dujas Sąjungos rinkoje pernelyg didelėmis kainomis. Taigi, jo teigimu, bet koks muitas turėtų būti nustatomas kaip mažiausia lyginamoji CIF kaina prieš sumokant muitus, nes taip Sąjungos pramonei būtų užtikrinama tinkamo lygio apsauga ir nebūtų nepagrįstai baudžiamas ūkininkavimo sektorius. Naudotojų asociacijos AGPB ir IFA tvirtino, kad minimali importo kaina atitiktų Komisijos praktiką ([36]), jeigu po tiriamojo laikotarpio kainos padidėtų, ir taptų Sąjungos trąšų pramonės apsaugos priemone; kartu būtų apribota Sąjungos ūkininkams tenkanti su sąnaudų padidėjimu susijusi našta ir žala Sąjungos eksporto konkurencingumui žemės ūkio sektoriuje.

(275) Tačiau, atsižvelgdama į tyrimo rezultatus dėl poveikio naudotojams, Komisija padarė išvadą, kad priemonės, nustatomos kaip minimali importo kaina, šiuo atveju būtų netinkamos. Todėl tvirtinimai dėl minimalios importo kainos buvo atmesti.

(276) Eksportuojantis gamintojas MHTL pasiūlė nustatyti specifinį muitą i) atsižvelgiant į KAN kainų padidėjimą po tiriamojo laikotarpio, ii) siekiant apriboti bet kokį didelį poveikį naudotojams ir iii) todėl, kad specifinis muitas už toną, skundo pateikėjo nuomone, yra tinkamesnis, nes iš nagrinėjamosios šalies importuojama tik per susijusią pardavimo bendrovę.

(277) Komisija išnagrinėjo KAN vidutines importo kainas per nagrinėjamąjį laikotarpį, per tiriamąjį laikotarpį ir po tiriamojo laikotarpio. Kainos labai kito, pirmiausia dėl didelio dujų, kurios yra pagrindinė KAN gamybos žaliava, kainų svyravimo. Atsižvelgiant į tokį KAN importo kainų nepastovumą kyla tikras pavojus, jog *ad valorem* muitas gali būti nepakankamas žalai pašalinti, kai kainos yra mažos, arba padaryti nepagrįstai didelį neigiamą poveikį naudotojų pramonei, kai kainos pasiekia piką. Todėl Komisija padarė išvadą, jog atsižvelgiant į konkrečias šios bylos aplinkybes specifinis muitas yra tinkamesnis nei *ad valorem* muitas.

([36]) Šalys citavo 2015 m. spalio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/1953, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Japonijos, Korėjos Respublikos, Rusijos Federacijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės orientuoto grūdėtumo plokštiems valcavimo produktams iš silicinio elektrotechninio plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 284, 2015 10 30, p. 109), 2001 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 901/2001, įvedantį galutinį antidempingo muitą importuojamam karbamidui, kurio kilmės šalis yra Rusija (OL L 127, 2001 5 9, p. 11), ir 2011 m. gegužės 10 d Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 457/2011, kuriuo importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės melaminui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 124, 2011 5 13, p. 2), 62–65 ir 76 konstatuojamąsias dalis.

(278) Po galutinio faktų atskleidimo skundo pateikėjas „Grupa Azoty“ ir „Agropolychim“ išreiškė prieštaravimų dėl priemonių nustatymo specifinio muito pavidalu. Atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos gamintojai dar nėra visiškai apsaugoti, ir į dujų bei KAN kainų nepastovumą bei per tiriamąjį laikotarpį nusmukdytas KAN kainas, jų nuomone, *ad valorem* muitas yra tinkamesnis. Kaip paaiškinta 276 konstatuojamojoje dalyje, didelis kainų nepastovumas ir yra viena iš pagrindinių specifinio muito nustatymo priežasčių. Todėl tvirtinimas buvo atmestas.

(279) Po galutinio faktų atskleidimo AGPB ir IFA pakartojo, kad, jeigu Komisija nustatytų galutinius muitus, ji turėtų juos nustatyti kaip minimalią importo kainą. Šalių nuomone, šiame tyrime nustatyti faktai yra tie patys, kaip faktai, kuriais toks požiūris buvo pagrįstas Komisijos užbaigtame tyrime 2011 m. ([37]) Kalbant apie šį tvirtinimą, net jeigu aplinkybės būtų panašios, Komisija nuosekliai vertina kiekvieną atvejį iš esmės. Šiuo atveju, kaip paaiškinta 274 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgiant į nustatytus faktus dėl naudotojų interesų minimalios importo kainos nustatyti nereikia. Primenama, kad per tiriamąjį laikotarpį kainos buvo palyginti mažos ir, jeigu tuo pagrindu būtų nustatyta minimali importo kaina, kiltų tikras pavojus, kad Sąjungos pramonė tokiomis priemonėmis nebūtų tinkamai apsaugota nuo nustatyto žalingo dempingo. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

8.2. **Galutinės priemonės**

(280) Remiantis tuo, kas išdėstyta, muito suma yra lygi fiksuotai sumai už KAN toną, kaip nurodyta toliau:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinė muito norma (%)	Galutinė fiksuota muito norma (EUR/t)
Rusija	PJSC Acron	31,9	31,9	31,9	42,47
Rusija	Joint Stock Company Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot	20,0	20,0	20,0	27,77
Rusija	Visos kitos bendrovės	31,9	31,9	31,9	42,47
Trinidadas ir Tobagas	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	55,8	16,2	16,2	22,24
Trinidadas ir Tobagas	Visos kitos bendrovės	55,8	16,2	16,2	22,24
Jungtinės Amerikos Valstijos	CF Industries Holdings, Inc.	37,3	23,9	23,9	29,48
Jungtinės Amerikos Valstijos	Visos kitos bendrovės	37,3	23,9	23,9	29,48

(281) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Be to, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 35, 74 ir 90 konstatuojamosiose dalyse, šiuo atveju bendradarbiavimo lygis buvo didelis, nes bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų importas nagrinėjamosiose šalyse sudarė visą eksportą į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu. Todėl kitiems eksportuotojams buvo nustatyti bendradarbiaujančioms bendrovėms taikomo dydžio antidempingo muitai.

([37]) Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 457/2011, kuriuo importuojamam KLR kilmės melaminui nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 124, 2011 5 13, p. 2).

(282) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šią individualią antidempingo muito normą. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([38]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, įrodanti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pasikeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai jau taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

8.3. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(283) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos lygį, reikėtų galutinai surinkti laikinuoju reglamentu nustatytas garantijomis užtikrintas laikinųjų antidempingo muitų sumas.

(284) Galutinio muito normos importui iš Rusijos ir Trinidado ir Tobago yra mažesnės nei laikinojo muito normos. Todėl sumos, viršijančios galutinę tam importui taikomą antidempingo muito normą, turėtų būti nerenkamos.

8.4. **Taikymas atgaline data**

(285) Kaip minėta 1.2 skirsnyje, Komisija nustatė reikalavimą išankstinio faktų atskleidimo laikotarpiu registruoti importuojamus vandeninio arba amoniakinio tirpalo pavidalo karbamido ir amonio nitrato mišinius, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5a dalyje.

(286) Tyrimo galutiniame etape buvo vertinami registruojant importą surinkti duomenys. Komisija analizavo, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies kriterijai, kad būtų galima galutinius muitus rinkti atgaline data.

(287) Iš Komisijos analizės matyti, kad per tris išankstinio faktų atskleidimo laikotarpio savaites importas iš esmės nepadidėjo, palyginti su importo lygiu per tiriamąjį laikotarpį. Vidutiniškai per mėnesį importas iš trijų nagrinėjamųjų šalių sumažėjo nuo 144,020 MT iki 66,080 MT, t. y. 54 % (šaltinis: pakoreguoti Eurostato duomenys, įskaitant *prorata temporis*). Todėl ta sąlyga pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies d punktą nėra įvykdyta.

(288) Taigi Komisija padarė išvadą, kad galutinių muitų surinkimas atgaline data už trijų savaičių laikotarpį, per kurį buvo registruojamas importas, šiuo atveju nepateisinamas.

9. **ĮSIPAREIGOJIMO PASIŪLYMAS**

(289) Vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas (toliau – pareiškėjas) pateikė savanorišką įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnį. Komisija pažymėjo, kad tas pasiūlymas buvo gautas daug vėliau po termino, nustatyto pagrindinio reglamento 8 straipsnyje, taikomame kartu su pagrindinio reglamento 20 straipsniu, susijusiu su galutiniu faktų atskleidimu.

(290) Pagrindinio reglamento 8 straipsnyje numatyta galimybė siūlyti (ir priimti) įsipareigojimus dėl kainos po to termino išskirtinėmis aplinkybėmis. Tačiau Komisija išnagrinėjo įsipareigojimo pasiūlymą ir nusprendė, kad jį priimti būtų nepraktiška dėl toliau išdėstytų priežasčių.

(291) Siūloma minimali importo kaina (toliau – MIK) nėra tinkama žalingam dempingo poveikiui pašalinti. Pasiūlymas neatitiko pagrindinio reglamento 8 straipsnio. Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą įsipareigojimo dėl kainos pasiūlyme nurodyta MIK turėtų būti tokio lygio, kad būtų galima pašalinti Sąjungos pramonės patiriamą žalą. Kitoje to straipsnio pastraipoje nustatyta, kad nagrinėjant tą lygį turėtų būti taikomos 7 straipsnio 2a–2d dalys.

(292) Be to, pareiškėjas parduoda nagrinėjamąjį produktą per susijusias bendroves Sąjungoje ir kai kurie importuojami produktai toliau perdirbami Sąjungoje prieš parduodant nesusijusioms šalims. Be to, remiantis Komisijos turima informacija, viena iš tų susijusių bendrovių parduoda tiriamąjį produktą ir kitus produktus (t. y. trąšas) Sąjungos rinkoje; tikėtina, kad tie kiti produktai parduodami tiems patiems pirkėjams.

(293) Jei susijusi šalis Sąjungoje ir pareiškėjas nagrinėjamąjį produktą ir kitus produktus parduoda tiems patiems pirkėjams Sąjungoje, tokių sandorių kainos galėtų būti nustatytos taip, kad būtų kompensuojama MIK, dėl kurios prisiimtas įsipareigojimas. Tačiau tokio kompensavimo nebūtų galima nustatyti vykdant stebėseną, nes didžiosios dalies produktų, kuriuos gamina ir parduoda susijusi bendrovė Sąjungoje, kainos nėra skelbiamos jokiame viešai

([38]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

prieinamame šaltinyje. Taigi, nėra galimybių įvertinti, ar pirkėjų sumokėtos kainos atitinka produktų vertę, arba atsižvelgti į galimas nuolaidas, skirtas kompensuoti sandorius, kuriems taikomas įsipareigojimas, pagal kurį turi būti taikoma MIK. Taigi parduodant KAN ir kitus produktus tiems patiems pirkėjams kyla didelis kryžminio kompensavimo pavojus.

(294) Todėl tokio įsipareigojimo stebėsena būtų nepraktiška ir neįmanoma.

(295) Komisija išsiuntė pareiškėjui raštą, kuriame išdėstė įsipareigojimo pasiūlymo atmetimo motyvus, ir sudarė galimybę pareiškėjui teikti pastabas dėl priimto sprendimo. Komisija iš pareiškėjo gavo pastabų dėl fakto, kad pasiūlymas vykstant tyrimui buvo pateiktas per vėlai, dėl MIK lygio ir dėl įsipareigojimo praktiškumo.

(296) Pareiškėjas tvirtino, kad pasiūlymas buvo pateiktas iki pastaboms dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo teikti nustatyto termino, remiantis pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalimi. Tačiau pasiūlymas turėjo būti išsiųstas iki pastaboms dėl galutinio faktų atskleidimo teikti nustatyto termino, o ne pastaboms dėl papildomo faktų atskleidimo nustatyto termino. Todėl Komisija tą tvirtinimą atmetė.

(297) Savo pastabose pareiškėjas nepritarė Komisijos išvadai, kad MIK yra pernelyg maža, ir kartu su MIK pasiūlė kiekybinę viršutinę ribą. Kaip nurodyta 290 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjant, ar MIK yra pakankama žalingam dempingui pašalinti, reikėtų taikyti 7 straipsnio 2a–2d dalis; todėl tvirtinimą reikėtų atmesti.

(298) Pareiškėjas pasiūlė minimalias kainas kitiems produktams, kuriuos jis parduoda Sąjungos rinkoje. Tačiau dėl to susidarytų didelė stebėsenos našta, tad Komisija ir toliau laikėsi nuomonės, kad siūlomo įsipareigojimo stebėsena būtų nepraktiška.

(299) Pareiškėjas atsiuntė peržiūrėtą įsipareigojimo pasiūlymą labai vėlyvame tyrimo etape. Nors pareiškėjas pasiūlė tokio lygio MIK, kokio reikia Sąjungos pramonės patiriamai žalai pašalinti, Komisija vis tiek nusprendė, kad tokio įsipareigojimo stebėsena būtų nepraktiška ir neįmanoma dėl 291, 292 ir 297 konstatuojamosiose dalyse nurodytų priežasčių, ir galutinį pasiūlymą atmetė.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(300) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([39]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(301) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Rusijos, Trinidado ir Tobago ir Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės vandeninio arba amoniakinio tirpalo pavidalo karbamido ir amonio nitrato mišiniams, kurių KN kodas šiuo metu yra 3102 80 00, nustatomas galutinis antidempingo muitas.

([39]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

2. Antidempingo muitas – fiksuota suma, taikoma tonai 1 dalyje aprašyto importuojamo produkto, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės:

Šalis	Bendrovė	Fiksuotas muito dydis (EUR už toną)	Papildomas TARIC kodas
Rusija	PJSC Acron	42,47	C500
Rusija	Joint Stock Company Azot	27,77	C501
Rusija	Joint Stock Company Nevinnomyssky Azot	27,77	C504
Rusija	Visos kitos bendrovės	42,47	C999
Trinidadas ir Tobagas	Methanol Holdings (Trinidad) Limited	22,24	C502
Trinidadas ir Tobagas	Visos kitos bendrovės	22,24	C999
Jungtinės Amerikos Valstijos	CF Industries Holdings, Inc.	29,48	C503
Jungtinės Amerikos Valstijos	Visos kitos bendrovės	29,48	C999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: *„Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, [nagrinėjamoji šalis] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“* Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikinuoju antidempingo muitu pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/576 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

Registruotam importui galutinis antidempingo muitas atgaline tvarka netaikomas. Duomenys, surinkti pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/455 1 straipsnį, nebesaugomi.

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2019 m. spalio 8 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER